

det efter principperne i EU-opholdsbekendtgørelsens § 3, stk. 2, jf. udlændingelovens § 2, stk. 3.

Opholdstilladelsen gives som kort C efter udlændingelovens § 9 c, stk. 1, tidsbegrænset med mulighed for varigt ophold for ydelsens forventede varighed, dog ikke over 5 år, jf. udlændingebekendtgørelsens § 23, stk. 8.

Er den udenlandske ægtefælle EU-statsborger, gives pågældende tidsubegrænset opholdstilladelse, når pågældende har haft lovligt ophold her i landet uafbrudt i 5 år, jf. principperne i EU-opholdsbekendtgørelsens § 16, stk. 1, jf. udlændingelovens § 2, stk. 3, såfremt opholdstilladelsen ikke kan inddrages. De i udlændingelovens § 11 anførte betingelser stilles ikke.

Er den udenlandske ægtefælle EØS-statsborger anvendes EU-opholdsbekendtgørelsens § 16, stk. 1, analogt, jf. ovenfor, idet § 16 ikke indeholder bestemmelser om EØS-statsborgere.

Er den udenlandske ægtefælle tredjelandsstatsborger, gives pågældende tidsubegrænset opholdstilladelse, når pågældende har haft lovligt ophold her i landet uafbrudt i 5 år og i hele denne periode har boet sammen med den danske ægtefælle, jf. principperne i EU-opholdsbekendtgørelsens § 16, stk. 3, jf. udlændingelovens § 2, stk. 3, såfremt opholdstilladelsen ikke kan inddrages. De i udlændingelovens § 11 anførte betingelser stilles ikke.

Er den udenlandske ægtefælle meddelt opholdstilladelse første gang før den 30. april 2006, skal pågældende behandles efter EU/EØS-bekendtgørelsen i det omfang, at disse regler stiller pågældende bedre. Det betyder, at den udenlandske ægtefælle skal gives tidsubegrænset opholdstilladelse, når den danske ægtefælle har boet her i landet i mere end 5 år efter indrejsen fra det EU/EØS-land, hvor pågældende ernærede sig ved aktiviteter, der er omfattet af EF-traktatens regler om fri bevægelighed, jf. principperne i EU/EØS-bekendtgørelsens § 15, stk. 2 og 3, jf. udlændingelovens § 2, stk. 3. Det er en betingelse, at opholdstilladelsen ikke kan inddrages. Der stilles ikke samlivskrav. De i udlændingelovens § 11 anførte betingelser stilles ikke.

Den udenlandske ægtefælle har ret til at tage arbejde, jf. udlændingelovens § 14, stk. 1, nr. 1, 2 eller 7.

Den udenlandske ægtefælle er ikke omfattet af integrationsloven, jf. integrationslovens § 2, stk. 3, således som denne bestemmelse er fortolket i Integrationsministeriets brev af 22. april 2004, der vedlagt som bilag 3.

En tidsbegrænset opholdstilladelse kan inddrages, hvis den udenlandske ægtefælle ikke længere opfylder grundlaget for opholdstilladelsen, hvis grundlaget var urigtigt, eller den pågældende har opnået opholdstilladelsen ved svig, herunder i kraft af et pro forma-ægteskab, jf. principperne i EU-opholdsbekendtgørelsens § 26, stk. 1, og § 28, stk. 2, jf. udlændingelovens § 2, stk. 3.

En tidsubegrænset opholdstilladelse kan inddrages, hvis den udenlandske ægtefælle har opholdt sig uden for landet i mere end 2 på hinanden følgende år (normalt ville opholdstilladelsen bortfalde, men EU-opholdsbekendtgørelsens § 28 forudsætter en afgørelse), hvis grundlaget var urigtigt, eller den pågældende har opnået opholdstilladelsen ved svig, herunder i kraft af et pro forma-ægteskab, jf. principperne i EU-opholdsbekendtgørelsens § 27 og § 28, stk. 2, jf. udlændingelovens § 2, stk. 3.

Er den udenlandske ægtefælle meddelt opholdstilladelse første gang før den 30. april 2006, skal pågældende behandles efter EU/EØS-bekendtgørelsen i det omfang, at disse regler stiller pågældende bedre. Det betyder, at en tidsubegrænset opholdstilladelse ikke kan inddrages, hvis grundlaget var urigtigt. En sådan opholdstilladelse vil dog fortsat kunne inddrages, hvis den er opnået ved svig, jf. principperne i EU/EØS-bekendtgørelsens § 18, jf. udlændingelovens § 2, stk. 3.

3. Ikrafttræden

Denne meddelelse træder i kraft straks, og samtidig hermed ophæves meddelelse om opholdssager nr. 16/06 af 7. juli 2006.

Anni Fode

Internationalt Kontor
Att.: Henrik Thomassen

Dato:
Kontor: Udlændingelovskonto-
ret
J.nr.: 2006/4041/122-12
Sagsbeh.: SWE

Ved e-mail af 10. april 2006 til Erhvervs- og Familiesammenføringskontoret har Internationalt Kontor anmodet om bidrag til besvarelse af vedlagte henvendelse fra Kommissionen om familiesammenføring af ægtefæller til danske statsborgere efter EU-reglerne. Erhvervs- og Familiesammenføringskontoret har videresendt Internationalt Kontors anmodning til Udlændingelovskontoret.

Udlændingelovskontoret kan oplyse, at bekendtgørelse nr. 358 af 21. april 2006 om ophold i Danmark for udlændinge, der er omfattet af Den Europæiske Unions regler (EU-opholdsbekendtgørelsen), gennemfører de dele af direktiv 2004/38/EF, som ikke er gennemført ved udlændingeloven. EU-opholdsbekendtgørelsen omhandler i lighed med direktivet udenlandske EU-statsborgere og deres familiemedlemmer. EU-opholdsbekendtgørelsen vedlægges til orientering.

Ægtefæller til danske statsborgere, der vender tilbage til Danmark fra en anden medlemsstat efter der at have benyttet deres ret til fri bevægelighed på nærmere angiven måde, har ret til at opholde sig her i landet på lige fod med ægtefæller til andre EU-statsborgere.

Denne særlige ret til ophold kan udledes af Singh-dommen og Akrich-dommen og gælder for ægtefæller til danske statsborgere, der vender tilbage til Danmark efter indtil da at have opholdt sig i en anden medlemsstat som arbejdstagere, som selvstændige erhvervsdrivende – herunder tjenesteydere – som pensionerede arbejdstagere eller som pensionerede selvstændige erhvervsdrivende, jf. personkredsen opregnet i artikel 7, stk. 1, litra a, artikel 7, stk. 3, og artikel 17, stk. 1 og 2, i direktiv 2004/38/EF. Det er en betingelse, at den danske ægtefælle også ved tilbagekomsten til og under det fortsatte ophold i Danmark har status som enten arbejdstager eller selvstændig erhvervsdrivende eller som pensioneret arbejdstager eller pensioneret selvstændig erhvervsdrivende. Det bemærkes, at pensionerede arbejdstagere og pensionerede selvstændige erhvervsdrivende efter en praksisændring i [september] 2006 er blevet omfattet af den persongruppe, der kan medbringe ægtefæller til Danmark efter at have benyttet sig af retten til fri bevægelighed i et andet EU-land.

EF-domstolen har ikke taget stilling til, om principperne i Singh-dommen og Akrich-dommen kan udstrækkes til at også at omfatte studerende, jf. herved personkredsen opregnet i artikel 7, stk. 1, litra c, i direktiv 2004/38/EF, og restgruppen af selvforsørgende personer, jf. herved

personkredsen opregnet i artikel 7, stk. 1, litra b, i direktiv 2004/38/EF, der benytter sig af retten til tage ophold i et andet EU-land.

Det bemærkes i den forbindelse, at direktiv 2004/38/EF – der som anført ovenfor omhandler udenlandske EU-statsborgere og deres familiemedlemmer – ikke giver samme adgang til ægtefællesammenføring for personer, som udnytter retten til fri bevægelighed for studerende og restgruppen af selvforsørgende, som for personer, der er arbejdstagere, selvstændige erhvervsdrivende, pensionerede arbejdstagere eller pensionerede selvstændige erhvervsdrivende. Således kan der efter direktivet over for studerende og selvforsørgende stilles krav om, at de forsørger den medfølgende ægtefælle. Der er derfor holdepunkter for også uden for direktivets anvendelsesområde at stille de to persongrupper forskelligt. Integrationsministeriet administrerer på denne baggrund adgangen til ægtefællesammenføring således, at udlændingelovens almindelige betingelser for ægtefællesammenføring skal opfyldes af ægtefæller til studerende og restgruppen af selvforsørgende, jf. udlændingelovens § 9.

Sager vedrørende opholdstilladelse til ægtefæller til danske statsborgere, der vender tilbage til Danmark som arbejdstagere, selvstændige erhvervsdrivende, pensionerede arbejdstagere eller pensionerede selvstændige erhvervsdrivende, er ikke formelt set omfattet af EU-bekendtgørelsen, da denne – i lighed med direktiv 2004/38/EF – som anført kun omhandler udenlandske EU-borgere og deres familiemedlemmer. Derfor meddeles opholdstilladelsen af lovtekniske grunde efter udlændingelovens § 9 c, stk. 1. Det bemærkes i den forbindelse, at ægtefæller til danske statsborgere med hensyn til retten til ophold stilles på samme måde som ægtefæller til udenlandske EU-statsborgere, dvs. i overensstemmelse med de krav, der følger af EU-retten, herunder direktiv 2004/38/EF og EF-domstolens praksis, jf. herved udlændingelovens § 2, stk. 3, hvorefter de begrænsninger, der følger af udlændingeloven, kun finder anvendelse på udlændinge, der er omfattet af EU-reglerne, i det omfang det er foreneligt med disse regler. Derfor behandles sagerne – uanset at de som nævnt formelt set ikke er omfattet af EU-opholdsbekendtgørelsen – i alt væsentligt efter samme principper som dem, der har fundet udtryk i EU-opholdsbekendtgørelsen, jf. navnlig dennes §§ 7 og 10.

Opholdstilladelse efter § 9 c, stk. 1, til en medfølgende ægtefælle er betinget af, at parterne ved parrets indrejse i Danmark og under det fortsatte ophold i landet er gift.¹

Det er endvidere en betingelse, at den udenlandske ægtefælle – uanset om denne er tredjelandstatsborger eller EU-statsborger – lovligt har boet i det EU-land, hvor den danske ægtefælle har anvendt EF-traktatens bestemmelser om fri bevægelighed, jf. herved Akrichtdommen, særligt præmis 50, og EU-opholdsbekendtgørelsens §§ 7 og 10. Er den udenlandske ægtefælle tredjelandstatsborger, skal den pågældende således være meddelt opholds-

¹ Det bemærkes, at faste samlevende over 18 år sidestilles med ægtefæller. Det er dog en betingelse, at parret har samlevet på fælles bopæl i fast samlivsforhold af længere varighed, og at parret under opholdet i Danmark fortsat samlever på fælles bopæl. Endvidere stilles der krav om, at den danske samlever påtager sig at forsørge ansøgeren, jf. herved artikel 3, stk. 2, litra b), i direktiv 2004/38/EF og EU-opholdsbekendtgørelsens § 13.

tilladelse/-bevis/-dokument af de nationale myndigheder i det land, hvor parret forinden indrejsten i Danmark har taget ophold.

Det bemærkes, at meddelelse af opholdstilladelse frem til den 30. april 2006, i tilfælde hvor den danske ægtefælle havde lønnet beskæftigelse her i landet, endvidere var betinget af, at den danske ægtefælle rådede over en bolig, der svarede til de krav, der ansås for normale for danske arbejdstagere i det område, hvor den danske ægtefælle var beskæftiget, jf. den tidligere gældende artikel 10, stk. 3, i forordning 1612/68 og § 5, stk. 3, i den tidligere gældende EU/EØS-bekendtgørelse (EU/EØS-bekendtgørelse nr. 1255 af 28. november 2005). Dette boligkrav gælder som følge af ophævelsen af artikel 10 i forordning 1612/68 ikke længere.

Det følger af udlændingelovens § 14, stk. 1, nr. 7, at den udenlandske ægtefælle har ret til at tage arbejde eller etablere selvstændig erhvervsvirksomhed her i landet, jf. herved tilsvarende udlændingelovens § 14, stk. 1, nr. 2, artikel 23 i direktiv 2004/38/EF og EU-opholdsbekendtgørelsens § 15 for familiemedlemmer til udenlandske EU-statsborgere.

Opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9 c, stk. 1, til ægtefæller til danske statsborgere, der benytter deres ret til fri bevægelighed, gives tidsbegrænset for op til fem år, jf. udlændingebekendtgørelsens § 23, stk. 7 og 8. Efter fem års tidsbegrænset opholdstilladelse får den medfølgende ægtefælle tidsbegrænset opholdstilladelse efter principperne i EU-opholdsbekendtgørelsens § 16, jf. udlændingelovens § 2, stk. 3, hvis en tilsvarende medfølgende ægtefælle til en udenlandsk EU-statsborger ville have opnået ret til tidsbegrænset ophold efter EU-opholdsbekendtgørelsens § 16, jf. artikel 16 i direktiv 2004/38/EF.

Ved ægtefællesammenføring efter udlændingelovens almindelige regler stilles der som udgangspunkt en række betingelser, herunder krav om alder, fælles bopæl, tilknytning, bolig, sikkerhedsstillelse på ca. 50.000 kr. samt om, at den herboende ikke har modtaget visse offentlige ydelser inden for det sidste år. Disse betingelser stilles ikke i forbindelse med udstedelse af registreringsbeviser og opholdskort på baggrund af EU-reglerne efter EU-opholdsbekendtgørelsen. Disse betingelser stilles heller ikke i forbindelse med udstedelse af en opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9 c, stk. 1, på baggrund af EU-reglerne.

Afgørelser om opholdstilladelser efter udlændingelovens § 9 c, stk. 1, træffes af Udlændingestyrelsen med klageadgang til Integrationsministeriet.

Efter EU-opholdsbekendtgørelsen skal afgørelser om udstedelse af opholdsdokument til EU-statsborgeres familiemedlemmer, der selv er EU-statsborgere, træffes straks efter ansøgningens indgivelse. Afgørelser om udstedelse af opholdsdokument til EU-statsborgeres familiemedlemmer, der er tredjelandsstatsborgere, skal træffes hurtigst muligt og senest seks måneder efter ansøgningens indgivelse. Der kan henvises til artikel 8, stk. 2, artikel 10, stk. 1, artikel 19, stk. 2, og artikel 20, stk. 1, i direktiv 2004/38/EF og § 33 i EU-opholdsbekendtgørelsen.

Afgørelser om udstedelse af opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9 c, stk. 1, til ægtefæller til danske statsborgere på baggrund af EU-reglerne træffes så hurtigt som muligt. Det

bemærkes, at der i forbindelse med de pågældende sager ofte skal indhentes yderligere oplysninger fra den danske ægtefælle til brug for sagens afgørelse. En afgørelse vil i sådanne tilfælde derfor ikke kunne træffes straks efter ansøgningens indgivelse.

Det kan anføres over for Kommissionen, at Integrationsministeriet skal beklage, hvis Udlændingestyrelsen ikke i alle sager har truffet afgørelse straks efter modtagelse af alle fornødne oplysninger, og at Integrationsministeriet vil anmode Udlændingesservice om at sikre, at Udlændingesservice så vidt muligt træffer afgørelse hurtigst muligt i alle sager.

Kopi af opholdmeddelelse nr. 16/06 af 7. juli 2006 om behandling af ansøgninger om ægtefællesammenføring til danske statsborgere, der anvender retten til fri bevægelighed efter EF-traktaten vedlægges.

Med venlig hilsen

Oluf Engberg

NOTAT

Dato: 21. december 2004
Kontor: Lovkontoret
J.nr.:
Sagsbeh.: OEN
Fil-navn: Fam samf medd nr 1 af 4
10 06 - bilag 2.doc

Omfatter principperne i Singh-dommen og Akrich-dommen ægtefæller til studerende, pensionister og den såkaldte restgruppe.

EF-domstolen har i Singh-dommen af 7. juli 1992 (sag C 370/90) udtalt, at den fri bevægelighed for arbejdstagere og den fri etableringsret for selvstændige erhvervsdrivende medfører, at en statsborger i en medlemsstat, som sammen med sin ægtefælle rejser til en anden medlemsstat for at udøve lønnet beskæftigelse, ved tilbagevenden til oprindelseslandet for at etablere sig dér kan medbringe ægtefællen i medfør af EU-rettens regler uanset ægtefælens nationalitet.

I Akrich-dommen af 23. september 2003 (sag C-109/01) har EF-domstolen udtalt, at det anførte i Singh-dommen også gælder i en situation, hvor en EU-borger vender tilbage til oprindelseslandet for at udøve lønnet beskæftigelse. EF-domstolen udtaler endvidere bl.a., at det ikke kan betegnes som uretmæssig unddragelse af national lovgivning, at formålet med, at ægtefællerne har bosat i et andet EU-land, er at kunne vende tilbage til oprindelseslandet i medfør af EU-rettens regler. Det afgørende er, at EU-borgeren udøver eller ønsker at udøve beskæftigelse.

EF-domstolen har ikke taget stilling til, om denne adgang til at medbringe ægtefæller i forbindelse med udnyttelsen af den fri bevægelighed for arbejdstagere og den fri etableringsret for selvstændige erhvervsdrivende (økonomisk aktivitet) også gør sig gældende for studerende, pensionister og den såkaldte restgruppe, der benytter sig af retten til tage ophold i et andet EU-land.

Det forhold, at enhver unionsborger siden 1993 har haft en traktathjemlet ret til at færdes og opholde sig frit på medlemsstaternes område, taler for, at EF-domstolen i eventuelle kommende sager vil nå frem til, at dette er tilfældet.

På den anden side følger det af EU-reglerne, at der ikke er samme adgang til ægtefællesammenføring for personer, som udøver retten til fri bevægelighed for økonomisk aktivitet, og for personer, som udnytter retten til fri bevægelighed for studerende, pensionister og den såkaldte restgruppe. Således kan der over for de sidstnævnte grupper stilles krav om, at de forsørger den medfølgende ægtefælle.

Spørgsmålet om, hvorvidt principperne i Singh-dommen og Akrich-dommen kan udstrækkes til at også at omfatte studerende, pensionister og den såkaldte restgruppe, kan ikke besvares med sikkerhed, før EF-domstolen har taget stilling hertil.

Denne retsikkerhed må i øvrigt antages at være baggrunden for, at man i Tyskland og UK har fortolket de nævnte domme forskelligt. Således har det tyske forbundsministerium for indenrigsforhold antaget, at de principper, der er anvendt i de nævnte domme, omfatter studerende, pensionister og den såkaldte restgruppe, mens UK modsat ikke anvender principperne i forhold til disse persongrupper.

På den baggrund vil Integrationsministeriet administrere adgangen til familiesammenføring således, at udlændingelovens almindelige betingelser for familiesammenføring som udgangspunkt finder anvendelse på familiemedlemmer til studerende, pensionister og den såkaldte restgruppe.

Ministeriet for Flygtninge

Indvandrere og Integration

Udlændingestyrelsen
4. familiesammenføringskontor
Ryesgade 53
2100 København Ø

Dato: 22. april 2004
Kontor: 1. integrationskontor
J. nr.: 2004/5040-86
Sagsbeh.: fga
Fil-navn: Brev.udlst.singh

Ved e-mail af 5. marts 2004 har Udlændingestyrelsen forespurgt om, hvorvidt udlændinge, der meddeles opholdstilladelse i medfør af udlændingelovens § 9 c efter principperne i den såkaldte Singh-dom, er omfattet af integrationsloven.

Integrationsministeriet skal i den anledning oplyse følgende:

Af bestemmelsen i § 2 i integrationsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1035 af 21. november 2003, fremgår følgende:

§ 2. Loven gælder for udlændinge med lovligt ophold i Danmark. Ved udlændinge forstås i denne lov flygtninge og indvandrere, jf. stk. 2, med lovligt ophold i Danmark.

Stk. 2. Ved flygtninge forstås i denne lov flygtninge m.v., jf. § 54. Ved indvandrere forstås i denne lov familiesammenførte udlændinge til flygtninge, jf. § 55, samt andre familiesammenførte udlændinge, jf. § 56.

Stk. 3. Loven gælder ikke for udlændinge, der er statsborgere i et andet nordisk land eller er statsborgere i et land, der er tilsluttet Det Europæiske Fællesskab eller er omfattet af aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejde, eller er omfattet af Det Europæiske Fællesskabs regler om visumfritagelse og om ophævelse af indrejse- og opholdsbegrænsninger i forbindelse med arbejdskraftens frie bevægelighed, etablering og udveksling af tjenesteydelser m.v.

Stk. 4. Udlændingestyrelsen træffer afgørelse om, hvorvidt en udlænding er omfattet af integrationsloven.

Bestemmelsen i integrationslovens § 2, stk. 3, indebærer bl.a., at loven ikke gælder for udlændinge, der er omfattet af Det Europæiske Fællesskabs regler om ophævelse af indrejse- og opholdsbegrænsninger i forbindelse med arbejdskraftens frie bevægelighed, etablering og udveksling af tjenesteydelser m.v.

Af EF-domstolens dom af 7. juli 1992, C-370/90, (Singh-dommen), følger, at en medlemsstat i henhold til traktatens artikel 52 og direktiv 73/148 er forpligtet til at tillade indrejse til og ophold på sit område for en ægtefælle uanset dennes nationalitet til en statsborger i medlemsstaten, som sammen med ægtefællen er udrejst til en anden medlemsstat for dér at udøve en lønnet beskæftigelse, jf. traktatens artikel 48, og som på ny indrejser og etablerer sig, jf. traktatens artikel 52, i den medlemsstat, som han eller hun er statsborger i. Af dommen fremgår endvidere, at ægtefællen skal indrømmes mindst de samme rettigheder som dem, vedkommende ville blive indrømmet efter fællesskabsretten, såfremt hans eller hendes ægtefælle indrejste og tog ophold i en anden medlemsstat.

Holbergsgade 6
DK-1057 København K

Telefon: +45 33 92 33 80
Telefax: +45 33 11 12 39

E-post: imm@innm.dk
Hjemmeside: www.innm.dk

Det er Integrationsministeriets opfattelse, at udlændinge, der meddeles opholdstilladelse her i landet på grundlag af de principper, som EF-domstolen har fastlagt i Singh-dommen, er omfattet af fællesskabsrettens regler om ophævelse af indrejse- og opholdsbegrænsninger i forbindelse med arbejdskraftens frie bevægelighed, etablering og udveksling af tjenesteydelser m.v.

På den baggrund skal Integrationsministeriet oplyse, at det er ministeriets opfattelse, at integrationsloven ikke gælder for udlændinge, der meddeles opholdstilladelse efter udlændingeloven på grundlag af principperne i Singh-dommen.

Med venlig hilsen

Peter S. Willadsen

Sara Westengaard

Fra: Jens Vikner
Sendt: 2. oktober 2006 10:41
Til: Sara Westengaard
Emne: Ændring af Singh-praksis

Kære Sara

For at være på den sikre side skal jeg lige have svar på fig. forhold:

- 1) Er tilføjes af de i brevet omtalte pensionerede arbejdstagere og pensionerede selvstændige den eneste ændring, der skal implementeres i den nye opholdsmeddelelse?
- 2) Er vi enige om, at de i brevet omtalte pensionerede arbejdstagere og pensionerede selvstændige omfatter de persongrupper, der er omtalt i EU-oph.bkg. § 3, stk. 2, nr. 1-4, og § 6, stk. 1, nr. 1-3?

Vh Jens

Fra: Sara Westengaard
Sendt: 27. september 2006 16:33
Til: Jens Vikner
Cc: Dirsek
Emne:

Kære Jens

Vedhæftet sendes udkast til bidrag til Internationalt Kontor vedr. besvarelse af henvendelse fra Kommissionen om meddelelse af opholdstilladelse til ægtefæller til danske statsborgere efter Singh- og Akrich-principperne. Udkastet er nu endeligt afstemt med Justitsministeriet.

Lovkontoret skal anmode Udlændingesservice om hurtigst muligt at udarbejde en ny opholdsmeddelelse i overensstemmelse med udkastet.

Opholdsmeddelelsen skal vedlægges brevet til Kommissionen, som skal have svar senest i næste uge.

Hvis du har nogen spørgsmål, må du endelig kontakte mig.

Vh. Sara

17

Sara Westengaard

Fra: Sara Westengaard
Sendt: 27. september 2006 16:33
Til: Jens Vikner
Cc: Dirsek
Vedhæftede filer: 2006-4041-122-12 Bidrag - henv fra Kommissionen (endelig).doc

Kære Jens

Vedhæftet sendes udkast til bidrag til Internationalt Kontor vedr. besvarelse af henvendelse fra Kommissionen om meddelelse af opholdstilladelse til ægtefæller til danske statsborgere efter Singh- og Akrich-principperne. Udkastet er nu endeligt afstemt med Justitsministeriet.

Lovkontoret skal anmode Udlændingesservice om hurtigst muligt at udarbejde en ny opholdsmeddelelse i overensstemmelse med udkastet.

Opholdsmeddelelsen skal vedlægges brevet til Kommissionen, som skal have svar senest i næste uge.

Hvis du har nogen spørgsmål, må du endelig kontakte mig.

Vh. Sara

Internationalt Kontor
Att.: Henrik Thomassen

Dato:
Kontor: Udlændingelovskontoret
J.nr.: 2006/4041/122-12
Sagsbeh.: SWE

Ved e-mail af 10. april 2006 til Erhvervs- og Familiesammenføringskontoret har Internationalt Kontor anmodet om bidrag til besvarelse af vedlagte henvendelse fra Kommissionen om familiesammenføring af ægtefæller til danske statsborgere efter EU-reglerne. Erhvervs- og Familiesammenføringskontoret har videresendt Internationalt Kontors anmodning til Udlændingelovskontoret.

Udlændingelovskontoret kan oplyse, at bekendtgørelse nr. 358 af 21. april 2006 om ophold i Danmark for udlændinge, der er omfattet af Den Europæiske Unions regler (EU-opholdsbekendtgørelsen), gennemfører de dele af direktiv 2004/38/EF, som ikke er gennemført ved udlændingeloven. EU-opholdsbekendtgørelsen omhandler i lighed med direktivet udenlandske EU-statsborgere og deres familiemedlemmer. EU-opholdsbekendtgørelsen vedlægges til orientering.

Ægtefæller til danske statsborgere, der vender tilbage til Danmark fra en anden medlemsstat efter der at have benyttet deres ret til fri bevægelighed på nærmere angiven måde, har ret til at opholde sig her i landet på lige fod med ægtefæller til andre EU-statsborgere.

Denne særlige ret til ophold kan udledes af Singh-dommen og Akrich-dommen og gælder for ægtefæller til danske statsborgere, der vender tilbage til Danmark efter indtil da at have opholdt sig i en anden medlemsstat som arbejdstagere, som selvstændige erhvervsdrivende – herunder tjenesteydere – som pensionerede arbejdstagere eller som pensionerede selvstændige erhvervsdrivende, jf. personkredsen opregnet i artikel 7, stk. 1, litra a, artikel 7, stk. 3, og artikel 17, stk. 1 og 2, i direktiv 2004/38/EF. Det er en betingelse, at den danske ægtefælle også ved tilbagekomsten til og under det fortsatte ophold i Danmark har status som enten arbejdstager eller selvstændig erhvervsdrivende eller som pensioneret arbejdstager eller pensioneret selvstændig erhvervsdrivende. Det bemærkes, at pensionerede arbejdstagere og pensionerede selvstændige erhvervsdrivende efter en praksisændring i [september] 2006 er blevet omfattet af den persongruppe, der kan medbringe ægtefæller til Danmark efter at have benyttet sig af retten til fri bevægelighed i et andet EU-land.

EF-domstolen har ikke taget stilling til, om principperne i Singh-dommen og Akrich-dommen kan udstrækkes til at også at omfatte studerende, jf. herved personkredsen opregnet i artikel 7, stk. 1, litra c, i direktiv 2004/38/EF, og restgruppen af selvforsørgende personer, jf. herved

personkredsen opregnet i artikel 7, stk. 1, litra b, i direktiv 2004/38/EF, der benytter sig af retten til tage ophold i et andet EU-land.

Det bemærkes i den forbindelse, at direktiv 2004/38/EF – der som anført ovenfor omhandler udenlandske EU-statsborgere og deres familiemedlemmer – ikke giver samme adgang til ægtefællesammenføring for personer, som udnytter retten til fri bevægelighed for studerende og restgruppen af selvforsørgende, som for personer, der er arbejdstagere, selvstændige erhvervsdrivende, pensionerede arbejdstagere eller pensionerede selvstændige erhvervsdrivende. Således kan der efter direktivet over for studerende og selvforsørgende stilles krav om, at de forsørger den medfølgende ægtefælle. Der er derfor holdepunkter for også uden for direktivets anvendelsesområde at stille de to persongrupper forskelligt. Integrationsministeriet administrerer på denne baggrund adgangen til ægtefællesammenføring således, at udlændingelovens almindelige betingelser for ægtefællesammenføring skal opfyldes af ægtefæller til studerende og restgruppen af selvforsørgende, jf. udlændingelovens § 9.

Sager vedrørende opholdstilladelse til ægtefæller til danske statsborgere, der vender tilbage til Danmark som arbejdstagere, selvstændige erhvervsdrivende, pensionerede arbejdstagere eller pensionerede selvstændige erhvervsdrivende, er ikke formelt set omfattet af EU-bekendtgørelsen, da denne – i lighed med direktiv 2004/38/EF – som anført kun omhandler udenlandske EU-borgere og deres familiemedlemmer. Derfor meddeles opholdstilladelsen af lovtekniske grunde efter udlændingelovens § 9 c, stk. 1. Det bemærkes i den forbindelse, at ægtefæller til danske statsborgere med hensyn til retten til ophold stilles på samme måde som ægtefæller til udenlandske EU-statsborgere, dvs. i overensstemmelse med de krav, der følger af EU-retten, herunder direktiv 2004/38/EF og EF-domstolens praksis, jf. herved udlændingelovens § 2, stk. 3, hvorefter de begrænsninger, der følger af udlændingeloven, kun finder anvendelse på udlændinge, der er omfattet af EU-reglerne, i det omfang det er foreneligt med disse regler. Derfor behandles sagerne – uanset at de som nævnt formelt set ikke er omfattet af EU-opholdsbekendtgørelsen – i alt væsentligt efter samme principper som dem, der har fundet udtryk i EU-opholdsbekendtgørelsen, jf. navnlig dennes §§ 7 og 10.

Opholdstilladelse efter § 9 c, stk. 1, til en medfølgende ægtefælle er betinget af, at parterne ved parrets indrejse i Danmark og under det fortsatte ophold i landet er gift.¹

Det er endvidere en betingelse, at den udenlandske ægtefælle – uanset om denne er tredjelandstatsborger eller EU-statsborger – lovligt har boet i det EU-land, hvor den danske ægtefælle har anvendt EF-traktatens bestemmelser om fri bevægelighed, jf. herved Akrichdommen, særligt præmis 50, og EU-opholdsbekendtgørelsens §§ 7 og 10. Er den udenlandske ægtefælle tredjelandstatsborger, skal den pågældende således være meddelt opholds-

¹ Det bemærkes, at faste samlevende over 18 år sidestilles med ægtefæller. Det er dog en betingelse, at parret har samlevet på fælles bopæl i fast samlivsforhold af længere varighed, og at parret under opholdet i Danmark fortsat samlever på fælles bopæl. Endvidere stilles der krav om, at den danske samlever påtager sig at forsørge ansøgeren, jf. herved artikel 3, stk. 2, litra b), i direktiv 2004/38/EF og EU-opholdsbekendtgørelsens § 13.

tilladelse/-bevis/-dokument af de nationale myndigheder i det land, hvor parret forinden indrejsen i Danmark har taget ophold.

Det bemærkes, at meddelelse af opholdstilladelse frem til den 30. april 2006, i tilfælde hvor den danske ægtefælle havde lønnet beskæftigelse her i landet, endvidere var betinget af, at den danske ægtefælle rådede over en bolig, der svarede til de krav, der ansås for normale for danske arbejdstagere i det område, hvor den danske ægtefælle var beskæftiget, jf. den tidligere gældende artikel 10, stk. 3, i forordning 1612/68 og § 5, stk. 3, i den tidligere gældende EU/EØS-bekendtgørelse (EU/EØS-bekendtgørelse nr. 1255 af 28. november 2005). Dette boligkrav gælder som følge af ophævelsen af artikel 10 i forordning 1612/68 ikke længere.

Det følger af udlændingelovens § 14, stk. 1, nr. 7, at den udenlandske ægtefælle har ret til at tage arbejde eller etablere selvstændig erhvervsvirksomhed her i landet, jf. herved tilsvarende udlændingelovens § 14, stk. 1, nr. 2, artikel 23 i direktiv 2004/38/EF og EU-opholdsbekendtgørelsens § 15 for familiemedlemmer til udenlandske EU-statsborgere.

Opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9 c, stk. 1, til ægtefæller til danske statsborgere, der benytter deres ret til fri bevægelighed, gives tidsbegrænset for op til fem år, jf. udlændingebekendtgørelsens § 23, stk. 7 og 8. Efter fem års tidsbegrænset opholdstilladelse får den medfølgende ægtefælle tidsbegrænset opholdstilladelse efter principperne i EU-opholdsbekendtgørelsens § 16, jf. udlændingelovens § 2, stk. 3, hvis en tilsvarende medfølgende ægtefælle til en udenlandsk EU-statsborger ville have opnået ret til tidsbegrænset ophold efter EU-opholdsbekendtgørelsens § 16, jf. artikel 16 i direktiv 2004/38/EF.

Ved ægtefællesammenføring efter udlændingelovens almindelige regler stilles der som udgangspunkt en række betingelser, herunder krav om alder, fælles bopæl, tilknytning, bolig, sikkerhedsstillelse på ca. 50.000 kr. samt om, at den herboende ikke har modtaget visse offentlige ydelser inden for det sidste år. Disse betingelser stilles ikke i forbindelse med udstedelse af registreringsbeviser og opholdskort på baggrund af EU-reglerne efter EU-opholdsbekendtgørelsen. Disse betingelser stilles heller ikke i forbindelse med udstedelse af en opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9 c, stk. 1, på baggrund af EU-reglerne.

Afgørelser om opholdstilladelser efter udlændingelovens § 9 c, stk. 1, træffes af Udlændingestyrelsen med klageadgang til Integrationsministeriet.

Efter EU-opholdsbekendtgørelsen skal afgørelser om udstedelse af opholdsdokument til EU-statsborgeres familiemedlemmer, der selv er EU-statsborgere, træffes straks efter ansøgningens indgivelse. Afgørelser om udstedelse af opholdsdokument til EU-statsborgeres familiemedlemmer, der er tredjelandsstatsborgere, skal træffes hurtigst muligt og senest seks måneder efter ansøgningens indgivelse. Der kan henvises til artikel 8, stk. 2, artikel 10, stk. 1, artikel 19, stk. 2, og artikel 20, stk. 1, i direktiv 2004/38/EF og § 33 i EU-opholdsbekendtgørelsen.

Afgørelser om udstedelse af opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9 c, stk. 1, til ægtefæller til danske statsborgere på baggrund af EU-reglerne træffes så hurtigt som muligt. Det

bemærkes, at der i forbindelse med de pågældende sager ofte skal indhentes yderligere oplysninger fra den danske ægtefælle til brug for sagens afgørelse. En afgørelse vil i sådanne tilfælde derfor ikke kunne træffes straks efter ansøgningens indgivelse.

Det kan anføres over for Kommissionen, at Integrationsministeriet skal beklage, hvis Udlændingestyrelsen ikke i alle sager har truffet afgørelse straks efter modtagelse af alle fornødne oplysninger, og at Integrationsministeriet vil anmode Udlændingesservice om at sikre, at Udlændingesservice så vidt muligt træffer afgørelse hurtigst muligt i alle sager.

Kopi af opholdmeddelelse nr. 16/06 af 7. juli 2006 om behandling af ansøgninger om ægtefællesammenføring til danske statsborgere, der anvender retten til fri bevægelighed efter EF-traktaten vedlægges.

Med venlig hilsen

Oluf Engberg

Internationalt Kontor
Att.: Henrik Thomassen

27/9-06

JM's bemærkninger (endelige)
til udkastet.
Affjernet af Janas Bølyng
pr. telefon - /SWE

Dato:
Kontor: Udlændingelovskonto-
ret
J.nr.: 2006/4041/122-12
Sagsbeh.: SWE

Ved e-mail af 10. april 2006 til Erhvervs- og Familiesammenføringskontoret har Internationalt Kontor anmodet om bidrag til besvarelse af vedlagte henvendelse fra Kommissionen om familiesammenføring af ægtefæller til danske statsborgere efter EU-reglerne. Erhvervs- og Familiesammenføringskontoret har videresendt Internationalt Kontors anmodning til Udlændingelovskontoret.

Udlændingelovskontoret kan oplyse, at bekendtgørelse nr. 358 af 21. april 2006 om ophold i Danmark for udlændinge, der er omfattet af Den Europæiske Unions regler (EU-opholdsbekendtgørelsen), gennemfører de dele af direktiv 2004/38/EF, som ikke er gennemført ved udlændingeloven. EU-opholdsbekendtgørelsen omhandler i lighed med direktivet udenlandske EU-statsborgere og deres familiemedlemmer. EU-opholdsbekendtgørelsen vedlægges til orientering.

Ægtefæller til danske statsborgere, der vender tilbage til Danmark fra en anden medlemsstat efter der at have benyttet deres ret til fri bevægelighed på nærmere angiven måde, har ret til at opholde sig her i landet på lige fod med ægtefæller til andre EU-statsborgere.

Denne særlige ret til ophold kan udledes af Singh-dommen og Akrich-dommen og gælder for ægtefæller til danske statsborgere, der vender tilbage til Danmark efter indtil da at have opholdt sig i en anden medlemsstat som arbejdstagere, som selvstændige erhvervsdrivende – herunder tjenesteydere – som pensionerede arbejdstagere eller som pensionerede selvstændige erhvervsdrivende, jf. personkredsen opregnet i artikel 7, stk. 1, litra a, artikel 7, stk. 3, og artikel 17, stk. 1 og 2, i direktiv 2004/38/EF. Det er en betingelse, at den danske ægtefælle også ved tilbagekomsten til og under det fortsatte ophold i Danmark har status som enten arbejdstager eller selvstændig erhvervsdrivende eller som pensioneret arbejdstager eller pensioneret selvstændig erhvervsdrivende. Det bemærkes, at pensionerede arbejdstagere og pensionerede selvstændige erhvervsdrivende efter en praksisændring i september 2006 er blevet omfattet af den persongruppe, der kan medbringe ægtefæller til Danmark efter at have benyttet sig af retten til fri bevægelighed i et andet EU-land.

EF-domstolen har ikke taget stilling til, om principperne i Singh-dommen og Akrich-dommen kan udstrækkes til at også at omfatte studerende, jf. herved personkredsen opregnet i artikel 7, stk. 1, litra c, i direktiv 2004/38/EF, og restgruppen af selvforsørgende personer, jf. herved

personkredsen opregnet i artikel 7, stk. 1, litra b, i direktiv 2004/38/EF, der benytter sig af retten til tage ophold i et andet EU-land.

Det bemærkes i den forbindelse, at direktiv 2004/38/EF – der som anført ovenfor omhandler udenlandske EU-statsborgere og deres familiemedlemmer – ikke giver samme adgang til ægtefællesammenføring for personer, som udnytter retten til fri bevægelighed for studerende og restgruppen af selvforsørgende, som for personer, der er arbejdstagere, selvstændige erhvervsdrivende, pensionerede arbejdstagere eller pensionerede selvstændige erhvervsdrivende. Således kan der efter direktivet over for studerende og selvforsørgende stilles krav om, at de forsørger den medfølgende ægtefælle. Der er derfor holdepunkter for også uden for direktivets anvendelsesområde at stille de to persongrupper forskelligt. Integrationsministeriet administrerer på denne baggrund adgangen til ægtefællesammenføring således, at udlændingelovens almindelige betingelser for ægtefællesammenføring skal opfyldes af ægtefæller til studerende og restgruppen af selvforsørgende, jf. udlændingelovens § 9.

Sager vedrørende opholdstilladelse til ægtefæller til danske statsborgere, der vender tilbage til Danmark som arbejdstagere, selvstændige erhvervsdrivende, pensionerede arbejdstagere eller pensionerede selvstændige erhvervsdrivende, er ikke formelt set omfattet af EU-bekendtgørelsen, da denne – i lighed med direktiv 2004/38/EF – som anført kun omhandler udenlandske EU-borgere og deres familiemedlemmer. Derfor meddeles opholdstilladelsen af lovtekniske grunde efter udlændingelovens § 9 c, stk. 1. Det bemærkes i den forbindelse, at ægtefæller til danske statsborgere med hensyn til retten til ophold stilles på samme måde som ægtefæller til udenlandske EU-statsborgere, dvs. i overensstemmelse med de krav, der følger af EU-retten, herunder direktiv 2004/38/EF og EF-domstolens praksis, jf. herved udlændingelovens § 2, stk. 3, hvorefter de begrænsninger, der følger af udlændingeloven, kun finder anvendelse på udlændinge, der er omfattet af EU-reglerne, i det omfang det er foreneligt med disse regler. Derfor behandles sagerne – uanset at de som nævnt formelt set ikke er omfattet af EU-opholdsbekendtgørelsen – i praksis efter samme principper som dem, der har fundet udtryk i EU-opholdsbekendtgørelsen, jf. navnlig dennes §§ 7 og 10.

Hvor EU-opholdsbekendtgørelsen som følge af sagernes særlige karakter ikke indeholder tilstrækkelig præcise retningslinjer, følger sagsbehandlingen dels administrativ praksis, dels – hvor lovtekniske hensyn kræver dette – udlændingelovens almindelige regler og præciserende bestemmelser i udlændingebekendtgørelsen.

Opholdstilladelse efter § 9 c, stk. 1, til en medfølgende ægtefælle er betinget af, at parterne ved parrets indreise i Danmark og under det fortsatte ophold i landet er gift.¹

¹ Det bemærkes, at faste samlevere over 18 år sidestilles med ægtefæller. Det er dog en betingelse, at parret har samlevet på fælles bopæl i fast samlivsforhold af længere varighed, og at parret under opholdet i Danmark fortsat samlever på fælles bopæl. Endvidere stilles der krav om, at den danske samlever påtager sig at forsørge ansøgeren, jf. herved artikel 3, stk. 2, litra b), i direktiv 2004/38/EF og EU-opholdsbekendtgørelsens § 13.

Det er endvidere en betingelse, at den udenlandske ægtefælle – uanset om denne er tredjelandstatsborger eller EU-statsborger – lovligt har boet i det EU-land, hvor den danske ægtefælle har anvendt EF-traktatens bestemmelser om fri bevægelighed, jf. herved Akridommen, særligt præmis 50, og EU-opholdsbekendtgørelsens §§ 7 og 10. Er den udenlandske ægtefælle tredjelandstatsborger, skal den pågældende således være meddelt opholdstilladelse/-bevis/-dokument af de nationale myndigheder i det land, hvor parret forinden indrejsten i Danmark har taget ophold.

Det bemærkes, at meddelelse af opholdstilladelse frem til den 30. april 2006, i tilfælde hvor den danske ægtefælle havde lønnet beskæftigelse her i landet, endvidere var betinget af, at den danske ægtefælle rådede over en bolig, der svarede til de krav, der ansås for normale for danske arbejdstagere i det område, hvor den danske ægtefælle var beskæftiget, jf. den tidligere gældende artikel 10, stk. 3, i forordning 1612/68 og § 5, stk. 3, i den tidligere gældende EU/EØS-bekendtgørelse (EU/EØS-bekendtgørelse nr. 1255 af 28. november 2005). Dette boligkrav gælder som følge af ophævelsen af artikel 10 i forordning 1612/68 ikke længere.

Det følger af udlændingelovens § 14, stk. 1, nr. 7, at den udenlandske ægtefælle har ret til at tage arbejde eller etablere selvstændig erhvervsvirksomhed her i landet, jf. herved tilsvarende udlændingelovens § 14, stk. 1, nr. 2, artikel 23 i direktiv 2004/38/EF og EU-opholdsbekendtgørelsens § 15 for familiemedlemmer til udenlandske EU-statsborgere.

Opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9 c, stk. 1, til ægtefæller til danske statsborgere, der benytter deres ret til fri bevægelighed, gives tidsbegrænset for op til fem år, jf. udlændingebekendtgørelsens § 23, stk. 7 og 8. Efter fem års tidsbegrænset opholdstilladelse får den medfølgende ægtefælle tidsbegrænset opholdstilladelse efter principperne i EU-opholdsbekendtgørelsens § 16, jf. udlændingelovens § 2, stk. 3, hvis en tilsvarende medfølgende ægtefælle til en udenlandsk EU-statsborger ville have opnået ret til tidsbegrænset ophold efter EU-opholdsbekendtgørelsens § 16, jf. artikel 16 i direktiv 2004/38/EF.

Ved ægtefællesammenføring efter udlændingelovens almindelige regler stilles der som udgangspunkt en række betingelser, herunder krav om alder, fælles bopæl, tilknytning, bolig, sikkerhedsstillelse på ca. 50.000 kr. samt om, at den herboende ikke har modtaget visse offentlige ydelser inden for det sidste år. Disse betingelser stilles ikke i forbindelse med udstedelse af registreringsbeviser og opholdskort på baggrund af EU-reglerne efter EU-opholdsbekendtgørelsen. Disse betingelser stilles heller ikke i forbindelse med udstedelse af en opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9 c, stk. 1, på baggrund af EU-reglerne.

Afgørelser om opholdstilladelser efter udlændingelovens § 9 c, stk. 1, træffes af Udlændingestyrelsen med klageadgang til Integrationsministeriet.

Efter EU-opholdsbekendtgørelsen skal afgørelser om udstedelse af opholdsdokument til EU-statsborgeres familiemedlemmer, der selv er EU-statsborgere, træffes straks efter ansøgningens indgivelse. Afgørelser om udstedelse af opholdsdokument til EU-statsborgeres familiemedlemmer, der er tredjelandstatsborgere, skal træffes hurtigst muligt og senest seks

Side 3

måneder efter ansøgningens indgivelse. Der kan henvises til artikel 8, stk. 2, artikel 10, stk. 1, artikel 19, stk. 2, og artikel 20, stk. 1, i direktiv 2004/38/EF og § 33 i EU-opholdsbekendtgørelsen.

Afgørelser om udstedelse af opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9 c, stk. 1, til ægtefæller til danske statsborgere på baggrund af EU-reglerne træffes så hurtigt som muligt. Det bemærkes, at der i forbindelse med de pågældende sager ofte skal indhentes yderligere oplysninger fra den danske ægtefælle til brug for sagens afgørelse. En afgørelse vil i sådanne tilfælde derfor ikke kunne træffes straks efter ansøgningens indgivelse.

Det kan anføres over for Kommissionen, at Integrationsministeriet skal beklage, hvis Udlændingestyrelsen ikke i alle sager har truffet afgørelse straks efter modtagelse af alle fornødne oplysninger, og at Integrationsministeriet vil anmode Udlændingesservice om at sikre, at Udlændingesservice så vidt muligt træffer afgørelse hurtigst muligt i alle sager.

Kopi af opholdmeddelelse nr. 16/06 af 7. juli 2006 om behandling af ansøgninger om ægtefællesammenføring til danske statsborgere, der anvender retten til fri bevægelighed efter EF-traktaten vedlægges.

Med venlig hilsen

Oluf Engberg

16

Sara Westengaard

Fra: Sara Westengaard
Sendt: 21. september 2006 12:57
Til: 'Jonas Gramkow Barlyng'
Vedhæftede filer: 2006-4041-122-12 Bidrag - henv fra Kommissionen (vers IV).doc

Kære Jonas

Efter aftale.

vh. Sara

21-09-2006

Internationalt Kontor
Att.: Henrik Thomassen

Dato:
Kontor: Udlændingelovskontoret
J.nr.: 2006/4041/122-12
Sagsbeh.: SWE

Ved e-mail af 10. april 2006 til Erhvervs- og Familiesammenføringskontoret har Internationalt Kontor anmodet om bidrag til besvarelse af vedlagte henvendelse fra Kommissionen om familiesammenføring af ægtefæller til danske statsborgere efter EU-reglerne. Erhvervs- og Familiesammenføringskontoret har videresendt Internationalt Kontors anmodning til Udlændingelovskontoret.

Udlændingelovskontoret kan oplyse, at bekendtgørelse nr. 358 af 21. april 2006 om ophold i Danmark for udlændinge, der er omfattet af Den Europæiske Unions regler (EU-opholdsbekendtgørelsen), gennemfører de dele af direktiv 2004/38/EF, som ikke er gennemført ved udlændingeloven. EU-opholdsbekendtgørelsen omhandler i lighed med direktivet udenlandske EU-statsborgere og deres familiemedlemmer. EU-opholdsbekendtgørelsen vedlægges til orientering.

Ægtefæller til danske statsborgere, der vender tilbage til Danmark fra en anden medlemsstat efter der at have benyttet deres ret til fri bevægelighed på nærmere angiven måde, har ret til at opholde sig her i landet på lige fod med ægtefæller til andre EU-statsborgere.

Denne særlige ret til ophold kan udledes af Singh-dommen og Akrich-dommen og gælder for ægtefæller til danske statsborgere, der vender tilbage til Danmark efter indtil da at have opholdt sig i en anden medlemsstat som arbejdstagere, som selvstændige erhvervsdrivende – herunder tjenesteydere – som pensionerede arbejdstagere eller som pensionerede selvstændige erhvervsdrivende, jf. personkredsen opregnet i artikel 7, stk. 1, litra a, artikel 7, stk. 3, og artikel 17, stk. 1 og 2, i direktiv 2004/38/EF. Det er en betingelse, at den danske ægtefælle også ved tilbagekomsten til og under det fortsatte ophold i Danmark har status som enten arbejdstager eller selvstændig erhvervsdrivende eller som pensioneret arbejdstager eller pensioneret selvstændig erhvervsdrivende. Det bemærkes, at pensionerede arbejdstagere og pensionerede selvstændige erhvervsdrivende efter en praksisændring i september 2006 er blevet omfattet af den persongruppe, der kan medbringe ægtefæller til Danmark efter at have benyttet sig af retten til fri bevægelighed i et andet EU-land.

EF-domstolen har ikke taget stilling til, om principperne i Singh-dommen og Akrich-dommen kan udstrækkes til at også at omfatte studerende, jf. herved personkredsen opregnet i artikel 7, stk. 1, litra c, i direktiv 2004/38/EF, og restgruppen af selvforsørgende personer, jf. herved

personkredsen opregnet i artikel 7, stk. 1, litra b, i direktiv 2004/38/EF, der benytter sig af retten til tage ophold i et andet EU-land.

Det bemærkes i den forbindelse, at direktiv 2004/38/EF – der som anført ovenfor omhandler udenlandske EU-statsborgere og deres familiemedlemmer – ikke giver samme adgang til ægtefællesammenføring for personer, som udnytter retten til fri bevægelighed for studerende og restgruppen af selvforsørgende, som for personer, der er arbejdstagere, selvstændige erhvervsdrivende, pensionerede arbejdstagere eller pensionerede selvstændige erhvervsdrivende. Således kan der over for studerende og selvforsørgende stilles krav om, at de forsørger den medfølgende ægtefælle. Der er derfor holdepunkter for også uden for direktivets anvendelsesområde at stille de to persongrupper forskelligt. Integrationsministeriet administrerer på denne baggrund adgangen til ægtefællesammenføring således, at udlændingelovens almindelige betingelser for ægtefællesammenføring skal opfyldes af ægtefæller til studerende og restgruppen af selvforsørgende, jf. udlændingelovens § 9.

Sager vedrørende opholdstilladelse til ægtefæller til danske statsborgere, der vender tilbage til Danmark som arbejdstagere, selvstændige erhvervsdrivende, pensionerede arbejdstagere eller pensionerede selvstændige erhvervsdrivende, er ikke formelt set omfattet af EU-bekendtgørelsen, da denne – i lighed med direktiv 2004/38/EF – som anført kun omhandler udenlandske EU-borgere og deres familiemedlemmer. Derfor meddeles opholdstilladelsen af lovtekniske grunde efter udlændingelovens § 9 c, stk. 1. Det bemærkes i den forbindelse, at ægtefæller til danske statsborgere med hensyn til retten til ophold stilles på samme måde som ægtefæller til udenlandske EU-statsborgere, dvs. i overensstemmelse med de krav, der følger af EU-retten, herunder direktiv 2004/38/EF og EF-domstolens praksis, jf. herved udlændingelovens § 2, stk. 3, hvorefter de begrænsninger, der følger af udlændingeloven, kun finder anvendelse på udlændinge, der er omfattet af EU-reglerne, i det omfang det er foreneligt med disse regler. Derfor behandles sagerne – uanset at de som nævnt formelt set ikke er omfattet af EU-opholdsbekendtgørelsen – i praksis efter samme principper som dem, der har fundet udtryk i EU-opholdsbekendtgørelsen, jf. navnlig dennes §§ 7 og 10.

Hvor EU-opholdsbekendtgørelsen som følge af sagernes særlige karakter ikke indeholder tilstrækkelig præcise retningslinjer, følger sagsbehandlingen dels administrativ praksis, dels – hvor lovtekniske hensyn kræver dette – udlændingelovens almindelige regler og præciserende bestemmelser i udlændingebekendtgørelsen.

Opholdstilladelse efter § 9 c, stk. 1, til en medfølgende ægtefælle er betinget af, at parterne ved parrets indrejse i Danmark og under det fortsatte ophold i landet er gift.¹

¹ Det bemærkes, at faste samlevere over 18 år sidestilles med ægtefæller. Det er dog en betingelse, at parret har samlevet på fælles bopæl i fast samlivsforhold af længere varighed, og at parret under opholdet i Danmark fortsat samlever på fælles bopæl. Endvidere stilles der krav om, at den danske samlever påtager sig at forsørge ansøgeren, jf. herved artikel 3, stk. 2, litra b), i direktiv 2004/38/EF og EU-opholdsbekendtgørelsens § 13.

Det er endvidere en betingelse, at den udenlandske ægtefælle – uanset om denne er tredjelandstatsborger eller EU-statsborger – lovligt har boet i det EU-land, hvor den danske ægtefælle har anvendt EF-traktatens bestemmelser om fri bevægelighed, jf. herved Akriddommen, særligt præmis 50, og EU-opholdsbekendtgørelsens §§ 7 og 10. Er den udenlandske ægtefælle tredjelandstatsborger, skal den pågældende således være meddelt opholdstilladelse/-bevis/-dokument af de nationale myndigheder i det land, hvor parret forinden indrejste i Danmark har taget ophold.

Det bemærkes, at meddelelse af opholdstilladelse frem til den 30. april 2006, i tilfælde hvor den danske ægtefælle havde lønnet beskæftigelse her i landet, endvidere var betinget af, at den danske ægtefælle rådede over en bolig, der svarede til de krav, der ansås for normale for danske arbejdstagere i det område, hvor den danske ægtefælle var beskæftiget, jf. den tidligere gældende artikel 10, stk. 3, i forordning 1612/68 og § 5, stk. 3, i den tidligere gældende EU/EØS-bekendtgørelse (EU/EØS-bekendtgørelse nr. 1255 af 28. november 2005). Dette boligkrav gælder som følge af ophævelsen af artikel 10 i forordning 1612/68 ikke længere.

Det følger af udlændingelovens § 14, stk. 1, nr. 7, at den udenlandske ægtefælle har ret til at tage arbejde eller etablere selvstændig erhvervsvirksomhed her i landet, jf. herved tilsvarende udlændingelovens § 14, stk. 1, nr. 2, artikel 23 i direktiv 2004/38/EF og EU-opholdsbekendtgørelsens § 15 for familiemedlemmer til udenlandske EU-statsborgere.

Opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9 c, stk. 1, til ægtefæller til danske statsborgere, der benytter deres ret til fri bevægelighed, gives tidsbegrænset for op til fem år, jf. udlændingebekendtgørelsens § 23, stk. 7 og 8. Efter fem års tidsbegrænset opholdstilladelse får den medfølgende ægtefælle tidsbegrænset opholdstilladelse efter principperne i EU-opholdsbekendtgørelsens § 16, jf. udlændingelovens § 2, stk. 3, hvis en tilsvarende medfølgende ægtefælle til en udenlandsk EU-statsborger ville have opnået ret til tidsbegrænset ophold efter EU-opholdsbekendtgørelsens § 16, jf. artikel 16 i direktiv 2004/38/EF.

Ved ægtefællesammenføring efter udlændingelovens almindelige regler stilles der som udgangspunkt en række betingelser, herunder krav om alder, fælles bopæl, tilknytning, bolig, sikkerhedsstillelse på ca. 50.000 kr. samt om, at den herboende ikke har modtaget visse offentlige ydelser inden for det sidste år. Disse betingelser stilles ikke i forbindelse med udstedelse af registreringsbeviser og opholdskort på baggrund af EU-reglerne efter EU-opholdsbekendtgørelsen. Disse betingelser stilles heller ikke i forbindelse med udstedelse af en opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9 c, stk. 1, på baggrund af EU-reglerne.

Afgørelser om opholdstilladelser efter udlændingelovens § 9 c, stk. 1, træffes af Udlændingestyrelsen med klageadgang til Integrationsministeriet.

Efter EU-opholdsbekendtgørelsen skal afgørelser om udstedelse af opholdsdokument til EU-statsborgeres familiemedlemmer, der selv er EU-statsborgere, træffes straks efter ansøgningens indgivelse. Afgørelser om udstedelse af opholdsdokument til EU-statsborgeres familiemedlemmer, der er tredjelandstatsborgere, skal træffes hurtigst muligt og senest seks måneder efter ansøgningens indgivelse. Der kan henvises til artikel 8, stk. 2, artikel 10, stk.

1, artikel 19, stk. 2, og artikel 20, stk. 1, i direktiv 2004/38/EF og § 33 i EU-opholdsbekendtgørelsen.

Afgørelser om udstedelse af opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9 c, stk. 1, til ægtefæller til danske statsborgere på baggrund af EU-reglerne træffes så hurtigt som muligt. Det bemærkes, at der i forbindelse med de pågældende sager ofte skal indhentes yderligere oplysninger fra den danske ægtefælle til brug for sagens afgørelse. En afgørelse vil i sådanne tilfælde derfor ikke kunne træffes straks efter ansøgningens indgivelse.

Det kan anføres over for Kommissionen, at Integrationsministeriet skal beklage, hvis Udlændingestyrelsen ikke i alle sager har truffet afgørelse straks efter modtagelse af alle fornødne oplysninger, og at Integrationsministeriet vil anmode Udlændingesservice om at sikre, at Udlændingesservice så vidt muligt træffer afgørelse hurtigst muligt i alle sager.

Kopi af opholdmeddelelse nr. 16/06 af 7. juli 2006 om behandling af ansøgninger om ægtefællesammenføring til danske statsborgere, der anvender retten til fri bevægelighed efter EF-traktaten vedlægges.

Med venlig hilsen

Oluf Engberg

LVS

Sara Westengaard

Fra: Merete Milo
Sendt: 19. september 2006 15:59
Til: Sara Westengaard
Cc: Oluf Engberg
Emne: VS: henvendelsen fra kommissionen

T.O.

Min mail-korrespondance med jens er baseret på drøftelser med Jonas.

Jeg er i nævn onsdag, så hvis han først svarer mig onsdag, må vi ta den derfra torsdag (Jonas er i hvert fald med på at det haster nu)

:-))

Fra: Merete Milo
Sendt: 19. september 2006 15:12
Til: Jens Vikner
Emne: SV: henvendelsen fra kommissionen

OK - jeg tror nu ikke, vi vil gå så meget i detaljer, jeg var bare usikker på, om vi skal skrive § 16 rent eller "principperne i § 16" (nu den gives første gang efter 9 c)
- hvad skriver i i jeres afgørelser (hvis i skriver noget §- citat)?

:-)

Fra: Jens Vikner
Sendt: 19. september 2006 14:59
Til: Merete Milo
Emne: SV: henvendelsen fra kommissionen

Kære Merete

Hvis det skal være helt præcist, så dette tilføjes (hvilket også fremgår af oph.medd., som er indsendt til jer):

Er den udenlandske ægtefælle meddelt opholdstilladelse første gang før den 30. april 2006, skal pågældende behandles efter EU/EØS-bekendtgørelsen i det omfang, at disse regler stiller pågældende bedre. Det betyder, at den udenlandske ægtefælle skal gives tidsubegrænset opholdstilladelse, når den danske ægtefælle har boet her i landet i mere end 5 år efter indrejsen fra det EU/EØS-land, hvor pågældende ernærede sig ved aktiviteter, der er omfattet af EF-traktatens regler om fri bevægelighed, jf. EU/EØS-bekendtgørelsens § 15, stk. 2 og 3, jf. udlændingelovens § 2, stk. 3. Det er en betingelse, at opholdstilladelsen ikke kan inddrages. Der stilles ikke samlivskrav. De i udlændingelovens § 11 anførte betingelser stilles ikke.

Vh Jens

Fra: Merete Milo
Sendt: 19. september 2006 13:57
Til: Jens Vikner
Emne: henvendelsen fra kommissionen

21-09-2006

Prioritet: Høj

Kære Jens

Med henblik på afstemning med JM i dag - er dette afsnit dækkende for jeres TUB-praksis, herunder mht. citat af §§ i jeres begrundelser?

Opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9 c, stk. 1, til ægtefæller til danske statsborgere, der benytter deres ret til fri bevægelighed, gives tidsbegrænset for op til fem år, jf. udlændingebekendtgørelsens § 23, stk. 7 og 8. Efter fem års tidsbegrænset opholdstilladelse får den medfølgende ægtefælle tidsbegrænset opholdstilladelse efter principperne i EU-opholdsbekendtgørelsens § 16, jf. udlændingelovens § 2, stk. 3, hvis en tilsvarende medfølgende ægtefælle til en udenlandsk EU-statsborger ville have opnået ret til tidsbegrænset ophold efter EU-opholdsbekendtgørelsens § 16, jf. artikel 16 i direktiv 2004/38/EF.

Mvh. Merete :-)

LUS

Sara Westengaard

Fra: Merete Milo
Sendt: 19. september 2006 13:58
Til: Sara Westengaard
Cc: Oluf Engberg
Emne: VS: henvendelsen fra kommissionen

T.O. -

Jonas ringede og pegede på vi nok skal indføje "efter principperne".

:-)

Fra: Merete Milo
Sendt: 19. september 2006 13:57
Til: Jens Vikner
Emne: henvendelsen fra kommissionen
Prioritet: Høj

Kære Jens

Med henblik på afstemning med JM i dag - er dette afsnit dækkende for jeres TUB-praksis, herunder mht. citat af §§ i jeres begrundelser?

Opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9 c, stk. 1, til ægtefæller til danske statsborgere, der benytter deres ret til fri bevægelighed, gives tidsbegrænset for op til fem år, jf. udlændingebekendtgørelsens § 23, stk. 7 og 8. Efter fem års tidsbegrænset opholdstilladelse får den medfølgende ægtefælle tidsbegrænset opholdstilladelse efter principperne i EU-opholdsbekendtgørelsens § 16, jf. udlændingelovens § 2, stk. 3, hvis en tilsvarende medfølgende ægtefælle til en udenlandsk EU-statsborger ville have opnået ret til tidsbegrænset ophold efter EU-opholdsbekendtgørelsens § 16, jf. artikel 16 i direktiv 2004/38/EF.

Mvh. Merete :-)

15

Merete Milo

Fra: Merete Milo
Sendt: 19. september 2006 13:57
Til: Jens Vikner
Emne: henvendelsen fra kommissionen
Prioritet: Høj

Kære Jens

Med henblik på afstemning med JM i dag - er dette afsnit dækkende for jeres TUB-praksis, herunder mht. citat af §§ i jeres begrundelser?

Opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9 c, stk. 1, til ægtefæller til danske statsborgere, der benytter deres ret til fri bevægelighed, gives tidsbegrænset for op til fem år, jf. udlændingebekendtgørelsens § 23, stk. 7 og 8. Efter fem års tidsbegrænset opholdstilladelse får den medfølgende ægtefælle tidsbegrænset opholdstilladelse efter principperne i EU-opholdsbekendtgørelsens § 16, jf. udlændingelovens § 2, stk. 3, hvis en tilsvarende medfølgende ægtefælle til en udenlandsk EU-statsborger ville have opnået ret til tidsbegrænset ophold efter EU-opholdsbekendtgørelsens § 16, jf. artikel 16 i direktiv 2004/38/EF.

Mvh. Merete :-)

LVS

Sara Westengaard

Fra: Merete Milo
Sendt: 19. september 2006 11:49
Til: Sara Westengaard
Emne: VS: Henvendelsen fra Kommissionen

T.O.

Fra: Merete Milo
Sendt: 19. september 2006 11:48
Til: 'Jonas Gramkow Barlyng'
Emne: SV: Henvendelsen fra Kommissionen

tak - super :-)

Fra: Jonas Gramkow Barlyng [mailto:jba@jm.dk]
Sendt: 19. september 2006 11:47
Til: Merete Milo
Emne: SV: Henvendelsen fra Kommissionen

Jeg kigger på det med det samme.

Fra: Merete Milo [mailto:mml@inm.dk]
Sendt: 19. september 2006 11:30
Til: Jonas Gramkow Barlyng
Emne: Henvendelsen fra Kommissionen

Kære Jonas

Jeg vedhæfter nyt udkast til svar til Kommissionen med henblik på endelig afstemning.

- Det begynder at haste lidt (se vedhæftede fra Kommissionen.....) Vi skal også have svaret hen og op og ned her i huset, så hvis du kan gå videre med det nu - det nye udkast skulle ikke give anledning til noget (Mht. meddelelse af TUB har vi hørt US, det er ikke § 11 i udlændingeloven, men § 16 i EU-bekendtgørelsen, se udkastet)

Merete :-)

14

Merete Milo

Fra: Merete Milo
Sendt: 19. september 2006 11:30
Til: 'jba@jm.dk'
Emne: Henvendelsen fra Kommissionen
Vedhæftede filer: Scanjob_20060911_181204.pdf; 2006-4041-122-12 Bidrag - henv fra Kommissionen (vers III).doc

Kære Jonas

Jeg vedhæfter nyt udkast til svar til Kommissionen med henblik på endelig afstemning.

- Det begynder at haste lidt (se vedhæftede fra Kommissionen.....) Vi skal også have svaret hen og op og ned her i huset, så hvis du kan gå videre med det nu - det nye udkast skulle ikke give anledning til noget (Mht. meddelelse af TUB har vi hørt US, det er ikke § 11 i udlændingeloven, men § 16 i EU-bekendtgørelsen, se udkastet)

Merete :-)

Internationalt Kontor
Att.: Henrik Thomassen

Dato:
Kontor: Udlændingelovskonto-
ret
J.nr.: 2006/4041/122-12
Sagsbeh.: SWE

Ved e-mail af 10. april 2006 til Erhvervs- og Familiesammenføringskontoret har Internationalt Kontor anmodet om bidrag til besvarelse af vedlagte henvendelse fra Kommissionen om familiesammenføring af ægtefæller til danske statsborgere efter EU-reglerne. Erhvervs- og Familiesammenføringskontoret har videresendt Internationalt Kontors anmodning til Udlændingelovskontoret.

Udlændingelovskontoret kan oplyse, at bekendtgørelse nr. 358 af 21. april 2006 om ophold i Danmark for udlændinge, der er omfattet af Den Europæiske Unions regler (EU-opholdsbekendtgørelsen), gennemfører de dele af direktiv 2004/38/EF, som ikke er gennemført ved udlændingeloven. EU-opholdsbekendtgørelsen omhandler i lighed med direktivet udenlandske EU-statsborgere og deres familiemedlemmer. EU-opholdsbekendtgørelsen vedlægges til orientering.

Ægtefæller til danske statsborgere, der vender tilbage til Danmark fra en anden medlemsstat efter der at have benyttet deres ret til fri bevægelighed på nærmere angiven måde, har ret til at opholde sig her i landet på lige fod med ægtefæller til andre EU-statsborgere.

Denne særlige ret til ophold kan udledes af Singh-dommen og Akrich-dommen og gælder for ægtefæller til danske statsborgere, der vender tilbage til Danmark efter indtil da at have opholdt sig i en anden medlemsstat som arbejdstagere, som selvstændige erhvervsdrivende – herunder tjenesteydere – som pensionerede arbejdstagere eller som pensionerede selvstændige erhvervsdrivende, jf. personkredsen opregnet i artikel 7, stk. 1, litra a, artikel 7, stk. 3, og artikel 17, stk. 1 og 2, i direktiv 2004/38/EF. Det er en betingelse, at den danske ægtefælle også ved tilbagekomsten til og under det fortsatte ophold i Danmark har status som enten arbejdstager eller selvstændig erhvervsdrivende eller som pensioneret arbejdstager eller pensioneret selvstændig erhvervsdrivende. Det bemærkes, at pensionerede arbejdstagere og pensionerede selvstændige erhvervsdrivende efter en praksisændring i september 2006 er blevet omfattet af den persongruppe, der kan medbringe ægtefæller til Danmark efter at have benyttet sig af retten til fri bevægelighed i et andet EU-land.

EF-domstolen har ikke taget stilling til, om principperne i Singh-dommen og Akrich-dommen kan udstrækkes til at også at omfatte studerende, jf. herved personkredsen opregnet i artikel 7, stk. 1, litra c, i direktiv 2004/38/EF, og restgruppen af selvforsørgende personer, jf. herved

personkredsen opregnet i artikel 7, stk. 1, litra b, i direktiv 2004/38/EF, der benytter sig af retten til tage ophold i et andet EU-land.

Det bemærkes i den forbindelse, at direktiv 2004/38/EF – der som anført ovenfor omhandler udenlandske EU-statsborgere og deres familiemedlemmer – ikke giver samme adgang til ægtefællesammenføring for personer, som udnytter retten til fri bevægelighed for studerende og restgruppen af selvforsørgende, som for personer, der er arbejdstagere, selvstændige erhvervsdrivende, pensionerede arbejdstagere eller pensionerede selvstændige erhvervsdrivende. Således kan der over for studerende og selvforsørgende stilles krav om, at de forsørger den medfølgende ægtefælle. Der er derfor holdepunkter for også uden for direktivets anvendelsesområde at stille de to persongrupper forskelligt. Integrationsministeriet administrerer på denne baggrund adgangen til ægtefællesammenføring således, at udlændingelovens almindelige betingelser for ægtefællesammenføring skal opfyldes af ægtefæller til studerende og restgruppen af selvforsørgende, jf. udlændingelovens § 9.

Sager vedrørende opholdstilladelse til ægtefæller til danske statsborgere, der vender tilbage til Danmark som arbejdstagere, selvstændige erhvervsdrivende, pensionerede arbejdstagere eller pensionerede selvstændige erhvervsdrivende, er ikke formelt set omfattet af EU-bekendtgørelsen, da denne – i lighed med direktiv 2004/38/EF – som anført kun omhandler udenlandske EU-borgere og deres familiemedlemmer. Derfor meddeles opholdstilladelsen af lovtekniske grunde efter udlændingelovens § 9 c, stk. 1. Det bemærkes i den forbindelse, at ægtefæller til danske statsborgere med hensyn til retten til ophold stilles på samme måde som ægtefæller til udenlandske EU-statsborgere, dvs. i overensstemmelse med de krav, der følger af EU-retten, herunder direktiv 2004/38/EF og EF-domstolens praksis, jf. herved udlændingelovens § 2, stk. 3, hvorefter de begrænsninger, der følger af udlændingeloven, kun finder anvendelse på udlændinge, der er omfattet af EU-reglerne, i det omfang det er foreneligt med disse regler. Derfor behandles sagerne – uanset at de som nævnt formelt set ikke er omfattet af EU-opholdsbekendtgørelsen – i praksis efter samme principper som dem, der har fundet udtryk i EU-opholdsbekendtgørelsen, jf. navnlig dennes §§ 7 og 10.

Hvor EU-opholdsbekendtgørelsen som følge af sagernes særlige karakter ikke indeholder tilstrækkelig præcise retningslinjer, følger sagsbehandlingen dels administrativ praksis, dels – hvor lovtekniske hensyn kræver dette – udlændingelovens almindelige regler og præciserende bestemmelser i udlændingebekendtgørelsen.

Opholdstilladelse efter § 9 c, stk. 1, til en medfølgende ægtefælle er betinget af, at parterne ved parrets indrejse i Danmark og under det fortsatte ophold i landet er gift.¹

¹ Det bemærkes, at faste samlevende over 18 år sidestilles med ægtefæller. Det er dog en betingelse, at parret har samlevet på fælles bopæl i fast samlivsforhold af længere varighed, og at parret under opholdet i Danmark fortsat samlever på fælles bopæl. Endvidere stilles der krav om, at den danske samlever påtager sig at forsørge ansøgeren, jf. herved artikel 3, stk. 2, litra b), i direktiv 2004/38/EF og EU-opholdsbekendtgørelsens § 13.

Det er endvidere en betingelse, at den udenlandske ægtefælle – uanset om denne er tredjelandstatsborger eller EU-statsborger – lovligt har boet i det EU-land, hvor den danske ægtefælle har anvendt EF-traktatens bestemmelser om fri bevægelighed, jf. herved Akkrichdommen, særligt præmis 50, og EU-opholdsbekendtgørelsens §§ 7 og 10. Er den udenlandske ægtefælle tredjelandstatsborger, skal den pågældende således være meddelt opholdstilladelse/-bevis/-dokument af de nationale myndigheder i det land, hvor parret forinden indrejsten i Danmark har taget ophold.

Det bemærkes, at meddelelse af opholdstilladelse frem til den 30. april 2006, i tilfælde hvor den danske ægtefælle havde lønnet beskæftigelse her i landet, endvidere var betinget af, at den danske ægtefælle rådede over en bolig, der svarede til de krav, der ansås for normale for danske arbejdstagere i det område, hvor den danske ægtefælle var beskæftiget, jf. den tidligere gældende artikel 10, stk. 3, i forordning 1612/68 og § 5, stk. 3, i den tidligere gældende EU/EØS-bekendtgørelse (EU/EØS-bekendtgørelse nr. 1255 af 28. november 2005). Dette boligkrav gælder som følge af ophævelsen af artikel 10 i forordning 1612/68 ikke længere.

Det følger af udlændingelovens § 14, stk. 1, nr. 7, at den udenlandske ægtefælle har ret til at tage arbejde eller etablere selvstændig erhvervsvirksomhed her i landet, jf. herved tilsvarende udlændingelovens § 14, stk. 1, nr. 2, artikel 23 i direktiv 2004/38/EF og EU-opholdsbekendtgørelsens § 15 for familiemedlemmer til udenlandske EU-statsborgere.

Opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9 c, stk. 1, til ægtefæller til danske statsborgere, der benytter deres ret til fri bevægelighed, gives tidsbegrænset for op til fem år, jf. udlændingebekendtgørelsens § 23, stk. 7 og 8. Efter fem års tidsbegrænset opholdstilladelse får den medfølgende ægtefælle tidsbegrænset opholdstilladelse efter EU-opholdsbekendtgørelsens § 16, jf. udlændingelovens § 2, stk. 3, hvis en tilsvarende medfølgende ægtefælle til en udenlandsk EU-statsborger ville have opnået ret til tidsbegrænset ophold efter EU-opholdsbekendtgørelsens § 16, jf. artikel 16 i direktiv 2004/38/EF.

Ved ægtefællesammenføring efter udlændingelovens almindelige regler stilles der som udgangspunkt en række betingelser, herunder krav om alder, fælles bopæl, tilknytning, bolig, sikkerhedsstillelse på ca. 50.000 kr. samt om, at den herboende ikke har modtaget visse offentlige ydelser inden for det sidste år. Disse betingelser stilles ikke i forbindelse med udstedelse af registreringsbeviser og opholdskort på baggrund af EU-reglerne efter EU-opholdsbekendtgørelsen. Disse betingelser stilles heller ikke i forbindelse med udstedelse af en opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9 c, stk. 1, på baggrund af EU-reglerne.

Afgørelser om opholdstilladelser efter udlændingelovens § 9 c, stk. 1, træffes af Udlændingestyrelsen med klageadgang til Integrationsministeriet.

Efter EU-opholdsbekendtgørelsen skal afgørelser om udstedelse af opholdsdokument til EU-statsborgeres familiemedlemmer, der selv er EU-statsborgere, træffes straks efter ansøgningens indgivelse. Afgørelser om udstedelse af opholdsdokument til EU-statsborgeres familiemedlemmer, der er tredjelandstatsborgere, skal træffes hurtigst muligt og senest seks måneder efter ansøgningens indgivelse. Der kan henvises til artikel 8, stk. 2, artikel 10, stk.

1, artikel 19, stk. 2, og artikel 20, stk. 1, i direktiv 2004/38/EF og § 33 i EU-opholdsbekendtgørelsen.

Afgørelser om udstedelse af opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9 c, stk. 1, til ægtefæller til danske statsborgere på baggrund af EU-reglerne træffes så hurtigt som muligt. Det bemærkes, at der i forbindelse med de pågældende sager ofte skal indhentes yderligere oplysninger fra den danske ægtefælle til brug for sagens afgørelse. En afgørelse vil i sådanne tilfælde derfor ikke kunne træffes straks efter ansøgningens indgivelse.

Det kan anføres over for Kommissionen, at Integrationsministeriet skal beklage, hvis Udlændingestyrelsen ikke i alle sager har truffet afgørelse straks efter modtagelse af alle fornødne oplysninger, og at Integrationsministeriet vil anmode Udlændingesservice om at sikre, at Udlændingesservice så vidt muligt træffer afgørelse hurtigst muligt i alle sager.

Kopi af opholdmeddelelse nr. 16/06 af 7. juli 2006 om behandling af ansøgninger om ægtefællesammenføring til danske statsborgere, der anvender retten til fri bevægelighed efter EF-traktaten vedlægges.

Med venlig hilsen

Oluf Engberg

Sara Westengaard

Fra: Jens Vikner
Sendt: 14. september 2006 12:39
Til: Sara Westengaard
Emne: SV: Singh-sagerne

Kære Sara
Jeg vil gerne have kopi af den endelige besvarelse.
Vh Jens

Fra: Sara Westengaard
Sendt: 14. september 2006 12:21
Til: Jens Vikner
Emne: SV: Singh-sagerne

Kære Jens

Vi afventer fortsat endelige bemærkninger fra JM. JM har lovet at melde tilbage, så henvendelsen kan besvares senest med udgangen af september måned.

vh. Sara

Fra: Jens Vikner
Sendt: 14. september 2006 10:29
Til: Sara Westengaard
Emne: VS: Singh-sagerne

Kære Sara
Hvad er status på denne sag?
Vh Jens

Fra: Jens Vikner
Sendt: 29. juni 2006 09:00
Til: Sara Westengaard
Emne: Singh-sagerne

Kære Sara

Efter aftale med direktør Henrik Grunnet fremsendes hermed Udlændingestyrelsens bemærkninger til udlændingemyndighedernes anvendelsen af udlændingelovens § 9 c, stk. 1, som hjemmel for meddelelse af opholdstilladelse til personer, der er omfattet af Singh-principperne.

Baggrunden for anvendelsen af udlændingelovens § 9 c, stk. 1, som hjemmel for meddelelse af opholdstilladelse til personer, der er omfattet af Singh-principperne, er følgende:

- Ægtefæller til danske statsborgere er ikke omfattet af Rådets forordning 1612/68 om arbejdskraftens frie bevægelighed inden for Fællesskabet (art. 10-11), Rådets direktiv 68/360 om afskaffelse af restriktioner om rejse og ophold inden for Fællesskabet for medlemsstaternes arbejdstagere og deres familiemedlemmer (art. 1 og 4), Rådets direktiv 73/148 om ophævelse af rejse- og opholdsbegrænsningerne inden for Fællesskabet for statsborgere i medlemsstaterne med hensyn til etablering af udveksling af tjenesteydelser (art. 1 og 4), eller Rådet direktiv 2004/38 om unionsborgeres og deres familiemedlemmers ret til at færdes og opholde sig frit på medlemsstaternes område, art. 7.

- Dette forhold fremgår utvetydigt af præmis 36 i Carpenter-dommen (sag C-60/00), der har følgende ordlyd: "Da direktivet (73/148) således ikke regulerer retten til ophold for familiemedlemmer til en tjenesteyder i dennes oprindelsesland, afhænger svaret på det præjudicielle spørgsmål herefter af, om der i en situation som den i hovedsagen foreliggende kan udledes en opholdsret for ægtefællen af fællesskabsrettens principper eller af andre fællesskabsbestemmelser."

- Rådets forordning og direktiver er implementeret i EF/EØS-bekendtgørelsen, EU/EØS-bekendtgørelsen eller EU-opholdsbekendtgørelsen. Derfor er der ikke og har der ikke været hjemmel til at give opholdsbevis/-kort til en ægtefælle til danske statsborger i disse bekendtgørelser.

- Løsningsmodellen i dansk ret har i stedet været at bruge udlændingelovens almindelige regler. Selve princippet om, at der gives opholdstilladelse til udlændinge omfattet af EU-reglerne er udtrykkeligt knæsat i udlændingelovens § 6, men da bekendtgørelserne ikke indeholder udtrykkelige bestemmelser herom, må udlændingelovens § 9 c, stk. 1, af formelle hjemmelsmæssige grunde anvendes.

Ovennævnte retsopfattelse har fundet udtryk på følgende måder:

- Indenrigsministeriet meddelte i brev af 17. august 1995 Direktoratet for udlændinge, at "Indenrigsministeriet ikke (har) fundet, at Domstolens afgørelse i denne sag, der alene har betydning for familiemedlemmer til danske statsborgere, burde give anledning til særlige bestemmelser i EF-bekendtgørelsen. Indenrigsministeriet skal i stedet anmode om, at Direktoratet for Udlændinge ... lader de i dommen indeholdte principper indgå i afgørelser, der træffes efter udlændingelovens regler.

- Dette synspunkt er gentaget i ministeriets besvarelse af spørgsmål nr. 17 stillet af integrationsudvalget den 12. november 2003.

- Følgende fremgår af ministeriets notat af 26. juli 2004, som ministeriet har sendt til Torben Wilken som svar på en lang række klagepunkter: "Det følger således af Singh-dommen, at en udenlandsk ægtefælle i en situation som den omhandlede skal indrømmes mindst de samme rettigheder som efter EU-retten. Der kan efter ministeriets vurdering ikke heraf - eller af EU-retskilderne i øvrigt - udledes noget forbud mod, at udenlandske ægtefæller i en situation som den omhandlede meddeles opholdstilladelse i henhold til udlændingeloven og ikke opholdsbevis i henhold til EU/EØS-bekendtgørelsen."

- Hjemmelsangivelsen er ikke blevet underkendt af Integrationsministeriet ved afgørelser i klagesager.

- Hjemmelsangivelsen blev ikke underkendt ved Østre Landsrets dom af 16. november 2005.

12

Sara Westengaard

Fra: Sara Westengaard
Sendt: 24. juli 2006 15:08
Til: Inge Bruhn Thomsen; Jens Vikner
Emne: VS: Brev fra Kommissionen vedr. familiesammenføring

Prioritet: Høj

Brev fra CION 2006-4041-122-12
vedr. familiesam... Bidrag - henv...

Kære Inge og Jens

Vedhæftet sendes til orientering revideret udkast til bidrag til besvarelse af henvendelse fra Kommissionen om familiesammenføring efter Singh- og Akrich-dommene, som i dag er sendt til Justitsministeriet med henblik på endelig afstemning.

Udkastet er udarbejdet på baggrund af Udlændingenes servicens bemærkninger af 14. og 19. juli 2006 samt drøftelser med Justitsministeriet.

Det bemærkes, at Justitsministeriet umiddelbart ikke er af den opfattelse, at studerende og personer med egne midler, der ville kunne få familiemedlemmer til Danmark uden opfyldelse af forsørgelseskravet under henvisning til, at der ville foreligge ganske særlige grunde, jf. herved for udenlandske EU-statsborgere EU-opholdsbekendtgørelsens § 8, stk. 2, og § 9, stk. 2, skal anses for omfattet af Singh- og Akrich-dommenes principper. Det bemærkes i den forbindelse, at muligheden for efter EU-opholdsbekendtgørelsen at fravige forsørgelseskravet over for studerende og personer med egne midler er en overopfyldelse af direktiv 2004/38/EF, som ikke foreskriver en dispensationsadgang.

Vh. Sara

-----Oprindelig meddelelse-----

Fra: Sara Westengaard
Sendt: 18. juli 2006 11:37
Til: Jens Vikner
Emne: VS: Brev fra Kommissionen vedr. familiesammenføring
Prioritet: Høj

Kære Jens

Vedhæftet sendes revideret udkast til bidrag til besvarelse af henvendelsen fra Kommissionen. Udkastet er udarbejdet på baggrund af Udlændingenes servicens bemærkninger af 14. juli 2006 samt efterfølgende drøftelser med Justitsministeriet.

Lovkontoret skal anmode om snarest muligt at modtage eventuelle bemærkninger til udkastet.

Venlig hilsen

Sara Westengaard

-----Oprindelig meddelelse-----

Fra: Sara Westengaard
Sendt: 7. juli 2006 14:03
Til: Jens Vikner
Emne: VS: Brev fra Kommissionen vedr. familiesammenføring
Prioritet: Høj

Kære Jens

Kommissionen har rettet henvendelse til Integrationsministeriet om familiesammenføring

af ægtefæller til danske statsborgere efter EU-reglerne. Der henvises til vedhæftede brev fra Kommissionen.

Integrationsministeriets Internationale Kontor har anmodet ministeriets Lovkontor om bidrag til besvarelse af henvendelsen.

Vedhæftet sendes Lovkontorets udkast til bidrag til besvarelse af henvendelsen. Bidraget er udarbejdet på baggrund af bidrag fra Udlændingesservice og drøftelser med Justitsministeriet.

Lovkontoret skal venligst anmode om Servicens eventuelle bemærkninger til udkastet senest tirsdag den 11. juli 2006. Bidraget skal herefter afstemmes endeligt med Justitsministeriet.

Med venlig hilsen

Sara Westengaard
Udlændingelovskontoret

Ministeriet for Flygtninge, Indvandrere og Integration
Holbergsgade 6
1057 København K
Tlf.: 33 92 33 80
Web: www.inm.dk

Direkte tlf.: 33 95 46 31
Fax: 33 92 83 30

E-post: Udlændingelovskontoret@inm.dk
Personlig e-post: swe@inm.dk

Internationalt Kontor
Att.: Henrik Thomassen

Dato:
Kontor: Udlændingelovskontoret
J.nr.: 2006/4041/122-12
Sagsbeh.: SWE
Fil-navn: alm

Ved e-mail af 10. april 2006 til Erhvervs- og Familiesammenføringskontoret har Internationalt Kontor anmodet om bidrag til besvarelse af vedlagte henvendelse fra Kommissionen om familiesammenføring af ægtefæller til danske statsborgere efter EU-reglerne.

Erhvervs- og Familiesammenføringskontoret har videresendt Internationalt Kontors anmodning til Udlændingelovskontoret.

Udlændingelovskontoret kan oplyse, at bekendtgørelse nr. 358 af 21. april 2006 om ophold i Danmark for udlændinge, der er omfattet af Den Europæiske Unions regler (EU-opholdsbekendtgørelsen), gennemfører de dele af direktiv 2004/38/EF, som ikke er gennemført ved udlændingeloven. EU-opholdsbekendtgørelsen omhandler i lighed med direktivet udenlandske EU-statsborgere og deres familiemedlemmer. EU-opholdsbekendtgørelsen vedlægges til orientering.

Ægtefæller til danske statsborgere, der vender tilbage til Danmark efter at have benyttet deres ret til fri bevægelighed på nærmere angiven måde i en anden medlemsstat, har ret til at opholde sig her i landet på lige fod med ægtefæller til andre EU-statsborgere.

Denne særlige ret til ophold kan udledes af Singh-dommen og Akrich-dommen og gælder for ægtefæller til danske statsborgere, der vender tilbage til Danmark som arbejdstagere, som selvstændige erhvervsdrivende – herunder tjenesteydere – som pensionerede arbejdstagere eller som pensionerede selvstændige erhvervsdrivende. Det er en betingelse, at den danske ægtefælle har status som enten arbejdstager eller selvstændig erhvervsdrivende eller som pensioneret arbejdstager eller pensioneret selvstændig erhvervsdrivende ved tilbagekomsten til og under det fortsatte ophold i Danmark svarende til den persongruppe, der er afgrænset i artikel 7, stk. 1, litra a, artikel 7, stk. 3, og artikel 17, stk. 1 og 2, i direktiv 2004/38/EF. Det bemærkes, at pensionerede arbejdstagere og pensionerede selvstændige erhvervsdrivende efter en praksisændring i juli 2006 er blevet omfattet af persongruppen, der kan medbringe ægtefæller til Danmark efter at have benyttet sig af retten til fri bevægelighed i et andet EU-land.

EF-domstolen har ikke taget stilling til, om principperne i Singh-dommen og Akrich-dommen kan udstrækkes til at også at omfatte studerende, jf. herved definitionen i artikel 7, stk. 1, litra c, i direktiv 2004/38/EF, og restgruppen af selvforsørgende personer, jf. herved definitionen i artikel 7, stk. 1, litra b, i direktiv 2004/38/EF, der benytter sig af retten til tage ophold i et andet EU-land.

Det bemærkes i den forbindelse, at direktiv 2004/38/EF – der som anført ovenfor omhandler udenlandske EU-statsborgere og deres familiemedlemmer – ikke giver samme adgang til ægtefællesammenføring for personer, der er arbejdstagere, selvstændige erhvervsdrivende, pensionerede arbejdstagere eller pensionerede selvstændige erhvervsdrivende, og for personer, som udnytter retten til fri bevægelighed for studerende og restgruppen af selvforsørgende. Således kan der over for studerende og selvforsørgende stilles krav om, at de forsørger den medfølgende ægtefælle. Der er derfor holdepunkter for også uden for direktivets anvendelsesområde at stille de to persongrupper forskelligt. Integrationsministeriet administrerer på denne baggrund adgangen til ægtefællesammenføring således, at udlændingelovens almindelige betingelser for ægtefællesammenføring skal opfyldes af ægtefæller til studerende og restgruppen af selvforsørgende, jf. udlændingelovens § 9.

Opholdstilladelse til ægtefæller til danske statsborgere, der vender tilbage til Danmark som arbejdstagere, selvstændige erhvervsdrivende, pensionerede arbejdstagere eller pensionerede selvstændige erhvervsdrivende, meddeles efter udlændingelovens § 9 c, stk. 1. Uanset at opholdstilladelse meddeles efter udlændingeloven – og ikke EU-opholdsbekendtgørelsen – stilles ægtefæller til danske statsborgere med hensyn til retten til ophold på samme måde som ægtefæller til udenlandske EU-statsborgere, dvs. i overensstemmelse med de krav, der følger af EU-retten, herunder direktiv 2004/38/EF og EF-domstolens praksis, jf. herved udlændingelovens § 2, stk. 3, hvorefter de begrænsninger, der følger af udlændingeloven, kun finder anvendelse på udlændinge, der er omfattet af EU-reglerne, i det omfang det er foreneligt med disse regler.

I praksis anvendes EU-opholdsbekendtgørelsen således analogt i sager, hvor EU-statsborgeren er dansk statsborger. På enkelte områder kan EU-opholdsbekendtgørelsen dog ikke anvendes analogt, da der i de omhandlede sager typisk gør sig visse særlige forhold gældende. I sådanne tilfælde sker regulering ved udlændingebekendtgørelsen og administrativ praksis. F.eks. udstedes registreringsbevis efter EU-opholdsbekendtgørelsen til udenlandske EU-statsborgeres familiemedlemmer, der selv er EU-statsborgere, ikke for noget bestemt tidsrum, mens opholdstilladelse til danske statsborgeres familiemedlemmer efter udlændingelovens § 9 c, stk. 1, udstedes for op til fem år, jf. herved nærmere nedenfor. Endvidere vil et registreringsbevis udstedt til en EU-statsborger efter EU-opholdsbekendtgørelsen ikke blive inddraget ved ophør af ret til ophold i Danmark, mens en opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9 c, stk. 1, vil blive inddraget, hvis udlændingen ikke længere har ret til ophold her i landet.

Betingelserne for meddelelse af opholdstilladelse til ægtefæller til danske statsborgere efter udlændingelovens § 9 c, stk. 1, svarer som nævnt til de betingelser, der efter EU-opholdsbekendtgørelsen gælder for ret til ophold for ægtefæller til arbejdstagere, selvstæn-

dige erhvervsdrivende, pensionerede arbejdstagere og pensionerede selvstændige erhvervsdrivende. Der kan henvises til §§ 7 og 10 i EU-opholdsbekendtgørelsen.

Opholdstilladelse efter § 9 c, stk. 1, til en medfølgende ægtefælle er betinget af, at parterne ved parrets indrejse i Danmark og under det fortsatte ophold i landet er gift.

Det er endvidere en betingelse, at den udenlandske ægtefælle – uanset om denne er tredjelandstatsborger eller EU-statsborger – lovligt har boet i det EU-land, hvor den danske ægtefælle har anvendt EF-traktatens bestemmelser om fri bevægelighed, jf. herved Akrichdommen, særligt præmis 50, og EU-opholdsbekendtgørelsens §§ 7 og 10. Er den udenlandske ægtefælle tredjelandstatsborger, skal den pågældende således være meddelt opholdstilladelse/-bevis/-dokument af de nationale myndigheder i det land, hvor parret forinden indrejsten i Danmark har taget ophold.

Det bemærkes, at meddelelse af opholdstilladelse frem til den 30. april 2006, i tilfælde hvor den danske ægtefælle havde lønnet beskæftigelse her i landet, endvidere var betinget af, at den danske ægtefælle rådede over en bolig, der svarede til de krav, der ansås for normale for danske arbejdstagere i det område, hvor den danske ægtefælle var beskæftiget, jf. den tidligere gældende artikel 10, stk. 3, i forordning 1612/68 og § 5, stk. 3, i den tidligere gældende EU/EØS-bekendtgørelse (EU/EØS-bekendtgørelse nr. 1255 af 28. november 2005). Dette boligkrav gælder som følge af ophævelsen af artikel 10 i forordning 1612/68 ikke længere.

Det følger af udlændingelovens § 14, stk. 1, nr. 7, at den udenlandske ægtefælle har ret til at tage arbejde eller etablere selvstændig erhvervsvirksomhed her i landet, jf. herved tilsvarende for familiemedlemmer til udenlandske EU-statsborgere udlændingelovens § 14, stk. 1, nr. 2, artikel 23 i direktiv 2004/38/EF og EU-opholdsbekendtgørelsens § 15.

Opholdstilladelse til ægtefæller til danske statsborgere, der benytter deres ret til fri bevægelighed, gives efter udlændingelovens § 9 c, stk. 1, tidsbegrænset med mulighed for varigt ophold og for op til fem år eller i sager vedrørende udveksling af tjenesteydelser op til ydelsens forventede varighed, dog ikke over fem år, jf. udlændingebekendtgørelsens § 23, stk. 7 og 8.

Det bemærkes, at faste samlever over 18 år sidestilles med ægtefæller. Det er dog en betingelse, at parret har samlevet på fælles bopæl i fast samlivsforhold af længere varighed, og at parret under opholdet i Danmark fortsat samlever på fælles bopæl. Endvidere stilles der krav om, at den danske samlever påtager sig at forsørge ansøgeren, jf. herved artikel 3, stk. 2, litra b), i direktiv 2004/38/EF og EU-opholdsbekendtgørelsens § 13.

Ved ægtefællesammenføring efter udlændingelovens almindelige regler stilles der som udgangspunkt en række betingelser, herunder krav om alder, fælles bopæl, tilknytning, bolig, sikkerhedsstillelse på ca. 50.000 kr. samt om, at den herboende ikke har modtaget visse offentlige ydelser inden for det sidste år. Disse betingelser stilles ikke i forbindelse med udstedelse af registreringsbeviser og opholdskort på baggrund af EU-reglerne efter EU-

opholdsbekendtgørelsen. Disse betingelser stilles heller ikke i forbindelse med udstedelse af en opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9 c, stk. 1, på baggrund af EU-reglerne.

Afgørelser om opholdstilladelser efter udlændingelovens § 9 c, stk. 1, træffes af Udlændingestyrelsen med klageadgang til Integrationsministeriet.

Efter EU-opholdsbekendtgørelsen skal afgørelser om udstedelse af opholdsdokument til EU-statsborgeres familiemedlemmer, der selv er EU-statsborgere, træffes straks efter ansøgningens indgivelse. Afgørelser om udstedelse af opholdsdokument til EU-statsborgeres familiemedlemmer, der er tredjelandstatsborgere, skal træffes hurtigst muligt og senest seks måneder efter ansøgningens indgivelse. Der kan henvises til artikel 8, stk. 2, artikel 10, stk. 1, artikel 19, stk. 2, og artikel 20, stk. 1, i direktiv 2004/38/EF og § 33 i EU-opholdsbekendtgørelsen.

Afgørelser om udstedelse af opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9 c, stk. 1, til ægtefæller til danske statsborgere på baggrund af EU-reglerne træffes så hurtigt som muligt. Det bemærkes, at der i forbindelse med de pågældende sager ofte skal indhentes yderligere oplysninger fra den danske ægtefælle til brug for sagens afgørelse. En afgørelse vil i sådanne tilfælde derfor ikke kunne træffes straks efter ansøgningens indgivelse.

Det kan anføres over for Kommissionen, at Integrationsministeriet skal beklage, hvis Udlændingestyrelsen ikke i alle sager har truffet afgørelse straks efter modtagelse af alle fornødne oplysninger, og at Integrationsministeriet vil anmode Udlændingesservice om at sikre, at Udlændingesservice så vidt muligt træffer afgørelse hurtigst muligt i alle sager.

Kopi af opholdmeddelelse nr. 16/06 af 7. juli 2006 om behandling af ansøgninger om ægtefællesammenføring til danske statsborgere, der anvender retten til fri bevægelighed efter EF-traktaten vedlægges.

Med venlig hilsen

Merete Milo

11

Sara Westengaard

Fra: Sara Westengaard
Sendt: 24. juli 2006 15:06
Til: 'Jonas Gramkow Barlyng'
Emne: VS: Brev fra Kommissionen vedr. familiesammenføring

Prioritet: Høj

Brev fra CION Oph.medd. nr. 16 2006-4041-122-12
vedr. familiesam... af 7.7.06 (Si... Bidrag - henv...

Kære Jonas

Efter aftale sendes revideret udkast til bidrag til besvarelse af henvendelse fra Kommissionen med henblik på endelig afstemning.

Vh. Sara

-----Oprindelig meddelelse-----

Fra: Sara Westengaard
Sendt: 14. juli 2006 11:39
Til: 'Jonas Gramkow Barlyng'
Emne: VS: Brev fra Kommissionen vedr. familiesammenføring
Prioritet: Høj

Kære Jonas

Vedhæftet sendes revideret udkast til bidrag til besvarelse af henvendelse fra Kommissionen.

Vh. Sara

-----Oprindelig meddelelse-----

Fra: Sara Westengaard
Sendt: 30. juni 2006 11:31
Til: jba@jm.dk
Emne: Brev fra Kommissionen vedr. familiesammenføring
Prioritet: Høj

Kære Jonas

Kommissionen har rettet henvendelse til Integrationsministeriet om familiesammenføring af ægtefæller til danske statsborgere efter EU-reglerne. Der henvises til vedhæftede brev fra Kommissionen.

Integrationsministeriets Internationale Kontor har anmodet ministeriets Lovkontor om bidrag til besvarelse af henvendelsen.

Vedhæftet sendes Lovkontorets udkast til bidrag til besvarelse af henvendelsen, idet Lovkontoret venligst skal anmode om Justitsministeriets eventuelle bemærkninger til udkastet senest fredag den 14. juli 2006.

Med venlig hilsen

Sara Westengaard
Udlændingelovskontoret

Ministeriet for Flygtninge, Indvandrere og Integration
Holbergsgade 6
1057 København K
Tlf.: 33 92 33 80
Web: www.inm.dk

Direkte tlf.: 33 95 46 31

Fax: 33 92 83 30

E-post: Udlændingelovskontoret@inm.dk

Personlig e-post: swe@inm.dk

Internationalt Kontor
Att.: Henrik Thomassen

Dato:
Kontor: Udlændingelovskontoret
J.nr.: 2006/4041/122-12
Sagsbeh.: SWE
Fil-navn: alm

Ved e-mail af 10. april 2006 til Erhvervs- og Familiesammenføringskontoret har Internationalt Kontor anmodet om bidrag til besvarelse af vedlagte henvendelse fra Kommissionen om familiesammenføring af ægtefæller til danske statsborgere efter EU-reglerne.

Erhvervs- og Familiesammenføringskontoret har videresendt Internationalt Kontors anmodning til Udlændingelovskontoret.

Udlændingelovskontoret kan oplyse, at bekendtgørelse nr. 358 af 21. april 2006 om ophold i Danmark for udlændinge, der er omfattet af Den Europæiske Unions regler (EU-opholdsbekendtgørelsen), gennemfører de dele af direktiv 2004/38/EF, som ikke er gennemført ved udlændingeloven. EU-opholdsbekendtgørelsen omhandler i lighed med direktivet udenlandske EU-statsborgere og deres familiemedlemmer. EU-opholdsbekendtgørelsen vedlægges til orientering.

Ægtefæller til danske statsborgere, der vender tilbage til Danmark efter at have benyttet deres ret til fri bevægelighed på nærmere angiven måde i en anden medlemsstat, har ret til at opholde sig her i landet på lige fod med ægtefæller til andre EU-statsborgere.

Denne særlige ret til ophold kan udledes af Singh-dommen og Akrich-dommen og gælder for ægtefæller til danske statsborgere, der vender tilbage til Danmark som arbejdstagere, som selvstændige erhvervsdrivende – herunder tjenesteydere – som pensionerede arbejdstagere eller som pensionerede selvstændige erhvervsdrivende. Det er en betingelse, at den danske ægtefælle har status som enten arbejdstager eller selvstændig erhvervsdrivende eller som pensioneret arbejdstager eller pensioneret selvstændig erhvervsdrivende ved tilbagekomsten til og under det fortsatte ophold i Danmark svarende til den persongruppe, der er afgrænset i artikel 7, stk. 1, litra a, artikel 7, stk. 3, og artikel 17, stk. 1 og 2, i direktiv 2004/38/EF. Det bemærkes, at pensionerede arbejdstagere og pensionerede selvstændige erhvervsdrivende efter en praksisændring i juli 2006 er blevet omfattet af persongruppen, der kan medbringe ægtefæller til Danmark efter at have benyttet sig af retten til fri bevægelighed i et andet EU-land.

EF-domstolen har ikke taget stilling til, om principperne i Singh-dommen og Akrich-dommen kan udstrækkes til at også at omfatte studerende, jf. herved definitionen i artikel 7, stk. 1, litra c, i direktiv 2004/38/EF, og restgruppen af selvforsørgende personer, jf. herved definitionen i artikel 7, stk. 1, litra b, i direktiv 2004/38/EF, der benytter sig af retten til tage ophold i et andet EU-land.

Det bemærkes i den forbindelse, at direktiv 2004/38/EF – der som anført ovenfor omhandler udenlandske EU-statsborgere og deres familiemedlemmer – ikke giver samme adgang til ægtefællesammenføring for personer, der er arbejdstagere, selvstændige erhvervsdrivende, pensionerede arbejdstagere eller pensionerede selvstændige erhvervsdrivende, og for personer, som udnytter retten til fri bevægelighed for studerende og restgruppen af selvforsørgende. Således kan der over for studerende og selvforsørgende stilles krav om, at de forsørger den medfølgende ægtefælle. Der er derfor holdepunkter for også uden for direktivets anvendelsesområde at stille de to persongrupper forskelligt. Integrationsministeriet administrerer på denne baggrund adgangen til ægtefællesammenføring således, at udlændingelovens almindelige betingelser for ægtefællesammenføring skal opfyldes af ægtefæller til studerende og restgruppen af selvforsørgende, jf. udlændingelovens § 9.

Opholdstilladelse til ægtefæller til danske statsborgere, der vender tilbage til Danmark som arbejdstagere, selvstændige erhvervsdrivende, pensionerede arbejdstagere eller pensionerede selvstændige erhvervsdrivende, meddeles efter udlændingelovens § 9 c, stk. 1. Uanset at opholdstilladelse meddeles efter udlændingeloven – og ikke EU-opholdsbekendtgørelsen – stilles ægtefæller til danske statsborgere med hensyn til retten til ophold på samme måde som ægtefæller til udenlandske EU-statsborgere, dvs. i overensstemmelse med de krav, der følger af EU-retten, herunder direktiv 2004/38/EF og EF-domstolens praksis, jf. herved udlændingelovens § 2, stk. 3, hvorefter de begrænsninger, der følger af udlændingeloven, kun finder anvendelse på udlændinge, der er omfattet af EU-reglerne, i det omfang det er foreneligt med disse regler.

I praksis anvendes EU-opholdsbekendtgørelsen således analogt i sager, hvor EU-statsborgeren er dansk statsborger. På enkelte områder kan EU-opholdsbekendtgørelsen dog ikke anvendes analogt, da der i de omhandlede sager typisk gør sig visse særlige forhold gældende. I sådanne tilfælde sker regulering ved udlændingebekendtgørelsen og administrativ praksis. F.eks. udstedes registreringsbevis efter EU-opholdsbekendtgørelsen til udenlandske EU-statsborgeres familiemedlemmer, der selv er EU-statsborgere, ikke for noget bestemt tidsrum, mens opholdstilladelse til danske statsborgeres familiemedlemmer efter udlændingelovens § 9 c, stk. 1, udstedes for op til fem år, jf. herved nærmere nedenfor. Endvidere vil et registreringsbevis udstedt til en EU-statsborger efter EU-opholdsbekendtgørelsen ikke blive inddraget ved ophør af ret til ophold i Danmark, mens en opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9 c, stk. 1, vil blive inddraget, hvis udlændingen ikke længere har ret til ophold her i landet.

Betingelserne for meddelelse af opholdstilladelse til ægtefæller til danske statsborgere efter udlændingelovens § 9 c, stk. 1, svarer som nævnt til de betingelser, der efter EU-opholdsbekendtgørelsen gælder for ret til ophold for ægtefæller til arbejdstagere, selvstæn-

dige erhvervsdrivende, pensionerede arbejdstagere og pensionerede selvstændige erhvervsdrivende. Der kan henvises til §§ 7 og 10 i EU-opholdsbekendtgørelsen.

Opholdstilladelse efter § 9 c, stk. 1, til en medfølgende ægtefælle er betinget af, at parterne ved parrets indrejse i Danmark og under det fortsatte ophold i landet er gift.

Det er endvidere en betingelse, at den udenlandske ægtefælle – uanset om denne er tredjelandstatsborger eller EU-statsborger – lovligt har boet i det EU-land, hvor den danske ægtefælle har anvendt EF-traktatens bestemmelser om fri bevægelighed, jf. herved Akrichdommen, særligt præmis 50, og EU-opholdsbekendtgørelsens §§ 7 og 10. Er den udenlandske ægtefælle tredjelandstatsborger, skal den pågældende således være meddelt opholdstilladelse/-bevis/-dokument af de nationale myndigheder i det land, hvor parret forinden indrejsen i Danmark har taget ophold.

Det bemærkes, at meddelelse af opholdstilladelse frem til den 30. april 2006, i tilfælde hvor den danske ægtefælle havde lønnet beskæftigelse her i landet, endvidere var betinget af, at den danske ægtefælle rådede over en bolig, der svarede til de krav, der ansås for normale for danske arbejdstagere i det område, hvor den danske ægtefælle var beskæftiget, jf. den tidligere gældende artikel 10, stk. 3, i forordning 1612/68 og § 5, stk. 3, i den tidligere gældende EU/EØS-bekendtgørelse (EU/EØS-bekendtgørelse nr. 1255 af 28. november 2005). Dette boligkrav gælder som følge af ophævelsen af artikel 10 i forordning 1612/68 ikke længere.

Det følger af udlændingelovens § 14, stk. 1, nr. 7, at den udenlandske ægtefælle har ret til at tage arbejde eller etablere selvstændig erhvervsvirksomhed her i landet, jf. herved tilsvarende for familiemedlemmer til udenlandske EU-statsborgere udlændingelovens § 14, stk. 1, nr. 2, artikel 23 i direktiv 2004/38/EF og EU-opholdsbekendtgørelsens § 15.

Opholdstilladelse til ægtefæller til danske statsborgere, der benytter deres ret til fri bevægelighed, gives efter udlændingelovens § 9 c, stk. 1, tidsbegrænset med mulighed for varigt ophold og for op til fem år eller i sager vedrørende udveksling af tjenesteydelser op til ydelsens forventede varighed, dog ikke over fem år, jf. udlændingebekendtgørelsens § 23, stk. 7 og 8.

Det bemærkes, at faste samlever over 18 år sidestilles med ægtefæller. Det er dog en betingelse, at parret har samlevet på fælles bopæl i fast samlivsforhold af længere varighed, og at parret under opholdet i Danmark fortsat samlever på fælles bopæl. Endvidere stilles der krav om, at den danske samlever påtager sig at forsørge ansøgeren, jf. herved artikel 3, stk. 2, litra b), i direktiv 2004/38/EF og EU-opholdsbekendtgørelsens § 13.

Ved ægtefællesammenføring efter udlændingelovens almindelige regler stilles der som udgangspunkt en række betingelser, herunder krav om alder, fælles bopæl, tilknytning, bolig, sikkerhedsstillelse på ca. 50.000 kr. samt om, at den herboende ikke har modtaget visse offentlige ydelser inden for det sidste år. Disse betingelser stilles ikke i forbindelse med udstedelse af registreringsbeviser og opholdskort på baggrund af EU-reglerne efter EU-

opholdsbekendtgørelsen. Disse betingelser stilles heller ikke i forbindelse med udstedelse af en opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9 c, stk. 1, på baggrund af EU-reglerne.

Afgørelser om opholdstilladelser efter udlændingelovens § 9 c, stk. 1, træffes af Udlændingestyrelsen med klageadgang til Integrationsministeriet.

Efter EU-opholdsbekendtgørelsen skal afgørelser om udstedelse af opholdsdokument til EU-statsborgeres familiemedlemmer, der selv er EU-statsborgere, træffes straks efter ansøgningens indgivelse. Afgørelser om udstedelse af opholdsdokument til EU-statsborgeres familiemedlemmer, der er tredjelandsstatsborgere, skal træffes hurtigst muligt og senest seks måneder efter ansøgningens indgivelse. Der kan henvises til artikel 8, stk. 2, artikel 10, stk. 1, artikel 19, stk. 2, og artikel 20, stk. 1, i direktiv 2004/38/EF og § 33 i EU-opholdsbekendtgørelsen.

Afgørelser om udstedelse af opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9 c, stk. 1, til ægtefæller til danske statsborgere på baggrund af EU-reglerne træffes så hurtigt som muligt. Det bemærkes, at der i forbindelse med de pågældende sager ofte skal indhentes yderligere oplysninger fra den danske ægtefælle til brug for sagens afgørelse. En afgørelse vil i sådanne tilfælde derfor ikke kunne træffes straks efter ansøgningens indgivelse.

Det kan anføres over for Kommissionen, at Integrationsministeriet skal beklage, hvis Udlændingestyrelsen ikke i alle sager har truffet afgørelse straks efter modtagelse af alle fornødne oplysninger, og at Integrationsministeriet vil anmode Udlændingesservice om at sikre, at Udlændingesservice så vidt muligt træffer afgørelse hurtigst muligt i alle sager.

Kopi af opholdmeddelelse nr. 16/06 af 7. juli 2006 om behandling af ansøgninger om ægtefællesammenføring til danske statsborgere, der anvender retten til fri bevægelighed efter EF-traktaten vedlægges.

Med venlig hilsen

Merete Milo

Behandling af ansøgninger om ægtefællesammenføring til danske statsborgere, der anvender retten til fri bevægelighed efter EF-traktaten

1. Indledning

En medfølgende ægtefælle til en EU-statsborger, som har ret til ophold her i landet i medfør af EF-traktatens bestemmelser om arbejdskraftens fri bevægelighed, etablering og udveksling af tjenesteydelser, gives registreringsbevis eller opholdskort af et statsamt efter EU-opholdsbekendtgørelsen, jf. bekendtgørelse nr. 358 af 21. april 2006, der trådte i kraft den 30. april 2006.

En medfølgende ægtefælle til en EØS-statsborger, som har ret til ophold her i landet i medfør af EF-traktatens bestemmelser om arbejdskraftens fri bevægelighed, etablering og udveksling af tjenesteydelser, gives opholdsbevis af et statsamt efter EU/EØS-bekendtgørelsen, jf. bekendtgørelse nr. 1255 af 28. november 2005.

EF-traktatens bestemmelser om fri bevægelighed finder ikke anvendelse på rent interne forhold. Det betyder, at ægtefæller til i Danmark bosiddende personer med dansk indfødsret som udgangspunkt ikke kan opnå opholdstilladelse i Danmark i medfør af EU-rettens regler. Det følger dog af EF-domstolens praksis, at en EU-statsborger ikke i alle tilfælde er afskåret fra at påberåbe sig at være omfattet af EU-reglerne i sit eget land, hvis den pågældende har gjort brug af retten til fri bevægelighed, jf. eksempelvis EF-domstolens dom i sag C-370/90 (Singh) og i sag C-60/00 (Carpenter).

Singh-dommen vedrørte et tilfælde, hvor ægteparret Singh havde været beskæftiget i Tyskland som arbejdstagere og derefter rejste tilbage til Storbritannien for at drive selvstændig virksomhed. Fru Singh var britisk statsborger, og hr. Singh var indisk statsborger. Storbritannien inddrog hr. Singhs opholdstilladelse, men EF-domstolen fastslog, at fru Singh som statsborger i en medlemsstat havde ret til i medfør af EF-traktatens bestemmelse om fri etablering at lade sig ledsage af sin ægtefælle, da hun vendte tilbage til sit hjemland for at udøve selvstændig virksomhed efter at have været beskæftiget som arbejdstager i en anden medlemsstat. Domstolen lagde vægt på, at en statsborger i en medlemsstat kunne opgive at gøre brug af retten til fri bevægelighed, hvis statsborgeren ikke havde ret til at tage sin ægtefælle og børn med tilbage til sit hjemland på samme vilkår som dem, sådanne personer har krav på i en anden medlemsstat. Domstolen fastslog endvidere, at ægtefællen skal nyde mindst de samme rettigheder, som ægtefællen ville have

krav på efter EU-rettens regler, hvis ægtefællen opholdt sig i en anden medlemsstat. Endelig bemærkede Domstolen, at personer, der er omfattet af traktathjemlede rettigheder, ikke kan påberåbe sig disse med henblik på uretmæssigt at unddrage sig en anvendelse af national lovgivning, ligesom disse rettigheder ikke er til hinder for, at medlemsstaterne træffer de fornødne foranstaltninger til at hindre misbrug af denne art.

Carpenter-dommen vedrørte et tilfælde, hvor hr. Carpenter, der var britisk statsborger, leverede grænseoverskridende tjenesteydelser til kunder etableret i andre EU-medlemsstater og i Storbritannien. Hr. Carpenters virksomhed var etableret i Storbritannien, og hr. Carpenter foretog forretningsrejser til andre EU-medlemsstater. Storbritannien udviste fru Carpenter, der var filippinsk statsborger, men EF-domstolen fastslog, at fru Carpenter i kraft af EF-traktatens bestemmelse om fri bevægelighed for tjenesteydelser havde en afledet ret til at opholde sig i Storbritannien. Domstolen lagde vægt på, at hr. Carpenters udøvelse af en grundlæggende frihed ikke ville få fuld gennemslagskraft, hvis han blev afholdt fra at udøve den som følge af de hindringer, der opstilles i Storbritannien for ægtefællens indrejse og ophold. Endvidere bemærkede Domstolen, at ægteskabet ubestridt var reelt, og at der var etableret et familieliv, idet fru Carpenter bl.a. passede hr. Carpenters børn fra et tidligere ægteskab.

Nærværende opholdsmeddelelse fastlægger, i hvilket omfang Udlændingestyrelsen kan give opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9 c, stk. 1, til ægtefæller og faste samlever til danske statsborgere efter de principper, som EF-domstolen har fastlagt i Singh- og Carpenter-dommene. Familiesammenføringen er i princippet afledt af EF-traktaten, men da der ikke er hjemmel i EU-opholdsbekendtgørelsen til meddelelse af disse familiesammenføringstilladelser, gives disse efter udlændingelovens § 9 c, stk. 1.

2. Retningslinier

2.1. Betingelser for ægtefællesammenføring i de tilfælde, hvor den danske ægtefælle har opholdt sig i et andet EU/EØS-land på baggrund af EF-traktatens bestemmelser om fri bevægelighed (Singh-dommen)

Opholdstilladelse på baggrund af EF-Domstolens retspraksis (Singh-dommen) til udenlandske ægtefæller til danske statsborgere, der har opholdt sig i et andet EU/EØS-land, og dér har anvendt EF-traktatens bestemmelser om fri bevægelighed, gives under følgende betingelser:

- 1) Den danske ægtefælle har opholdt sig i et andet EU/EØS-land på baggrund af EF-traktatens bestemmelser om fri bevægelighed,
- 2) den danske ægtefælle vender tilbage til Danmark, og ernærer sig i Danmark på en sådan måde, at den danske ægtefælle ville være omfattet af EF-traktatens bestemmelser om fri bevægelighed, hvis den danske ægtefælle i stedet havde taget ophold i et tredje EU/EØS-land,

- 3) ægteskabet skal fortsat bestå ved ægtefællernes indrejse i Danmark og under det fortsatte ophold i Danmark, og
- 4) den udenlandske ægtefælle skal lovligt have boet i det EU/EØS-land, hvor den danske ægtefælle har anvendt EF-traktatens bestemmelser om fri bevægelighed.

Kredsen af EU/EØS-lande

Følgende lande er EU-lande: Belgien, Cypern, Estland, Finland, Frankrig, Grækenland, Holland, Irland, Italien, Letland, Litauen, Luxembourg, Malta, Polen, Portugal, Slovakiet, Slovenien, Spanien, Storbritannien, Sverige, Tjekkiet, Tyskland, Ungarn, Østrig og Danmark.

Følgende lande er EØS-lande: Norge, Island og Liechtenstein.

Statsborgere fra Schweiz sidestilles i relation til EF-traktatens bestemmelser om fri bevægelighed med statsborgere fra EØS-landene, jf. bekendtgørelse nr. 345 af 28. maj 2002.

EF-traktatens bestemmelser om fri bevægelighed

Det er et krav, at den danske ægtefælle skal have opholdt sig i et andet EU/EØS-land på baggrund af EF-traktatens bestemmelser om fri bevægelighed. Der kan ikke opstilles et mindstekrav til opholdets længde, men det må være en forudsætning, at den danske ægtefælle reelt har udnyttet retten til fri bevægelighed og har haft et egentligt ophold i EU/EØS-landet. Det er derimod ikke et krav, at den danske ægtefælle har fået udstedt registreringsbevis det pågældende EU/EØS-land, hvis blot han opfyldte betingelserne for at udnytte retten til fri bevægelighed. Således vil f.eks. en dansk diplomat, der opholder og arbejder i et andet EU/EØS-land på baggrund af Wienerkonventionens regler, opfylde kravene til opholdsgrundlag efter Singh-dommen.

EF-traktatens bestemmelser om fri bevægelighed omfatter arbejdstagere, selvstændige erhvervsdrivende og tjenesteydere, jf. EU-opholdsbekendtgørelsens § 3. Modtagere af tjenesteydelser opfylder ikke længere kravene til opholdsgrundlag efter Singh-dommen.

Udenlandske ægtefæller til en herboende dansk ægtefælle, der opfylder betingelserne om opholdsret for studerende, jf. EU-opholdsbekendtgørelsens § 4, betingelserne om opholdsret for personer med tilstrækkelige midler, jf. EU-opholdsbekendtgørelsens § 5, betingelserne om opholdsret for pensionister mv., jf. EU-opholdsbekendtgørelsens § 6, eller betingelserne om opholdsret for lønmodtagere og selvstændige, der er ophørt med erhvervsaktivitet, jf. EU-opholdsbekendtgørelsens § 3, stk. 2, kan ikke gives opholdstilladelse efter principperne i Singh-dommen, jf. Integrationsministeriets notat af 21. december 2004, der er vedlagt som bilag 1.

Dette indebærer blandt andet, at en dansk statsborger, som har taget ophold i et andet EU/EØS-land på baggrund af tilstrækkelige midler, men bibeholdt sit

arbejde i Danmark, ikke vil opfylde kravene til opholdsgrundlag efter Singhdommen.

I den modsatte situation, hvor en dansk statsborger tager arbejde i et andet EU/EØS-land, men bibeholder bopælen i Danmark, vil Singhdommens principper heller ikke finde anvendelse, idet pågældende ikke har taget ophold i et andet EU/EØS-land.

Frist for påbegyndelse af EU-retlig aktivitet

Den danske ægtefælles aktivitet efter EF-traktatens bestemmelser om fri bevægelighed her i landet skal påbegyndes inden for en rimelig frist. Hvis den danske ægtefælles EU-retlige aktivitet påbegyndes senest 4 måneder efter indreisen i Danmark, antages dette at opfylde principperne i Singhdommen. Hvis den danske ægtefælles EU-retlige aktivitet påbegyndes mere end 6 måneder efter indreisen i Danmark, antages dette som udgangspunkt ikke at opfylde principperne i Singhdommen. Hvis den danske ægtefælles EU-retlige aktivitet påbegyndes 4-6 måneder efter indreisen i Danmark, kan principperne i Singhdommen være opfyldt afhængig af sagens øvrige omstændigheder, hvorfor sagen bør forelægges for kontorchefen.

Det er i denne forbindelse ikke afgørende, hvad den danske ægtefælle har foretaget sig, herunder om pågældende har modtaget kontanthjælp eller om pågældende har været arbejdssøgende, indtil den EU-retlige aktivitet påbegyndes.

Ægtefællens lovlige ophold i EU/EØS-landet

Den udenlandske ægtefælle skal – uanset om denne er tredjelandstatsborger eller EU/EØS-statsborger – lovligt have boet i det EU/EØS-land, hvor den danske ægtefælle har anvendt EF-traktatens bestemmelser om fri bevægelighed.

Er den udenlandske ægtefælle tredjelandstatsborger, skal ægtefællen således være meddelt opholdstilladelse/-kort/-bevis el. lign. af de nationale myndigheder. Er den udenlandske ægtefælle EU-statsborger, skal ægtefællen opfylde EU-reglerne om opholdsret, jf. EU-opholdsbekendtgørelsens §§ 3-11 og § 13, medmindre ægtefællen er statsborger i det pågældende EU-land. Er den udenlandske ægtefælle EØS-statsborger, skal ægtefællen opfylde EU-reglerne om opholdsret, jf. EU/EØS-bekendtgørelsens §§ 1-9, medmindre ægtefællen er statsborger i den pågældende EØS-land.

Ægtefællens indrejse i Danmark

Det er ikke et krav, at den udenlandske ægtefælle indrejser i Danmark samtidig med den danske ægtefælle. Længere tids forskydning mellem ægtefællernes indrejse må således accepteres, således som det ville være tilfældet, hvis den danske ægtefælle var indrejst i et tredje EU/EØS-land.

Kredsen af familiemedlemmer

Udover ægtefæller/registrerede partnere finder disse retningslinier tilsvarende anvendelse for samlevere over 18 år, hvis pågældende har samlevet på fælles bopæl i fast samlivsforhold af længere varighed med en dansk statsborger over 18 år, jf. EU-opholdsbekendtgørelsens § 13, stk. 1, jf. udlændingelovens § 2, stk. 3. I så fald skal den danske statsborger påtage sig at forsørge samleveren, jf. EU-opholdsbekendtgørelsens § 13, stk. 2.

Det bemærkes, at der for ægtefæller/registrerede partnere ikke stilles krav om samliv på fælles bopæl eller alderskrav.

Er der i ægteskabet/parforholdet fælles- og særbørn under 21 år, gives disse ligeledes opholdstilladelse, såfremt ægtefællen, den registrerede partner eller samleveren opfylder ovennævnte retningslinier, jf. EU-opholdsbekendtgørelsens § 2, stk. 1, jf. udlændingelovens § 2, stk. 3.

Omgåelse af udlændingelovens regler

Ovennævnte retningslinier finder ikke anvendelse, hvis der er tale om bevidst omgåelse af udlændingelovens regler om ægtefællesammenføring, idet personer, der er omfattet af traktathjemlede rettigheder, ikke kan påberåbe sig disse med henblik på uretmæssigt at unddrage sig en anvendelse af national lovgivning.

Det kan ikke betegnes som uretmæssig unddragelse af national lovgivning, at formålet med, at ægtefællerne har bosat i et andet EU-land, er at kunne vende tilbage til oprindelseslandet i medfør af EU-rettens regler, jf. EF-domstolens dom i sag C-109/01 (Akrich). Uretmæssig unddragelse vil således som udgangspunkt kun foreligge ved ægteskaber, der er indgået pro forma eller tvangsmæssigt.

Boligkravet ophævet

Der stilles ikke længere krav om, at den danske ægtefælle i visse tilfælde råder over en bolig, idet EU/EØS-bekendtgørelsens § 5, stk. 3, er ophævet for så vidt angår EU-statsborgere.

Sagsbehandling

Da retsgrundlaget for opholdstilladelsen er udlændingelovens § 9 c, henhører sagen i første instans under Udlændingestyrelsens kompetence. Sagen behandles i et af Erhvervs- og Familiesammenføringsafdelingens familiesammenføringskontorer. Hvis en sådan ansøgning indgives til et statsamt, skal statsamtet videresende ansøgningen til styrelsen med henblik på afgørelse efter udlændingeloven. Styrelsens afgørelse kan påklages til Integrationsministeriet.

Det er ikke et krav for meddelelse af opholdstilladelsen, at de i udlændingelovens § 9, stk. 2-7, stk. 8, 2. pkt., og stk. 10-17, nævnte betingelser er opfyldte, jf. udlændingelovens § 9 c, stk. 1, 2. pkt., 1. led.

Det anføres i opholdstilladelsesbrevet, at retten til tidsbegrænset ophold er betinget af, at parterne fortsat er gift eller samlever, og at den danske ægtefælle fortsat udfører en aktivitet omfattet af EF-traktatens bestemmelser om fri bevægelighed, jf. EU-opholdsbekendtgørelsens § 3, stk. 1, eller opfylder betingelserne for at have ret til at forblive her i landet efter EU-opholdsbekendtgørelsens § 3, stk. 2, jf. udlændingelovens § 2, stk. 3.

Er den danske ægtefælle arbejdstager eller selvstændig erhvervsdrivende gives opholdstilladelsen til den udenlandske ægtefælle som kort C efter udlændingelovens § 9 c, stk. 1, tidsbegrænset med mulighed for varigt ophold for op til 5 år. Er den danske statsborger arbejdstager og skal denne arbejde her i landet i under 1 år, gives den tidsbegrænsede opholdstilladelse for beskæftigelsens forventede varighed, jf. udlændingebekendtgørelsens § 23, stk. 7.

Er den danske ægtefælle tjenesteyder gives opholdstilladelsen til den udenlandske ægtefælle som kort C efter udlændingelovens § 9 c, stk. 1, tidsbegrænset med mulighed for varigt ophold for ydelsens forventede varighed, dog ikke over 5 år, jf. udlændingebekendtgørelsens § 23, stk. 8.

Er den udenlandske ægtefælle EU-statsborger, gives pågældende tidsbegrænset opholdstilladelse, når pågældende har haft lovligt ophold her i landet uafbrudt i 5 år, jf. EU-opholdsbekendtgørelsens § 16, stk. 1, jf. udlændingelovens § 2, stk. 3, såfremt opholdstilladelsen ikke kan inddrages. De i udlændingelovens § 11 anførte betingelser stilles ikke.

Er den udenlandske ægtefælle EØS-statsborger anvendes EU-opholdsbekendtgørelsens § 16, stk. 1, analogt, jf. ovenfor, idet § 16 ikke indeholder bestemmelser om EØS-statsborgere.

Er den udenlandske ægtefælle tredjelandsstatsborger, gives pågældende tidsubegrænset opholdstilladelse, når pågældende har haft lovligt ophold her i landet uafbrudt i 5 år og i hele denne periode har boet sammen med den danske ægtefælle, jf. EU-opholdsbekendtgørelsens § 16, stk. 3, jf. udlændingelovens § 2, stk. 3, såfremt opholdstilladelsen ikke kan inddrages. De i udlændingelovens § 11 anførte betingelser stilles ikke.

Er den udenlandske ægtefælle meddelt opholdstilladelse første gang før den 30. april 2006, skal pågældende behandles efter EU/EØS-bekendtgørelsen i det omfang, at disse regler stiller pågældende bedre. Det betyder, at den udenlandske ægtefælle skal gives tidsbegrænset opholdstilladelse, når den danske ægtefælle har boet her i landet i mere end 5 år efter indrejsen fra det EU/EØS-land, hvor pågældende ernærede sig ved aktiviteter, der er omfattet af EF-traktatens regler om fri bevægelighed, jf. EU/EØS-bekendtgørelsens § 15, stk. 2 og 3, jf. udlændingelovens § 2, stk. 3. Det er en betingelse, at opholdstilladelsen ikke kan inddrages. Der stilles ikke samlivskrav. De i udlændingelovens § 11 anførte betingelser stilles ikke.

Den udenlandske ægtefælle har ret til at tage arbejde, jf. udlændingelovens § 14, stk. 1, nr. 1, 2 eller 7.

Den udenlandske ægtefælle er ikke omfattet af integrationsloven, jf. integrationslovens § 2, stk. 3, således som denne bestemmelse er fortolket i Integrationsministeriets brev af 22. april 2004, der vedlagt som bilag 2.

En tidsbegrænset opholdstilladelse kan inddrages, hvis den udenlandske ægtefælle ikke længere opfylder grundlaget for opholdstilladelsen, hvis grundlaget var urigtigt, eller den pågældende har opnået opholdstilladelsen ved svig, herunder i kraft af et pro forma-ægteskab, jf. EU-opholdsbekendtgørelsens § 26, stk. 1, og § 28, stk. 2, jf. udlændingelovens § 2, stk. 3.

En tidsubegrænset opholdstilladelse kan inddrages, hvis den udenlandske ægtefælle har opholdt sig uden for landet i mere end 2 på hinanden følgende år (normalt ville opholdstilladelsen bortfalde, men EU-opholdsbekendtgørelsens § 28 forudsætter en afgørelse), hvis grundlaget var urigtigt, eller den pågældende har opnået opholdstilladelsen ved svig, herunder i kraft af et pro forma-ægteskab, jf. EU-opholdsbekendtgørelsens § 27 og § 28, stk. 2, jf. udlændingelovens § 2, stk. 3.

Er den udenlandske ægtefælle meddelt opholdstilladelse første gang før den 30. april 2006, skal pågældende behandles efter EU/EØS-bekendtgørelsen i det omfang, at disse regler stiller pågældende bedre. Det betyder, at en tidsubegrænset opholdstilladelse ikke kan inddrages, hvis grundlaget var urigtigt. En sådan opholdstilladelse vil dog fortsat kunne inddrages, hvis den er opnået ved svig, jf. EU/EØS-bekendtgørelsens § 18, jf. udlændingelovens § 2, stk. 3.

2.2. Betingelser for ægtefællesammenføring i de tilfælde, hvor den danske ægtefælle opholder sig i Danmark, og her anvender EF-traktatens bestemmelser om fri bevægelighed af tjenesteydelser (Carpenter-dommen)

Opholdstilladelse på baggrund af EF-Domstolens retspraksis (Carpenter-dommen) til udenlandske ægtefæller til danske statsborgere, der opholder sig i Danmark, og her anvender EF-traktatens bestemmelser om fri bevægelighed af tjenesteydelser gives under følgende betingelser:

- 1) Den danske ægtefælle opholder sig i Danmark, og her leverer en i forhold til et andet EU/EØS-land grænseoverskridende tjenesteydelser, jf. EF-traktatens art. 49,
- 2) den udenlandske ægtefælle skal lovligt være indrejst i Danmark,
- 3) ægteskabet skal fortsat bestå ved meddelelsen af opholdstilladelsen, og
- 4) ægtefællerne skal have etableret et reelt familieliv i Danmark.

Kredsen af EU/EØS-lande

Følgende lande er EU-lande: Belgien, Cypern, Estland, Finland, Frankrig, Grækenland, Holland, Irland, Italien, Letland, Litauen, Luxembourg, Malta, Polen, Portugal, Slovakiet, Slovenien, Spanien, Storbritannien, Sverige, Tjekkiet, Tyskland, Ungarn, Østrig og Danmark.

Følgende lande er EØS-lande: Norge, Island og Liechtenstein.

Statsborgere fra Schweiz sidestilles i relation til EF-traktatens bestemmelser om fri bevægelighed med statsborgere fra EØS-landene, jf. bekendtgørelse nr. 345 af 28. maj 2002.

Grænseoverskridende tjenesteydelse

En grænseoverskridende tjenesteydelse kan eksempelvis kan være salg af annonceplads i tidsskrifter, rådgivning mod betaling per telefon eller e-mail, udbud af brevkurser, salg af lotterisedler eller koncertbilletter til personer, der opholder sig i et andet EU/EØS-land.

Reelt familieliv

Det er en betingelse for meddelelse af opholdstilladelse til den udenlandske ægtefællen, at ægtefællerne har etableret et reelt familieliv i Danmark. Dette er eksempelvis tilfældet, hvis den udenlandske ægtefælle på den fælles bopæl passer den danske ægtefælles mindreårige børn.

Kredsen af familiemedlemmer

Udover ægtefæller/registrerede partnere finder disse retningslinier tilsvarende anvendelse for samlevere over 18 år, hvis pågældende har samlevet på fælles bopæl i fast samlivsforhold af længere varighed med en dansk statsborger over 18 år, jf. EU-opholdsbekendtgørelsens § 13, stk. 1, jf. udlændingelovens § 2, stk. 3. I så fald skal den danske statsborger påtage sig at forsørge samleveren, jf. EU-opholdsbekendtgørelsens § 13, stk. 2.

Det bemærkes, at der for ægtefæller/registrerede partnere ikke stilles krav om samliv på fælles bopæl eller alderskrav.

Er der i ægteskabet/parforholdet fælles- og særbørn under 21 år, gives disse ligeledes opholdstilladelse, såfremt ægtefællen, den registrerede partner eller samleveren opfylder ovennævnte retningslinier, jf. EU-opholdsbekendtgørelsens § 2, stk. 1, jf. udlændingelovens § 2, stk. 3.

Omgåelse af udlændingelovens regler

Ovennævnte retningslinier finder ikke anvendelse, hvis der er tale om bevidst omgåelse af udlændingelovens regler om ægtefællesammenføring, idet personer, der er omfattet af traktathjemlede rettigheder, ikke kan påberåbe sig disse med henblik på uretmæssigt at unddrage sig en anvendelse af national lovgivning.

Det kan ikke betegnes som uretmæssig unddragelse af national lovgivning, at formålet med, at ægtefællerne har bosat i et andet EU-land, er at kunne vende tilbage til oprindelseslandet i medfør af EU-rettens regler, jf. EF-domstolens dom i sag C-109/01 (Akrich). Uretmæssig unddragelse vil således som udgangspunkt kun foreligge ved ægteskaber, der er indgået pro forma eller tvangsmæssigt.

Sagsbehandling

Da retsgrundlaget for opholdstilladelsen er udlændingelovens § 9 c, henhører sagen i første instans under Udlændingestyrelsens kompetence. Sagen behandles i et af Erhvervs- og Familiesammenføringsafdelingens familiesammenføringskontorer. Hvis en sådan ansøgning indgives til et statsamt, skal statsamtet videresende ansøgningen til styrelsen med henblik på afgørelse efter udlændingeloven. Styrelsens afgørelse kan påklages til Integrationsministeriet.

Det er ikke et krav for meddelelse af opholdstilladelsen, at de i udlændingelovens § 9, stk. 2-7, stk. 8, 2. pkt., og stk. 10-17, nævnte betingelser er opfyldte, jf. udlændingelovens § 9 c, stk. 1, 2. pkt., 1. led.

Det anføres i opholdstilladelsesbrevet, at retten til tidsbegrænset ophold er betinget af, at parterne fortsat er gift eller samlever, og at den danske ægtefælle fortsat udfører en aktivitet omfattet af EF-traktatens bestemmelser om fri bevægelighed af tjenesteydelser, jf. EU-opholdsbekendtgørelsens § 3, stk. 1, eller opfylder betingelserne for at have ret til at forblive her i landet efter EU-opholdsbekendtgørelsens § 3, stk. 2, jf. udlændingelovens § 2, stk. 3.

Opholdstilladelsen gives som kort C efter udlændingelovens § 9 c, stk. 1, tidsbegrænset med mulighed for varigt ophold for ydelsens forventede varighed, dog ikke over 5 år, jf. udlændingebekendtgørelsens § 23, stk. 8.

Er den udenlandske ægtefælle EU-statsborger, gives pågældende tidsbegrænset opholdstilladelse, når pågældende har haft lovligt ophold her i landet uafbrudt i 5 år, jf. EU-opholdsbekendtgørelsens § 16, stk. 1, jf. udlændingelovens § 2, stk. 3, såfremt opholdstilladelsen ikke kan inddrages. De i udlændingelovens § 11 anførte betingelser stilles ikke.

Er den udenlandske ægtefælle EØS-statsborger anvendes EU-opholdsbekendtgørelsens § 16, stk. 1, analogt, jf. ovenfor, idet § 16 ikke indeholder bestemmelser om EØS-statsborgere.

Er den udenlandske ægtefælle tredjelandsstatsborger, gives pågældende tidsbegrænset opholdstilladelse, når pågældende har haft lovligt ophold her i landet uafbrudt i 5 år og i hele denne periode har boet sammen med den danske ægtefælle, jf. EU-opholdsbekendtgørelsens § 16, stk. 3, jf. udlændingelovens § 2, stk. 3, såfremt opholdstilladelsen ikke kan inddrages. De i udlændingelovens § 11 anførte betingelser stilles ikke.

Er den udenlandske ægtefælle meddelt opholdstilladelse første gang før den 30. april 2006, skal pågældende behandles efter EU/EØS-bekendtgørelsen i det omfang, at disse regler stiller pågældende bedre. Det betyder, at den udenlandske ægtefælle skal gives tidsubegrænset opholdstilladelse, når den danske ægtefælle har boet her i landet i mere end 5 år efter indrejsen fra det EU/EØS-land, hvor pågældende ernærede sig ved aktiviteter, der er omfattet af EF-traktatens regler om fri bevægelighed, jf. EU/EØS-bekendtgørelsens § 15, stk. 2 og 3, jf. udlændingelovens § 2, stk. 3. Det er en betingelse, at opholdstilladelsen ikke kan inddrages. Der stilles ikke samlivskrav. De i udlændingelovens § 11 anførte betingelser stilles ikke.

Den udenlandske ægtefælle har ret til at tage arbejde, jf. udlændingelovens § 14, stk. 1, nr. 1, 2 eller 7.

Den udenlandske ægtefælle er ikke omfattet af integrationsloven, jf. integrationslovens § 2, stk. 3, således som denne bestemmelse er fortolket i Integrationsministeriets brev af 22. april 2004, der vedlagt som bilag 2.

En tidsbegrænset opholdstilladelse kan inddrages, hvis den udenlandske ægtefælle ikke længere opfylder grundlaget for opholdstilladelsen, hvis grundlaget var urigtigt, eller den pågældende har opnået opholdstilladelsen ved svig, herunder i kraft af et pro forma-ægteskab, jf. EU-opholdsbekendtgørelsens § 26, stk. 1, og § 28, stk. 2, jf. udlændingelovens § 2, stk. 3.

En tidsubegrænset opholdstilladelse kan inddrages, hvis den udenlandske ægtefælle har opholdt sig uden for landet i mere end 2 på hinanden følgende år (normalt ville opholdstilladelsen bortfalde, men EU-opholdsbekendtgørelsens § 28 forudsætter en afgørelse), hvis grundlaget var urigtigt, eller den pågældende har opnået opholdstilladelsen ved svig, herunder i kraft af et pro forma-ægteskab, jf. EU-opholdsbekendtgørelsens § 27 og § 28, stk. 2, jf. udlændingelovens § 2, stk. 3.

Er den udenlandske ægtefælle meddelt opholdstilladelse første gang før den 30. april 2006, skal pågældende behandles efter EU/EØS-bekendtgørelsen i det omfang, at disse regler stiller pågældende bedre. Det betyder, at en tidsubegrænset opholdstilladelse ikke kan inddrages, hvis grundlaget var urigtigt. En sådan opholdstilladelse vil dog fortsat kunne inddrages, hvis den er opnået ved svig, jf. EU/EØS-bekendtgørelsens § 18, jf. udlændingelovens § 2, stk. 3.

3. Ikrafttræden

Denne meddelelse træder i kraft straks og samtidig hermed ophæves meddelelse om opholdssager nr. 3/06 af 9. januar 2006.

Inge Bruhn Thomsen

Kontor: Udlændingelovskontoret
Dato: 24. juli 2006

TELEFONNOTITS

D.d. kontaktede Jonas Barlyng, Justitsministeriet, og drøftede udkastet til besvarelse af henvendelsen fra Kommissionen om adgangen til familiesammenføring efter Singh- og Akrich-dommene.

Jeg spurgte, om studerende og personer med egne midler, der ville kunne få familiemedlemmer til Danmark uden opfyldelse af forsørgelseskravet under henvisning til, at der ville foreligge ganske særlige grunde, jf. herved for udenlandske EU-statsborgere EU-opholdsbekendtgørelsens § 8, stk. 2, og § 9, stk. 2, skal anses for omfattet af Singh- og Akrich-dommenes principper.

Jonas Barlyng oplyste, at dette ikke er tilfældet. Jonas Barlyng oplyste i den forbindelse, at muligheden for efter EU-opholdsbekendtgørelsen at fravige forsørgelseskravet er en overopfyldelse af direktiv 2004/38/EF, som ikke foreskriver en dispensationsadgang.

J.nr. 2006/4041/122-12.

/SWE

17/7-06

12.30 - 13.30

D.d. drøftet udkast til
bidrag til Internationalt
Kontor m. Jonas Barlyng, JM,
her i ministeriet.

Aftalt, at INM sender
revideret udkast til JM
på baggrund af drøftelserne.

/SNE

Sara Westengaard

Fra: Sara Westengaard
Sendt: 18. juli 2006 11:37
Til: Jens Vikner
Emne: VS: Brev fra Kommissionen vedr. familiesammenføring

Prioritet: Høj

10

Brev fra CION 2006-4041-122-12
vedr. familiesam... Bidrag - henv...

Kære Jens

Vedhæftet sendes revideret udkast til bidrag til besvarelse af henvendelsen fra Kommissionen. Udkastet er udarbejdet på baggrund af Udlændingenservice's bemærkninger af 14. juli 2006 samt efterfølgende drøftelser med Justitsministeriet.

Lovkontoret skal anmode om snarest muligt at modtage eventuelle bemærkninger til udkastet.

Venlig hilsen

Sara Westengaard

-----Oprindelig meddelelse-----

Fra: Sara Westengaard
Sendt: 7. juli 2006 14:03
Til: Jens Vikner
Emne: VS: Brev fra Kommissionen vedr. familiesammenføring
Prioritet: Høj

Kære Jens

Kommissionen har rettet henvendelse til Integrationsministeriet om familiesammenføring af ægtefæller til danske statsborgere efter EU-reglerne. Der henvises til vedhæftede brev fra Kommissionen.

Integrationsministeriets Internationale Kontor har anmodet ministeriets Lovkontor om bidrag til besvarelse af henvendelsen.

Vedhæftet sendes Lovkontorets udkast til bidrag til besvarelse af henvendelsen. Bidraget er udarbejdet på baggrund af bidrag fra Udlændingenservice og drøftelser med Justitsministeriet.

Lovkontoret skal venligst anmode om Servicens eventuelle bemærkninger til udkastet senest tirsdag den 11. juli 2006. Bidraget skal herefter afstemmes endeligt med Justitsministeriet.

Med venlig hilsen

Sara Westengaard
Udlændingelovskontoret

Ministeriet for Flygtninge, Indvandrere og Integration
Holbergsgade 6
1057 København K
Tlf.: 33 92 33 80
Web: www.inm.dk

Direkte tlf.: 33 95 46 31
Fax: 33 92 83 30

E-post: Udlændingelovskontoret@inm.dk
Personlig e-post: swe@inm.dk

Internationalt Kontor
Att.: Henrik Thomassen

Dato:
Kontor: Udlændingelovskontoret
J.nr.: 2006/4041/122-12
Sagsbeh.: SWE
Fil-navn: alm

Ved e-mail af 10. april 2006 til Erhvervs- og Familiesammenføringskontoret har Internationalt Kontor anmodet om bidrag til besvarelse af vedlagte henvendelse fra Kommissionen om familiesammenføring af ægtefæller til danske statsborgere efter EU-reglerne.

Erhvervs- og Familiesammenføringskontoret har videresendt Internationalt Kontors anmodning til Udlændingelovskontoret.

Udlændingelovskontoret kan oplyse, at bekendtgørelse nr. 358 af 21. april 2006 om ophold i Danmark for udlændinge, der er omfattet af Den Europæiske Unions regler (EU-opholdsbekendtgørelsen), gennemfører de dele af direktiv 2004/38/EF, som ikke er gennemført ved udlændingeloven. EU-opholdsbekendtgørelsen omhandler i lighed med direktivet udenlandske EU-statsborgere og deres familiemedlemmer. EU-opholdsbekendtgørelsen vedlægges til orientering.

Ægtefæller til danske statsborgere, der vender tilbage til Danmark efter at have benyttet deres ret til fri bevægelighed på nærmere angiven måde i en anden medlemsstat, har ret til at opholde sig her i landet på lige fod med ægtefæller til andre EU-statsborgere.

Denne særlige ret til ophold kan udledes af Singh-dommen og Akrich-dommen og gælder for ægtefæller til danske statsborgere, der vender tilbage til Danmark som arbejdstagere, som selvstændige erhvervsdrivende – herunder tjenesteydere – som pensionerede arbejdstagere eller som pensionerede selvstændige erhvervsdrivende. Det er en betingelse, at den danske ægtefælle har status som enten arbejdstager eller selvstændig erhvervsdrivende eller som pensioneret arbejdstager eller pensioneret selvstændig erhvervsdrivende ved tilbagekomsten til og under det fortsatte ophold i Danmark svarende til den persongruppe, der er afgrænset i artikel 7, stk. 1, litra a, artikel 7, stk. 3, og artikel 17, stk. 1 og 2, i direktiv 2004/38/EF. Det bemærkes, at pensionerede arbejdstagere og pensionerede selvstændige erhvervsdrivende efter en praksisændring i juli 2006 er blevet omfattet af persongruppen, der kan medbringe ægtefæller til Danmark efter at have benyttet sig af retten til fri bevægelighed i et andet EU-land. [Det bemærkes, at der ikke er truffet afgørelser på baggrund af den tidligere praksis.]

EF-domstolen har ikke taget stilling til, om principperne i Singh-dommen og Akrich-dommen kan udstrækkes til at også at omfatte studerende, jf. herved definitionen i artikel 7, stk. 1, litra c, i direktiv 2004/38/EF, og restgruppen af selvforsørgende personer, jf. herved definitionen i artikel 7, stk. 1, litra b, i direktiv 2004/38/EF, der benytter sig af retten til tage ophold i et andet EU-land.

Det bemærkes i den forbindelse, at direktiv 2004/38/EF – der som anført ovenfor omhandler udenlandske EU-statsborgere og deres familiemedlemmer – ikke giver samme adgang til ægtefællesammenføring for personer, der er arbejdstagere, selvstændige erhvervsdrivende, pensionerede arbejdstagere eller pensionerede selvstændige erhvervsdrivende, og for personer, som udnytter retten til fri bevægelighed for studerende og restgruppen af selvforsørgende. Således kan der over for studerende og selvforsørgende stilles krav om, at de forsørger den medfølgende ægtefælle. Der er derfor holdepunkter for også uden for direktivets anvendelsesområde at stille de to persongrupper forskelligt. Integrationsministeriet administrerer på denne baggrund adgangen til ægtefællesammenføring således, at udlændingelovens almindelige betingelser for ægtefællesammenføring skal opfyldes af ægtefæller til studerende og restgruppen af selvforsørgende, jf. udlændingelovens § 9.

Opholdstilladelse til ægtefæller til danske statsborgere, der vender tilbage til Danmark som arbejdstagere, selvstændige erhvervsdrivende, pensionerede arbejdstagere eller pensionerede selvstændige erhvervsdrivende, meddeles efter udlændingelovens § 9 c, stk. 1. Uanset at opholdstilladelse meddeles efter udlændingeloven – og ikke EU-opholdsbekendtgørelsen – stilles ægtefæller til danske statsborgere med hensyn til retten til ophold på samme måde som ægtefæller til udenlandske EU-statsborgere, dvs. i overensstemmelse med de krav, der følger af EU-retten, herunder direktiv 2004/38/EF og EF-domstolens praksis, jf. herved udlændingelovens § 2, stk. 3, hvorefter de begrænsninger, der følger af udlændingeloven, kun finder anvendelse på udlændinge, der er omfattet af EU-reglerne, i det omfang det er foreneligt med disse regler.

I praksis anvendes EU-opholdsbekendtgørelsen således analogt i sager, hvor EU-statsborgeren er dansk statsborger. På enkelte områder kan EU-opholdsbekendtgørelsen dog ikke anvendes analogt, da der i de omhandlede sager typisk gør sig visse særlige forhold gældende. I sådanne tilfælde sker regulering ved udlændingebekendtgørelsen og administrativ praksis. F.eks. udstedes registreringsbevis efter EU-opholdsbekendtgørelsen til udenlandske EU-statsborgeres familiemedlemmer, der selv er EU-statsborgere, ikke for noget bestemt tidsrum, mens opholdstilladelse til danske statsborgeres familiemedlemmer efter udlændingelovens § 9 c, stk. 1, udstedes for op til fem år, jf. herved nærmere nedenfor. Endvidere vil et registreringsbevis udstedt til en EU-statsborger efter EU-opholdsbekendtgørelsen ikke blive inddraget ved ophør af ret til ophold i Danmark, mens en opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9 c, stk. 1, vil blive inddraget, hvis udlændingen ikke længere har ret til ophold her i landet.

Betingelserne for meddelelse af opholdstilladelse til ægtefæller til danske statsborgere efter udlændingelovens § 9 c, stk. 1, svarer som nævnt til de betingelser, der efter EU-opholdsbekendtgørelsen gælder for ret til ophold for ægtefæller til arbejdstagere, selvstæn-

dige erhvervsdrivende, pensionerede arbejdstagere og pensionerede selvstændige erhvervsdrivende. Der kan henvises til §§ 7 og 10 i EU-opholdsbekendtgørelsen.

Opholdstilladelse efter § 9 c, stk. 1, til en medfølgende ægtefælle er betinget af, at parterne ved parrets indrejse i Danmark og under det fortsatte ophold i landet er gift.

Det er endvidere en betingelse, at den udenlandske ægtefælle – uanset om denne er tredjelandsstatsborger eller EU-statsborger – lovligt har boet i det EU-land, hvor den danske ægtefælle har anvendt EF-traktatens bestemmelser om fri bevægelighed, jf. herved Akrichdommen, særligt præmis 50, og EU-opholdsbekendtgørelsens §§ 7 og 10. Er den udenlandske ægtefælle tredjelandsstatsborger, skal den pågældende således være meddelt opholdstilladelse/-bevis/-dokument af de nationale myndigheder i det land, hvor parret forinden indrejsen i Danmark har taget ophold.

Ved opholdstilladelse til faste samlevende over 18 år stilles der endvidere krav om, at den danske ægtefælle påtager sig at forsørge ansøgeren, jf. herved artikel 3, stk. 2, litra b), i direktiv 2004/38/EF og EU-opholdsbekendtgørelsens § 13, stk. 2.

Det bemærkes, at meddelelse af opholdstilladelse frem til den 30. april 2006, i tilfælde hvor den danske ægtefælle havde lønnet beskæftigelse her i landet, endvidere var betinget af, at den danske ægtefælle rådede over en bolig, der svarede til de krav, der ansås for normale for danske arbejdstagere i det område, hvor den danske ægtefælle var beskæftiget, jf. den tidligere gældende artikel 10, stk. 3, i forordning 1612/68 og § 5, stk. 3, i den tidligere gældende EU/EØS-bekendtgørelse (EU/EØS-bekendtgørelse nr. 1255 af 28. november 2005). Dette boligkrav gælder som følge af ophævelsen af artikel 10 i forordning 1612/68 ikke længere.

Det følger af udlændingelovens § 14, stk. 1, nr. 7, at den udenlandske ægtefælle har ret til at tage arbejde eller etablere selvstændig erhvervsvirksomhed her i landet, jf. herved tilsvarende for familiemedlemmer til udenlandske EU-statsborgere udlændingelovens § 14, stk. 1, nr. 2, artikel 23 i direktiv 2004/38/EF og EU-opholdsbekendtgørelsens § 15.

Opholdstilladelse til ægtefæller til danske statsborgere, der benytter deres ret til fri bevægelighed, gives efter udlændingelovens § 9 c, stk. 1, tidsbegrænset med mulighed for varigt ophold og for op til fem år eller i sager vedrørende udveksling af tjenesteydelser op til ydelsens forventede varighed, dog ikke over fem år, jf. udlændingebekendtgørelsens § 23, stk. 7 og 8.

Ved ægtefællesammenføring efter udlændingelovens almindelige regler stilles der som udgangspunkt en række betingelser, herunder krav om alder, fælles bopæl, tilknytning, bolig, sikkerhedsstillelse på ca. 50.000 kr. samt om, at den herboende ikke har modtaget visse offentlige ydelser inden for det sidste år. Disse betingelser stilles ikke i forbindelse med udstedelse af registreringsbeviser og opholdskort på baggrund af EU-reglerne efter EU-opholdsbekendtgørelsen. Disse betingelser stilles heller ikke i forbindelse med udstedelse af en opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9 c, stk. 1, på baggrund af EU-reglerne.

Afgørelser om opholdstilladelser efter udlændingelovens § 9 c, stk. 1, træffes af Udlændingestyrelsen med klageadgang til Integrationsministeriet.

Efter EU-opholdsbekendtgørelsen skal afgørelser om udstedelse af opholdsdokument til EU-statsborgeres familiemedlemmer, der selv er EU-statsborgere, træffes straks efter ansøgningens indgivelse. Afgørelser om udstedelse af opholdsdokument til EU-statsborgeres familiemedlemmer, der er tredjelandsstatsborgere, skal træffes hurtigst muligt og senest seks måneder efter ansøgningens indgivelse. Der kan henvises til artikel 8, stk. 2, artikel 10, stk. 1, artikel 19, stk. 2, og artikel 20, stk. 1, i direktiv 2004/38/EF og § 33 i EU-opholdsbekendtgørelsen.

Afgørelser om udstedelse af opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9 c, stk. 1, til ægtefæller til danske statsborgere på baggrund af EU-reglerne træffes så hurtigt som muligt. Det bemærkes, at der i forbindelse med de pågældende sager ofte skal indhentes yderligere oplysninger fra den danske ægtefælle til brug for sagens afgørelse. En afgørelse vil i sådanne tilfælde derfor ikke kunne træffes straks efter ansøgningens indgivelse.

Det kan anføres over for Kommissionen, at Integrationsministeriet skal beklage, hvis Udlændingestyrelsen ikke i alle sager har truffet afgørelse straks efter modtagelse af alle fornødne oplysninger, og at Integrationsministeriet vil anmode Udlændingesservice om at sikre, at Udlændingesservice så vidt muligt træffer afgørelse hurtigst muligt i alle sager.

Kopi af opholdmeddelelse nr. 16/06 af 7. juli 2006 om behandling af ansøgninger om ægtefællesammenføring til danske statsborgere, der anvender retten til fri bevægelighed efter EF-traktaten vedlægges.

Med venlig hilsen

Merete Milo

Sara Westengaard

Fra: Sara Westengaard
Sendt: 14. juli 2006 11:39
Til: 'Jonas Gramkow Barlyng'
Emne: VS: Brev fra Kommissionen vedr. familiesammenføring

Prioritet: Høj

Brev fra CION 2006-4041-122-12 Oph.medd. nr. 16
vedr. familiesam... Bidrag - herv... af 7.7.06 (Si...

Kære Jonas

Vedhæftet sendes revideret udkast til bidrag til besvarelse af henvendelse fra Kommissionen.

Vh. Sara

-----Oprindelig meddelelse-----

Fra: Sara Westengaard
Sendt: 30. juni 2006 11:31
Til: jba@jm.dk
Emne: Brev fra Kommissionen vedr. familiesammenføring
Prioritet: Høj

Kære Jonas

Kommissionen har rettet henvendelse til Integrationsministeriet om familiesammenføring af ægtefæller til danske statsborgere efter EU-reglerne. Der henvises til vedhæftede brev fra Kommissionen.

Integrationsministeriets Internationale Kontor har anmodet ministeriets Lovkontor om bidrag til besvarelse af henvendelsen.

Vedhæftet sendes Lovkontorets udkast til bidrag til besvarelse af henvendelsen, idet Lovkontoret venligst skal anmode om Justitsministeriets eventuelle bemærkninger til udkastet senest fredag den 14. juli 2006.

Med venlig hilsen

Sara Westengaard
Udlændingelovskontoret

Ministeriet for Flygtninge, Indvandrere og Integration
Holbergsgade 6
1057 København K
Tlf.: 33 92 33 80
Web: www.inm.dk

Direkte tlf.: 33 95 46 31
Fax: 33 92 83 30

E-post: Udlændingelovskontoret@inm.dk
Personlig e-post: swe@inm.dk

Internationalt Kontor
Att.: Henrik Thomassen

Dato:
Kontor: Udlændingelovskontoret
J.nr.: 2006/4041/122-12
Sagsbeh.: SWE
Fil-navn: alm

Ved e-mail af 10. april 2006 til Erhvervs- og Familiesammenføringskontoret har Internationalt Kontor anmodet om bidrag til besvarelse af vedlagte henvendelse fra Kommissionen om familiesammenføring af ægtefæller til danske statsborgere efter EU-reglerne.

Erhvervs- og Familiesammenføringskontoret har videresendt Internationalt Kontors anmodning til Udlændingelovskontoret.

Udlændingelovskontoret kan oplyse, at ægtefæller til danske statsborgere, der vender tilbage til Danmark efter at have benyttet deres ret til fri bevægelighed i en anden medlemsstat, som udgangspunkt har ret til at opholde sig her i landet på lige fod med ægtefæller til andre EU-statsborgere.

Retten til ophold er afledt af EF-traktatens bestemmelser om fri bevægelighed samt principperne i Singh-dommen og Akrich-dommen og gælder for ægtefæller til danske statsborgere, der vender tilbage til Danmark som arbejdstagere, selvstændige erhvervsdrivende, herunder tjenesteydere, eller pensionerede arbejdstagere eller selvstændige erhvervsdrivende. Det er en betingelse, at den danske ægtefælle har status som henholdsvis arbejdstager, selvstændig erhvervsdrivende eller pensioneret arbejdstager eller selvstændig erhvervsdrivende efter indrejsen og under det fortsatte ophold i Danmark. Der kan henvises til artikel 7, stk. 1, litra a, artikel 7, stk. 3, og artikel 17, stk. 1 og 2, i direktiv 2004/38/EF. Det bemærkes, at pensionerede arbejdstagere og selvstændige erhvervsdrivende først efter en praksisændring i juli 2006 er blevet omfattet af persongruppen, der kan medbringe ægtefæller til Danmark efter at have benyttet sig af retten til fri bevægelighed i et andet EU-land.

EF-domstolen har ikke taget stilling til, om principperne i Singh-dommen og Akrich-dommen kan udstrækkes til at også omfatte studerende, jf. herved artikel 7, stk. 1, litra c, i direktiv 2004/38/EF, og restgruppen af selvforsørgende personer, jf. herved artikel 7, stk. 1, litra b, i direktiv 2004/38/EF, der benytter sig af retten til tage ophold i et andet EU-land.

Det følger allerede i dag af EU-retten, at der ikke er samme adgang til ægtefællesammenføring for personer, der er arbejdstagere, selvstændige erhvervsdrivende eller pensionerede arbejdstagere eller selvstændige erhvervsdrivende, og for personer, som udnytter retten til fri

bevægelighed for studerende og restgruppen af selvforsørgende. Således kan der over for studerende og selvforsørgende stilles krav om, at de forsørger den medfølgende ægtefælle. Der er derfor holdepunkter for at skelne mellem de to persongrupper. Integrationsministeriet administrerer på denne baggrund adgangen til ægtefællesammenføring således, at udlændingelovens almindelige betingelser for ægtefællesammenføring finder anvendelse på ægtefæller til studerende og restgruppen af selvforsørgende, jf. udlændingelovens § 9.

Bekendtgørelse nr. 358 af 21. april 2006 om ophold i Danmark for udlændinge, der er omfattet af Den Europæiske Unions regler (EU-opholdsbekendtgørelsen), gennemfører de dele af direktiv 2004/38/EF, som ikke er gennemført ved udlændingeloven. EU-opholdsbekendtgørelsen omhandler udenlandske EU-statsborgere og deres familiemedlemmer. EU-opholdsbekendtgørelsen vedlægges til orientering.

Opholdstilladelse til ægtefæller til danske statsborgere, der vender tilbage til Danmark som arbejdstagere, selvstændige erhvervsdrivende eller pensionerede arbejdstagere eller selvstændige erhvervsdrivende, meddeles efter udlændingelovens § 9 c, stk. 1. Uanset at opholdstilladelse meddeles efter udlændingeloven – og ikke EU-opholdsbekendtgørelsen – stilles ægtefæller til danske statsborgere med hensyn til retten til ophold på samme måde som ægtefæller til udenlandske EU-statsborgere, dvs. i overensstemmelse med de krav, der følger af EU-retten, herunder direktiv 2004/38/EF og EF-domstolens praksis, jf. herved udlændingelovens § 2, stk. 3, hvorefter de begrænsninger, der følger af udlændingeloven, kun finder anvendelse på udlændinge, der er omfattet af EU-reglerne, i det omfang det er foreneligt med disse regler.

I praksis anvendes EU-opholdsbekendtgørelsen analogt i sager, hvor EU-statsborgeren er dansk statsborger. På enkelte områder – der ikke vedrører retten til ophold – kan EU-opholdsbekendtgørelsen dog ikke anvendes analogt, da der i de omhandlede sager i visse tilfælde gør sig særlige forhold gældende. Disse tilfælde reguleres gennem udlændingebekendtgørelsen og administrativ praksis.

Betingelserne for meddelelse af opholdstilladelse til ægtefæller til danske statsborgere efter udlændingelovens § 9 c, stk. 1, svarer således til de betingelser, der efter EU-opholdsbekendtgørelsen gælder for ret til ophold for ægtefæller til arbejdstagere, selvstændige erhvervsdrivende og pensionerede arbejdstagere og selvstændige erhvervsdrivende. Der kan henvises til §§ 7 og 10 i EU-opholdsbekendtgørelsen.

Opholdstilladelse efter § 9 c, stk. 1, til en medfølgende ægtefælle er betinget af, at parterne ved parrets indrejse i Danmark og under det fortsatte ophold i landet er gift. Der stilles ikke – som det gælder for opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9 – krav om samliv på fælles bopæl eller alderskrav.

Det er endvidere en betingelse, at den udenlandske ægtefælle – uanset om denne er tredjelandstatsborger eller EU-statsborger – lovligt har boet i det EU-land, hvor den danske ægtefælle har anvendt EF-traktatens bestemmelser om fri bevægelighed, jf. herved Akriddommen og EU-opholdsbekendtgørelsens §§ 7 og 10. Er den udenlandske ægtefælle tredje-

landsstatsborger, skal den pågældende således være meddelt opholdstilladelse/-bevis/-dokument af de nationale myndigheder i det land, hvor parret forinden indrejsen i Danmark har taget ophold.

Ved opholdstilladelse til faste samlevende over 18 år stilles der endvidere krav om, at den danske ægtefælle påtager sig at forsørge ansøgeren, jf. herved artikel 3, stk. 2, litra b), i direktiv 2004/38/EF og EU-opholdsbekendtgørelsens § 13, stk. 2.

Det bemærkes, at meddelelse af opholdstilladelse frem til den 30. april 2006, i tilfælde hvor den danske ægtefælle havde lønnet beskæftigelse her i landet, endvidere var betinget af, at den danske ægtefælle rådede over en bolig, der svarer til de krav, der anses for normale for danske arbejdstagere i det område, hvor den danske ægtefælle er beskæftiget, jf. den tidligere gældende artikel 10, stk. 3, i forordning 1612/68 og § 5, stk. 3, i den tidligere gældende EU/EØS-bekendtgørelse (EU/EØS-bekendtgørelse nr. 1255 af 28. november 2005). Dette boligkrav gælder som følge af ophævelsen af artikel 10 i forordning 1612/68 ikke længere.

Den udenlandske ægtefælle har ret til at tage arbejde eller etablere selvstændig erhvervsvirksomhed her i landet, jf. herved artikel 23 i direktiv 2004/38/EF, udlændingelovens § 14 og EU-opholdsbekendtgørelsens § 15.

Opholdstilladelse til ægtefæller til danske statsborgere, der benytter deres ret til fri bevægelighed, gives efter udlændingelovens § 9 c, stk. 1, tidsbegrænset med mulighed for varigt ophold og for op til fem år eller i sager vedrørende udveksling af tjenesteydelser op til ydelsens forventede varighed, dog ikke over fem år, jf. udlændingebekendtgørelsens § 23, stk. 7 og 8.

Ved ægtefællesammenføring efter udlændingelovens almindelige regler stilles der som udgangspunkt en række betingelser, herunder krav om tilknytning, bolig, alder, sikkerhedsstillelse på ca. 50.000 kr. samt om, at den herboende ikke har modtaget visse offentlige ydelser inden for det sidste år. Disse betingelser stilles ikke i forbindelse med udstedelse af registreringsbeviser og opholdskort på baggrund af EU-reglerne efter EU-opholdsbekendtgørelsen. Disse betingelser stilles heller ikke i forbindelse med udstedelse af en opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9 c, stk. 1, på baggrund af EU-reglerne.

Afgørelser om opholdstilladelser efter udlændingelovens § 9 c, stk. 1, træffes af Udlændingestyrelsen med klageadgang til Integrationsministeriet.

Efter EU-opholdsbekendtgørelsen skal afgørelser om udstedelse af opholdsdokument til EU-statsborgeres familiemedlemmer, der selv er EU-statsborgere, træffes straks efter ansøgningens indgivelse. Afgørelser om udstedelse af opholdsdokument til EU-statsborgeres familiemedlemmer, der er tredjelandsstatsborgere, skal træffes hurtigst muligt og senest seks måneder efter ansøgningens indgivelse. Der kan henvises til artikel 8, stk. 2, artikel 10, stk. 1, artikel 19, stk. 2, og artikel 20, stk. 1, i direktiv 2004/38/EF og § 33 i EU-opholdsbekendtgørelsen.

Afgørelser om udstedelse af opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9 c, stk. 1, til ægtefæller til danske statsborgere på baggrund af EU-reglerne træffes så hurtigt som muligt. Det bemærkes, at der i forbindelse med de pågældende sager ofte skal indhentes yderligere oplysninger fra den danske ægtefælle til brug for sagens afgørelse. En afgørelse vil i disse tilfælde derfor ikke kunne træffes straks efter ansøgningens indgivelse.

Integrationsministeriet skal beklage, hvis Udlændingestyrelsen ikke i alle sager har truffet afgørelse straks efter modtagelse af alle fornødne oplysninger. Integrationsministeriet vil anmode Udlændingesservice om at sikre, at Udlændingesservice så vidt muligt træffer afgørelse hurtigst muligt i alle sager.

Kopi af opholdmeddelelse nr. 16/06 af 7. juli 2006 om behandling af ansøgninger om ægtefællesammenføring til danske statsborgere, der anvender retten til fri bevægelighed efter EF-traktaten vedlægges.

Med venlig hilsen

Merete Milo

Sara Westengaard

Fra: Jens Vikner [jvi@us.dk]
Sendt: 14. juli 2006 09:42
Til: Merete Milo
Cc: Sara Westengaard
Emne: VS: Brev fra Kommissionen vedr. familiesammenføring

Oph.medd. nr. 16 af 7.7.06 (Si...
Oph.medd. nr. 16 af 7.7.06 - b...
Oph.medd. nr. 16 af 7.7.06 - b...

Im. 2.u. kt. 2006 J.nr. 4041/122-12

14 JULI 2006 SWE

Antal bilag 8 Aktor

Efter aftale med direktør Henrik Grunnet skal Udlændingesservice bemærke følgende til ministeriets udkast til udtalelse til Internationalt kontor:

På side 1, 4. afsnit, er det anført, at ægtefæller til pensionerede arbejdstagere og selvstændige erhvervsdrivende er omfattet af den persongruppe, som skal gives opholdstilladelse efter Singh-dommens principper. I sidste afsnit på side 1 er det anført, at begrundelse herfor er, at der efter EU-reglerne ikke stilles krav om selvforsørgelse ved familiesammenføring til denne gruppe.

Hertil skal det først og fremmest bemærkes, at disse afsnit indebærer en praksisændring, idet Udlændingesservice siden december 2004 i overensstemmelse med Integrationsministeriet notat af 21. december 2004 ikke har henregnet denne gruppe af pensionister som omfattet af Singh-dommens principper. Det bør således anføres i udtalelsen, at der er tale om en ny praksisændring.

Endvidere skal det bemærkes, at det i udtalelsen bør præciseres, hvilke pensionister der er omfattet af praksisændringen, herunder om den både omfatter personer nævnt i EU-opholdsbekendtgørelsen § 3, stk. 2, nr. 1-4, og i § 6, stk. 1, nr. 1-3.

Endelig skal det bemærkes, at det valgte kriterium (krav om selvforsørgelse ved familiesammenføring) forekommer arbitrært og tilfældigt, og at det ikke ses at have støtte i Singh-dommen. EF-domstolen fandt i Singh-dommen, at EU-statsborgere, der ønsker at benytte sig af en af de traktatbaserede rettigheder om fri bevægelighed ikke må afskrækkes herfra ved udsigten til ikke at kunne blive familiesammenført med sin ægtefælle ved tilbagevenden til sit hjemland. Det synes derfor nærliggende at lægge afgørende vægt på, om den pågældende rettighed er hentet fra traktaten eller fra et opholdsdirektiverne.

Det kan tilføjes, at studerende og personer med egne midler efter EU-reglerne har mulighed for at få familiesammenføring uden opfyldelse af selvforsørgelseskravet, såfremt der foreligger ganske særlige grunde, jf. EU-opholdsbekendtgørelsens § 8, stk. 2, og § 9, stk. 2. I det omfang der lægges afgørende vægt på selvforsørgelses-kriteriet, må det betyde, at ægtefæller til studerende eller personer med egne midler er omfattet af Singh-dommens principper, såfremt der foreligger ganske særlige grunde. Det forekommer efter vores opfattelse både uhensigtsmæssigt og ulogisk.

Udlændingesservice behandler for tiden en konkret sag vedr. ansøgning om familiesammenføring for en ægtefælle til en dansk pensioneret pilot, der har været bosiddende i Tyskland. Vi har i overensstemmelse med praksis vejledt ansøgeren om reglerne i udlændingelovens § 9, herunder betingelsen om garantistillelse.

På side 3, 3. afsnit, bør ordene "danske EU-statsborgere" ændres til "danske statsborgere"

I de to sidste afsnit på side 3 er det anført, at afgørelse i sager omfattet af Singh-dommens principper, hvor den udenlandske ægtefælle er EU-statsborger, skal træffes straks efter ansøgningens indgivelse. Når det tages i betragtning, at der i forbindelse med behandling af sager omfattet af Singh-dommens principper skal indhentes oplysninger fra den danske ægtefælle, fx i forbindelse med udfyldelse af referenceskemaet, er det ikke muligt at træffe afgørelse i disse sager straks efter ansøgningens indgivelse. Den pågældende bestemmelse i EU-opholdsbekendtgørelsens § 33, stk. 1, sigter på nogle helt andre sager, der skal afgøres efter et helt andet regelgrundlag. Det er således vores opfattelse, at denne bestemmelse ikke kan finde anvendelse i sager omfattet af Singh-dommens principper.

Afslutningsvis skal det nævnes, at Udlændingetjeneste - som følge af EU-opholdsbekendtgørelsens ikrafttræden - har udsendt en ny opholdsmeddelelse (nr. 16/06 af 7. juli 2006) om behandling af sager omfattet af Singh-dommens principper. Denne opholdsmeddelelse med 2 bilag medsendes til orientering, idet det bemærkes, at meddelelsen bør revideres, såfremt ovennævnte praksisændring gennemføres, forinden den fremsendes til Kommissionen.

Venlig hilsen
Jens Vikner

-----Oprindelig meddelelse-----

Fra: Sara Westengaard

Sendt: 7. juli 2006 14:03

Til: Jens Vikner

Emne: VS: Brev fra Kommissionen vedr. familiesammenføring

Prioritet: Høj

Kære Jens

Kommissionen har rettet henvendelse til Integrationsministeriet om familiesammenføring af ægtefæller til danske statsborgere efter EU-reglerne. Der henvises til vedhæftede brev fra Kommissionen.

Integrationsministeriets Internationale Kontor har anmodet ministeriets Lovkontor om bidrag til besvarelse af henvendelsen.

Vedhæftet sendes Lovkontorets udkast til bidrag til besvarelse af henvendelsen. Bidraget er udarbejdet på baggrund af bidrag fra Udlændingetjeneste og drøftelser med Justitsministeriet.

Lovkontoret skal venligst anmode om Servicens eventuelle bemærkninger til udkastet senest tirsdag den 11. juli 2006. Bidraget skal herefter afstemmes endeligt med Justitsministeriet.

Med venlig hilsen

Sara Westengaard
Udlændingelovskontoret

Ministeriet for Flygtninge, Indvandrere og Integration
Holbergsgade 6
1057 København K
Tlf.: 33 92 33 80
Web: www.inm.dk

Direkte tlf.: 33 95 46 31
Fax: 33 92 83 30

E-post: Udlændingelovskontoret@inm.dk
Personlig e-post: swe@inm.dk

Ministeriet for Flygtninge

Indvandrere og Integration

Udlændingestyrelsen
4. familiesammenføringskontor
Ryesgade 53
2100 København Ø

Dato: 22. april 2004
Kontor: 1. integrationskontor
J. nr.: 2004/5040-86
Sagsbeh.: fga
Fil-navn: Brev.udlst.singh

Ved e-mail af 5. marts 2004 har Udlændingestyrelsen forespurgt om, hvorvidt udlændinge, der meddeles opholdstilladelse i medfør af udlændingelovens § 9 c efter principperne i den såkaldte Singh-dom, er omfattet af integrationsloven.

Integrationsministeriet skal i den anledning oplyse følgende:

Af bestemmelsen i § 2 i integrationsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1035 af 21. november 2003, fremgår følgende:

§ 2. Loven gælder for udlændinge med lovligt ophold i Danmark. Ved udlændinge forstås i denne lov flygtninge og indvandrere, jf. stk. 2, med lovligt ophold i Danmark.

Stk. 2. Ved flygtninge forstås i denne lov flygtninge m.v., jf. § 54. Ved indvandrere forstås i denne lov familiesammenførte udlændinge til flygtninge, jf. § 55, samt andre familiesammenførte udlændinge, jf. § 56.

Stk. 3. Loven gælder ikke for udlændinge, der er statsborgere i et andet nordisk land eller er statsborgere i et land, der er tilsluttet Det Europæiske Fællesskab eller er omfattet af aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejde, eller er omfattet af Det Europæiske Fællesskabs regler om visumfritagelse og om ophævelse af indrejse- og opholdsbegrænsninger i forbindelse med arbejdskraftens frie bevægelighed, etablering og udveksling af tjenesteydelser m.v.

Stk. 4. Udlændingestyrelsen træffer afgørelse om, hvorvidt en udlænding er omfattet af integrationsloven.

Bestemmelsen i integrationslovens § 2, stk. 3, indebærer bl.a., at loven ikke gælder for udlændinge, der er omfattet af Det Europæiske Fællesskabs regler om ophævelse af indrejse- og opholdsbegrænsninger i forbindelse med arbejdskraftens frie bevægelighed, etablering og udveksling af tjenesteydelser m.v.

Af EF-domstolens dom af 7. juli 1992, C-370/90, (Singh-dommen), følger, at en medlemsstat i henhold til traktatens artikel 52 og direktiv 73/148 er forpligtet til at tillade indrejse til og ophold på sit område for en ægtefælle uanset dennes nationalitet til en statsborger i medlemsstaten, som sammen med ægtefællen er udrejst til en anden medlemsstat for dér at udøve en lønnet beskæftigelse, jf. traktatens artikel 48, og som på ny indrejser og etablerer sig, jf. traktatens artikel 52, i den medlemsstat, som han eller hun er statsborger i. Af dommen fremgår endvidere, at ægtefællen skal indrømmes mindst de samme rettigheder som dem, vedkommende ville blive indrømmet efter fællesskabsretten, såfremt hans eller hendes ægtefælle indrejste og tog ophold i en anden medlemsstat.

Holbergsgade 6
DK-1057 København K

Telefon: +45 33 92 33 80
Telefax: +45 33 11 12 39

E-post: innm@innm.dk
Hjemmeside: www.innm.dk

Det er Integrationsministeriets opfattelse, at udlændinge, der meddeles opholdstilladelse her i landet på grundlag af de principper, som EF-domstolen har fastlagt i Singh-dommen, er omfattet af fællesskabsrettens regler om ophævelse af indrejse- og opholdsbegrænsninger i forbindelse med arbejdskraftens frie bevægelighed, etablering og udveksling af tjenesteydelser m.v.

På den baggrund skal Integrationsministeriet oplyse, at det er ministeriets opfattelse, at integrationsloven ikke gælder for udlændinge, der meddeles opholdstilladelse efter udlændingeloven på grundlag af principperne i Singh-dommen.

Med venlig hilsen

Peter S. Willadsen

7

Sara Westengaard

Fra: Sara Westengaard

Sendt: 14. juli 2006 09:07

Til: Jens Vikner

Emne: Bidrag til besvarelse af henvendelse fra Kommissionen

Kære Jens

Vil du ikke - sammen med jeres bemærkninger - sende jeres nye opholdsmeddelelse om behandling af ansøgninger om ægtefællesammenføring til danske statsborgere, der anvender retten til fri bevægelighed efter EF-traktaten?

vh. Sara

Sara Westengaard

Fra: Sara Westengaard
Sendt: 7. juli 2006 14:03
Til: Jens Vikner
Emne: VS: Brev fra Kommissionen vedr. familiesammenføring

Prioritet: Høj

Brev fra CION 2006-4041-122-12
vedr. familiesam... Bidrag - henv...

Kære Jens

Kommissionen har rettet henvendelse til Integrationsministeriet om familiesammenføring af ægtefæller til danske statsborgere efter EU-reglerne. Der henvises til vedhæftede brev fra Kommissionen.

Integrationsministeriets Internationale Kontor har anmodet ministeriets Lovkontor om bidrag til besvarelse af henvendelsen.

Vedhæftet sendes Lovkontorets udkast til bidrag til besvarelse af henvendelsen. Bidraget er udarbejdet på baggrund af bidrag fra Udlændingesservice og drøftelser med Justitsministeriet.

Lovkontoret skal venligst anmode om Servicens eventuelle bemærkninger til udkastet senest tirsdag den 11. juli 2006. Bidraget skal herefter afstemmes endeligt med Justitsministeriet.

Med venlig hilsen

Sara Westengaard
Udlændingelovskontoret

Ministeriet for Flygtninge, Indvandrere og Integration
Holbergsgade 6
1057 København K
Tlf.: 33 92 33 80
Web: www.inm.dk

Direkte tlf.: 33 95 46 31
Fax: 33 92 83 30

E-post: Udlændingelovskontoret@inm.dk
Personlig e-post: swe@inm.dk

Internationalt Kontor
Att.: Henrik Thomassen

Dato:
Kontor: Udlændingelovskontoret
J.nr.: 2006/4041/122-12
Sagsbeh.: SWE
Fil-navn: alm

Ved e-mail af 10. april 2006 til Erhvervs- og Familiesammenføringskontoret har Internationalt Kontor anmodet om bidrag til besvarelse af vedlagte henvendelse fra Kommissionen om familiesammenføring af ægtefæller til danske statsborgere efter EU-reglerne.

Erhvervs- og Familiesammenføringskontoret har videresendt Internationalt Kontors anmodning til Udlændingelovskontoret.

Udlændingelovskontoret kan oplyse, at ægtefæller til danske statsborgere, der vender tilbage til Danmark efter at have benyttet deres ret til fri bevægelighed i en anden medlemsstat, som udgangspunkt har ret til at opholde sig her i landet på lige fod med ægtefæller til andre EU-statsborgere.

Retten til ophold er afledt af EF-traktatens bestemmelser om fri bevægelighed samt principperne i Singh-dommen og Akrich-dommen og gælder for ægtefæller til danske statsborgere, der vender tilbage til Danmark som arbejdstagere, selvstændige erhvervsdrivende, herunder tjenesteydere, eller pensionerede arbejdstagere eller selvstændige erhvervsdrivende. Det er en betingelse, at den danske ægtefælle har status som henholdsvis arbejdstager, selvstændige erhvervsdrivende eller pensioneret arbejdstager eller selvstændige erhvervsdrivende efter indrejsen og under det fortsatte ophold i Danmark.

EF-domstolen har ikke taget stilling til, om principperne i Singh-dommen og Akrich-dommen kan udstrækkes til at også omfatte studerende og restgruppen af selvforsørgende personer, der benytter sig af retten til tage ophold i et andet EU-land.

Det følger allerede i dag af EU-retten, at der ikke er samme adgang til ægtefællesammenføring for personer, som udøver retten til fri bevægelighed for økonomisk aktivitet, og for personer, som udnytter retten til fri bevægelighed for studerende og restgruppen af selvforsørgende. Således kan der over for studerende og selvforsørgende stilles krav om, at de forsørger den medfølgende ægtefælle. Der er derfor holdepunkter for at skelne mellem de to persongrupper. Integrationsministeriet administrerer på denne baggrund adgangen til ægtefællesammenføring således, at udlændingelovens almindelige betingelser for ægtefælle-

sammenføring finder anvendelse på ægtefæller til studerende og restgruppen af selvforsørgende, jf. udlændingelovens § 9.

Bekendtgørelse nr. 358 af 21. april 2006 om ophold i Danmark for udlændinge, der er omfattet af Den Europæiske Unions regler (EU-opholdsbekendtgørelsen), gennemfører de dele af direktiv 2004/38/EF, som ikke er gennemført ved udlændingeloven. EU-opholdsbekendtgørelsen omhandler udenlandske EU-statsborgere og deres familiemedlemmer. EU-opholdsbekendtgørelsen vedlægges til orientering.

Opholdstilladelse til ægtefæller til danske statsborgere, der vender tilbage til Danmark som arbejdstagere, selvstændige erhvervsdrivende eller pensionerede arbejdstagere eller selvstændige erhvervsdrivende, meddeles efter udlændingelovens § 9 c, stk. 1. Uanset at opholdstilladelse meddeles efter udlændingeloven – og ikke EU-opholdsbekendtgørelsen – stilles ægtefæller til danske statsborgere med hensyn til retten til ophold på samme måde som ægtefæller til udenlandske EU-statsborgere, dvs. i overensstemmelse med de krav, der følger af EU-retten, herunder direktiv 2004/38/EF og EF-domstolens praksis, jf. herved udlændingelovens § 2, stk. 3, hvorefter de begrænsninger, der følger af udlændingeloven, kun finder anvendelse på udlændinge, der er omfattet af EU-reglerne, i det omfang det er foreneligt med disse regler.

I praksis anvendes EU-opholdsbekendtgørelsen analogt i sager, hvor EU-statsborgeren er dansk statsborger. På enkelte områder – der ikke vedrører retten til ophold – kan EU-opholdsbekendtgørelsen dog ikke anvendes analogt, da der i de omhandlede sager i visse tilfælde gør sig særlige forhold gældende. Disse tilfælde reguleres gennem udlændingebekendtgørelsen og administrativ praksis.

Betingelserne for meddelelse af opholdstilladelse til ægtefæller til danske statsborgere efter udlændingelovens § 9 c, stk. 1, svarer således til de betingelser, der efter EU-opholdsbekendtgørelsen gælder for ret til ophold for ægtefæller til arbejdstagere, selvstændige erhvervsdrivende og pensionerede arbejdstagere og selvstændige erhvervsdrivende.

Opholdstilladelse efter § 9 c, stk. 1, til en medfølgende ægtefælle er betinget af, at parterne ved parrets indrejse i Danmark og under det fortsatte ophold i landet er gift. Der stilles ikke – som det gælder for opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9 – krav om samliv på fælles bopæl eller alderskrav.

Det er endvidere en betingelse, at den udenlandske ægtefælle – uanset om denne er tredjelandstatsborger eller EU-statsborger – lovligt har boet i det EU-land, hvor den danske ægtefælle har anvendt EF-traktatens bestemmelser om fri bevægelighed, jf. herved Akkrichdommen og EU-opholdsbekendtgørelsens §§ 7 og 10. Er den udenlandske ægtefælle tredjelandstatsborger, skal den pågældende således være meddelt opholdstilladelse/-bevis/-dokument af de nationale myndigheder i det land, hvor parret forinden indrejsen i Danmark har taget ophold.

Ved opholdstilladelse til faste samlever over 18 år stilles der endvidere krav om, at den danske ægtefælle påtager sig at forsørge ansøgeren, jf. herved artikel 3, stk. 2, litra b), i direktiv 2004/38/EF og EU-opholdsbekendtgørelsens § 13, stk. 2.

Det bemærkes, at meddelelse af opholdstilladelse frem til den 30. april 2006, i tilfælde hvor den danske ægtefælle havde lønnet beskæftigelse her i landet, endvidere var betinget af, at den danske ægtefælle rådede over en bolig, der svarer til de krav, der anses for normale for danske arbejdstagere i det område, hvor den danske ægtefælle er beskæftiget, jf. den tidligere gældende artikel 10, stk. 3, i forordning 1612/68 og § 5, stk. 3, i den tidligere gældende EU/EØS-bekendtgørelse (EU/EØS-bekendtgørelse nr. 1255 af 28. november 2005). Dette boligkrav gælder som følge af ophævelsen af artikel 10 i forordning 1612/68 ikke længere.

Den udenlandske ægtefælle har ret til at tage arbejde eller etablere selvstændig erhvervsvirksomhed her i landet, jf. herved artikel 23 i direktiv 2004/38/EF, udlændingelovens § 14 og EU-opholdsbekendtgørelsens § 15.

Opholdstilladelse til ægtefæller til danske EU-statsborgere, der benytter deres ret til fri bevægelighed, gives efter udlændingelovens § 9 c, stk. 1, tidsbegrænset med mulighed for varigt ophold og for op til fem år eller i sager vedrørende udveksling af tjenesteydelser op til ydelsens forventede varighed, dog ikke over fem år, jf. udlændingebekendtgørelsens § 23, stk. 7 og 8.

Ved ægtefællesammenføring efter udlændingelovens almindelige regler stilles der som udgangspunkt en række betingelser, herunder krav om tilknytning, bolig, alder, sikkerhedsstillelse på ca. 50.000 kr. samt om, at den herboende ikke har modtaget visse offentlige ydelser inden for det sidste år. Disse betingelser stilles ikke i forbindelse med udstedelse af registreringsbeviser og opholdskort på baggrund af EU-reglerne efter EU-opholdsbekendtgørelsen. Disse betingelser stilles heller ikke i forbindelse med udstedelse af en opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9 c, stk. 1, på baggrund af EU-reglerne.

Afgørelser om opholdstilladelser efter udlændingelovens § 9 c, stk. 1, træffes af Udlændingestyrelsen med klageadgang til Integrationsministeriet.

Efter EU-opholdsbekendtgørelsen skal afgørelser om udstedelse af opholdsdokument til EU-statsborgeres familiemedlemmer, der selv er EU-statsborgere, træffes straks efter ansøgningens indgivelse. Afgørelser om udstedelse af opholdsdokument til EU-statsborgeres familiemedlemmer, der er tredjelandsstatsborgere, skal træffes hurtigst muligt og senest seks måneder efter ansøgningens indgivelse. Der kan henvises til artikel 8, stk. 2, artikel 10, stk. 1, artikel 19, stk. 2, og artikel 20, stk. 1, i direktiv 2004/38/EF og § 33 i EU-opholdsbekendtgørelsen.

Afgørelser om udstedelse af opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9 c, stk. 1, til ægtefæller til danske statsborgere på baggrund af EU-reglerne behandles i overensstemmelse med ovennævnte frister.

Integrationsministeriet skal beklage, hvis Udlændingestyrelsen ikke i alle sager har overholdt fristen for sagsbehandlingstid. Integrationsministeriet vil anmode Udlændingestyrelsen om at sikre, at fristen så vidt muligt overholdes i alle sager.

Kopi af opholdmeddelelse nr. 3/06 af 9. januar 2006 om behandling af ansøgninger om ægtefællesammenføring til danske statsborgere, der anvender retten til fri bevægelighed efter EF-traktaten vedlægges. Opmærksomheden henledes på, at meddelelsen bygger på EU/EØS-bekendtgørelse nr. 1255 af 28. november 2005.

Med venlig hilsen

Merete Milo

5/7-06

D. d. draftet vedkast til
bidrag til besvarelse af
henvendelsen fra kommissionen
med Jonas Barbyng, JM,
her i ministeriet.

Jonas Barbyng foresky en
velde præcisering i vedkastet.

Attache, at JM sender hen-
dent vedkast til JM på
baggrund af draftens.

ME

Sara Westengaard

Fra: Sara Westengaard

Sendt: 14. juni 2006 11:53

Til: Louise Dainese

Kære Louise

Hvad er begrundelsen for, at I giver opholdstilladelse efter udl. § 9 c, stk. 1, til danske statsborgeres familiemedlemmer, der har ret til at opholde sig her i landet på baggrund af EU-eglerne? Hvorfor gives der ikke opholdsdokument efter EU-opholdsbekendtgørelsen?

Med venlig hilsen

Sara Westengaard
Udlændingelovskontoret

**Ministeriet for Flygtninge
Indvandrere og Integration**

Holbergsgade 6
1057 København K
Tlf.: 33 92 33 80
Web: www.inm.dk

Direkte tlf.: 33 95 46 31
Fax: 33 92 83 30
E-post: Udlændingelovskontoret@inm.dk
Personlig e-post: swe@inm.dk

Sara Westengaard

16 JUNI 2006 SWE

Fra: Louise Dainese [LOD@udlst.dk] Antal bilag Aktnr. 3
Sendt: 2. maj 2006 13:38
Til: Oluf Engberg
Cc: Sara Westengaard
Emne: VS: Bidrag til besvarelse af brev fra Europa-Kommissionen vedr. familiesammenføring
Prioritet: Høj

Brev fra CION Oph.medd. nr. 3 af Udtalelse til brug
 vedr. familiesam... 9.1.06 (Sin... for svar ti...

Integrationsministeriet
 Udlændingelovkontoret

Hermed fremsendes Udlændingestyrelsens udtalelse til brug for ministeriets besvarelse af brev af 31. marts 2006 fra Europa-Kommissionen vedr. danske statsborgeres familiesammenføring efter EU-reglerne.

Med venlig hilsen

Louise Dainese
 Erhvervs- og Familiesammenføringsafdelingens sekretariat Udlændingestyrelsen Tlf. 35
 36 66 00 Direkte tlf. 35 30 82 31
 E-post: lod@udlst.dk

-----Oprindelig meddelelse-----

Fra: Sara Westengaard
Sendt: 25. april 2006 13:29
Til: Dirsek
Emne: Brev fra Kommissionen vedr. familiesammenføring
Prioritet: Høj

Under henvisning til vedhæftede brev fra Kommissionen vedr. danske statsborgeres familiesammenføring efter EU-reglerne skal Integrationsministeriet venligst anmode Udlændingestyrelsen om en udtalelse til brug for besvarelse af henvendelsen. Integrationsministeriet skal i den forbindelse anmode om oplysninger om, på hvilke vilkår tilladelserne gives og sagsbehandlingstid.

Integrationsministeriet skal anmode om udtalelsen snarest muligt og senest tirsdag den 2. maj 2006.

Med venlig hilsen

Sara Westengaard
 Udlændingelovskontoret

Ministeriet for Flygtninge, Indvandrere og Integration
 Holbergsgade 6
 1057 København K
 Tlf.: 33 92 33 80
 Web: www.inm.dk

Direkte tlf.: 33 95 46 31
 Fax: 33 92 83 30

E-post: Udlændingelovskontoret@inm.dk
 Personlig e-post: swe@inm.dk

Ministeriet for Flygtninge, Indvandrere og
Integration
Udlændingelovskontoret
Holbergsgade 6
1057 København K

Dato:
Kontor: Opholdsafd.'s Sekretariat
Sagsbehandler: Louise Dainese
Telefon: direkte 35 30 82 31

Ministeriet for Flygtninge, Indvandrere og Integration har ved e-post af 25. april 2006 anmodet om Udlændingestyrelsens udtalelse til brug for besvarelse af brev af 31. marts 2006 fra Europa-Kommissionen vedrørende danske statsborgeres familiesammenføring efter EU-reglerne.

Udlændingestyrelsen kan i den anledning oplyse, at der kan gives opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9 c, stk. 1, til ægtefæller og faste samlevere til danske statsborgere efter de principper, som EF-domstolen har fastlagt i Singh-dommen. Familiesammenføringen er i princippet afledt af EF-traktaten, men da der ikke er hjemmel i EU-bekendtgørelsen til meddelelse af disse familiesammenføringstilladelser, gives disse efter udlændingelovens § 9 c, stk. 1. Da retsgrundlaget for opholdstilladelsen er udlændingelovens § 9 c, henhører sagen i første instans under Udlændingestyrelsens kompetence med klageadgang til Integrationsministeriet.

Besvarelsen tager udgangspunkt i bekendtgørelse nr. 358 af 21. april 2006.

Opholdstilladelse i medfør af § 9 c, stk. 1, jf. principperne i Singh-dommen, er betinget af, at parterne efter parrets indrejse i Danmark fortsat er gift eller samlever, og at den danske ægtefælle fortsat udfører en aktivitet omfattet af EF-traktatens bestemmelser om fri bevægelighed, jf. dog EU-bekendtgørelsens § 3, stk. 2, § 11 og 12, jf. udlændingelovens § 2, stk. 3.

For at opholdstilladelse kan meddeles på baggrund af ovennævnte principper, er det en betingelse, at den udenlandske ægtefælle – uanset om denne er tredjelandsstatsborger eller EU/EØS-statsborger – lovligt har boet i det EU/EØS-land, hvor den danske ægtefælle har anvendt EF-traktatens bestemmelser om fri bevægelighed. Er den udenlandske ægtefælle tredjelandsstatsborger, skal ægtefællen således være meddelt opholdstilladelse/-bevis/-dokument el. lign. af de nationale myndigheder.

Endvidere er det en betingelse, at ægteskabet mellem den danske statsborger og den udenlandske ægtefælle fortsat består ved ægtefællerne indrejse i Danmark og under det fortsatte ophold i Danmark, dog stilles der ikke krav om samliv på fælles bopæl eller alderskrav.

Ved opholdstilladelse til faste samlevere over 18 år, stilles der krav om, at den danske ægtefælle skal påtage sig at forsørge ansøgeren, jf. EU-bekendtgørelsens § 13, stk. 2.

Det bemærkes, at meddelelse af opholdstilladelse frem til 30. april 2006, i tilfælde hvor den danske ægtefælle havde lønnet beskæftigelse her i landet, endvidere var betinget af, at den danske ægtefælle rådede over en bolig, der svarer til de krav, der anses for normale for danske arbejdstagere i det område, hvor den danske ægtefælle er beskæftiget, jf. den nu ophævede EU/EØS-bekendtgørelsens § 5, stk. 3 (EU/EØS-bekendtgørelse nr. 1255 af 28. november 2005), jf. udlændingelovens § 2, stk. 3.

Den udenlandske ægtefælle har efter meddelelse af opholdstilladelse i medfør af udlændingelovens § 9 c, ret til at tage arbejde her i landet, jf. udlændingelovens § 14, stk. 1, nr. 1, 2 eller 7.

Opholdstilladelsen gives afhængig af om den udenlandske ægtefælle er tredjelandstatsborger eller EU-borger som kort C eller G efter udlændingelovens § 9 c, stk. 1, tidsbegrænset med mulighed for varigt ophold for op til 5 år eller for så vidt angår tjenesteydelser op til ydelsens forventede varighed, dog ikke over 5 år, jf. udlændingebekendtgørelsens § 23, stk. 7-8.

Såfremt den udenlandske ægtefælle er EU-statsborger, vil personen kunne opnå tidsubegrænset opholdstilladelse efter 5 års uafbrudt ophold her i landet jf. EU-bekendtgørelsens § 16, stk. 1. Såfremt den udenlandske ægtefælle er tredjelandstatsborger erhverver denne tidsubegrænset opholdstilladelse efter 5 år ophold her i landet, hvis personen i hele denne periode har boet sammen med hovedpersonerne, jf. EU-bekendtgørelsens § 16, stk. 3, jf. dog § 16, stk. 4. De i udlændingelovens § 11 anførte betingelser stilles ikke. Den tidsubegrænsede opholdstilladelse gives afhængig af om den udenlandske ægtefælle er tredjelandstatsborger eller EU-borger som kort D eller kort H efter udlændingelovens § 9 c, stk. 1.

Den udenlandske ægtefælle er ikke omfattet af integrationsloven, jf. integrationslovens § 2, stk. 3, således som denne bestemmelse er fortolket i Integrationsministeriets brev af 22. april 2004.

For så vidt angår styrelsens sagsbehandlingstid for sager omfattet af principperne i Singh-dommen kan styrelsen oplyse, at det ikke er muligt fra udlændingeregistret at indhente sagsbehandlingstider for sager alene omfattet af principperne i Singh-dommen. Styrelsen har imidlertid på baggrund af ministeriets anmodning foretaget et særtræk over sagsbehandlingstiden for opholdstilladelser meddelt i medfør af udlændingelovens § 9 c, stk. 1, hvor referencen er dansk/nordisk statsborger, og hvor kravet om forsørgelse og kravet om økonomisk sikkerhed ikke er stillet. Trækket indeholder således foruden opholdstilladelser meddelt i medfør af principperne i Singh-dommen også øvrige opholdstilladelser meddelt i medfør af § 9 c, til personer, som bl.a. ikke opfylder alderskravet i udlændingelovens § 9, stk. 1, nr. 1, men hvor særlige hensyn gør, at der skal meddeles opholdstilladelse i medfør af § 9 c, stk. 1, og hvor styrelsen fraviger kravet om forsørgelse og kravet om økonomisk sikkerhed. Trækket viser, at der for disse sager i 2003 var en gennemsnitlig sagsbehandlingstid på 148 dage, i 2004 på 111 dage, i 2005 på 153 dage og i 2006 frem til den 22. april på 146 dage.

Styrelsen bemærker, at opgørelsen af sagsbehandlingstider er baseret på et særtræk fra udlændingeregistret og kan være behæftet med en vis usikkerhed, fordi registret er opbygget som et sagsstyrings- og journaliseringssystem og ikke som et egentligt statistiksystem.

Vedlagt fremsendes *opholdmeddelelse nr. 3/06 af 9. januar 2006 om behandling af ansøgninger om ægtefællesammenføring til danske statsborgere, der anvender retten til fri bevægelighed efter EF-traktaten*. Opmærksomheden henledes på, at meddelelsen bygger på EU/EØS- bekendtgørelse nr. 1255 af 28. november 2005.

Med venlig hilsen

Inge Bruhn Thomsen

Behandling af ansøgninger om ægtefællesammenføring til danske statsborgere, der anvender retten til fri bevægelighed efter EF-traktaten

1. Indledning

En medfølgende ægtefælle til en EU/EØS-statsborger, som har ret til ophold her i landet i medfør af EF-traktatens bestemmelser om arbejdskraftens fri bevægelighed, etablering og udveksling af tjenesteydelser m.v., gives opholdsbevis af et statsamt efter EU/EØS-bekendtgørelsen, jf. bekendtgørelse nr. 1255 af 28. november 2005 om ophold i Danmark for udlændinge, der er omfattet af Det Europæiske Unions regler eller aftale om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde.

EF-traktatens bestemmelser om fri bevægelighed finder ikke anvendelse på rent interne forhold. Det betyder, at ægtefæller til i Danmark bosiddende personer med dansk indfødsret som udgangspunkt ikke kan opnå opholdstilladelse i Danmark i medfør af EU-rettens regler. Det følger dog af EF-domstolens praksis, at en EU/EØS-statsborger ikke i alle tilfælde er afskåret fra at påberåbe sig at være omfattet af EU-reglerne i sit eget land, hvis den pågældende har gjort brug af retten til fri bevægelighed, jf. eksempelvis EF-domstolens dom i sag C-370/90 (Singh) og i sag C-60/00 (Carpenter).

Singh-dommen vedrørte et tilfælde, hvor ægteparret Singh havde været beskæftiget i Tyskland som arbejdstagere og derefter rejste tilbage til Storbritannien for at drive selvstændig virksomhed. Fru Singh var britisk statsborger, og hr. Singh var indisk statsborger. Storbritannien inddrog hr. Singhs opholdstilladelse, men EF-domstolen fastslog, at fru Singh som statsborger i en medlemsstat havde ret til i medfør af EF-traktatens bestemmelse om fri etablering at lade sig ledsage af sin ægtefælle, da hun vendte tilbage til sit hjemland for at udøve selvstændig virksomhed efter at have været beskæftiget som arbejdstager i en anden medlemsstat. Domstolen lagde vægt på, at en statsborger i en medlemsstat kunne opgive at gøre brug af retten til fri bevægelighed, hvis statsborgeren ikke havde ret til at tage sin ægtefælle og børn med tilbage til sit hjemland på samme vilkår som dem, sådanne personer har krav på i en anden medlemsstat. Domstolen fastslog endvidere, at ægtefællen skal nyde mindst de samme rettigheder, som ægtefællen ville have krav på efter EU-rettens regler, hvis ægtefællen opholdt sig i en anden medlemsstat. Endelig bemærkede Domstolen, at personer, der er omfattet af traktathjemle-

de rettigheder, ikke kan påberåbe sig disse med henblik på uretmæssigt at unddrage sig en anvendelse af national lovgivning, ligesom disse rettigheder ikke er til hinder for, at medlemsstaterne træffer de fornødne foranstaltninger til at hindre misbrug af denne art.

Carpenter-dommen vedrørte et tilfælde, hvor hr. Carpenter, der var britisk statsborger, leverede grænseoverskridende tjenesteydelser til kunder etableret i andre EU-medlemsstater og i Storbritannien. Hr. Carpenters virksomhed var etableret i Storbritannien, og hr. Carpenter foretog forretningsrejser til andre EU-medlemsstater. Storbritannien udviste fru Carpenter, der var filippinsk statsborger, men EF-domstolen fastslog, at fru Carpenter i kraft af EF-traktatens bestemmelse om fri bevægelighed for tjenesteydelser havde en afledet ret til at opholde sig i Storbritannien. Domstolen lagde vægt på, at hr. Carpenters udøvelse af en grundlæggende frihed ikke ville få fuld gennemslagskraft, hvis han blev afholdt fra at udøve den som følge af de hindringer, der opstilles i Storbritannien for ægtefællens indrejse og ophold. Endvidere bemærkede Domstolen, at ægteskabet ubestridt var reelt, og at der var etableret et familieliv, idet fru Carpenter bl.a. passede hr. Carpenters børn fra et tidligere ægteskab.

Nærværende opholdsmeddelelse fastlægger, i hvilket omfang Udlændingestyrelsen kan give opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9 c, stk. 1, til ægtefæller og faste samleverer til danske statsborgere efter de principper, som EF-domstolen har fastlagt i Singh- og Carpenter-dommene. Familiesammenføringen er i princippet afledt af EF-traktaten, men da der ikke er hjemmel i EU/EØS-bekendtgørelsen til meddelelse af disse familiesammenføringstilladelser, gives disse efter udlændingelovens § 9 c, stk. 1.

2. Retningslinier

2.1. Betingelser for ægtefællesammenføring i de tilfælde, hvor den danske ægtefælle har opholdt sig i et andet EU/EØS-land på baggrund af EF-traktatens bestemmelser om fri bevægelighed (Singh-dommen)

Opholdstilladelse på baggrund af EF-Domstolens retspraksis (Singh-dommen) til udenlandske ægtefæller til danske statsborgere, der har opholdt sig i et andet EU/EØS-land, og dér har anvendt EF-traktatens bestemmelser om fri bevægelighed, gives under følgende betingelser:

- 1) Den danske ægtefælle har opholdt sig i et andet EU/EØS-land på baggrund af EF-traktatens bestemmelser om fri bevægelighed,
- 2) den danske ægtefælle vender tilbage til Danmark, og ernærer sig i Danmark på en sådan måde, at den danske ægtefælle ville være omfattet af EF-traktatens bestemmelser om fri bevægelighed, hvis den danske ægtefælle i stedet havde taget ophold i et tredje EU/EØS-land,

- 3) den danske ægtefælle – hvis denne har lønnet beskæftigelse – råder over en bolig, der svarer til de krav, der anses for normale for danske arbejdstagere,
- 4) ægteskabet skal fortsat bestå ved ægtefællernes indrejse i Danmark og under det fortsatte ophold i Danmark, og
- 5) den udenlandske ægtefælle skal lovligt have boet i det EU/EØS-land, hvor den danske ægtefælle har anvendt EF-traktatens bestemmelser om fri bevægelighed.

Kredsen af EU/EØS-lande

Følgende lande er EU-lande: Belgien, Cypern, Estland, Finland, Frankrig, Grækenland, Holland, Irland, Italien, Letland, Litauen, Luxembourg, Malta, Polen, Portugal, Slovakiet, Slovenien, Spanien, Storbritannien, Sverige, Tjekkiet, Tyskland, Ungarn, Østrig og Danmark.

Følgende lande er EØS-lande: Norge, Island og Liechtenstein.

Statsborgere fra Schweiz sidestilles i relation til EF-traktatens bestemmelser om fri bevægelighed med statsborgere fra EØS-landene, jf. bekendtgørelse nr. 345 af 28. maj 2002.

EF-traktatens bestemmelser om fri bevægelighed

Det er et krav, at den danske ægtefælle skal have opholdt sig i et andet EU/EØS-land på baggrund af EF-traktatens bestemmelser om fri bevægelighed. Der kan ikke opstilles et mindstekrav til opholdets længde, men det må være en forudsætning, at den danske ægtefælle reelt har udnyttet retten til fri bevægelighed og har haft et egentligt ophold i EU/EØS-landet. Det er derimod ikke et krav, at den danske ægtefælle har fået udstedt opholdsbevis i det pågældende EU/EØS-land, hvis blot han opfyldte betingelserne for at udnytte retten til fri bevægelighed. Således vil f.eks. en dansk diplomat, der opholder og arbejder i et andet EU/EØS-land på baggrund af Wienerkonventionens regler, opfylde kravene til opholdsgrundlag efter Singh-dommen.

EF-traktatens bestemmelser om fri bevægelighed omfatter lønnet beskæftigelse, selvstændig virksomhed samt modtagelse eller ydelse af tjenesteydelser, jf. EU/EØS-bekendtgørelsens § 1.

Familiemedlemmer til en herboende dansk ægtefælle, der opfylder betingelserne i direktivet om opholdsret for studerende, jf. EU/EØS-bekendtgørelsens § 2 (direktiv nr. 93/96), direktivet om opholdsret for personer med tilstrækkelige midler, jf. EU/EØS-bekendtgørelsens § 3 (direktiv nr. 90/364), eller direktivet om opholdsret for lønmodtagere og selvstændige, der er ophørt med erhvervsaktivitet, jf. EU/EØS-bekendtgørelsens § 4 (direktiv nr. 90/365), kan ikke gives opholdstilladelse efter principperne i Singh-dommen, jf. Integrationsministeriets notat af 21. december 2004.

Dette indebærer blandt andet, at en dansk statsborger, som har taget ophold i et andet EU/EØS-land på baggrund af tilstrækkelige midler, men bibeholdt sit

arbejde i Danmark, ikke vil opfylde kravene til opholdsgrundlag efter Singhdommen.

I den modsatte situation, hvor en dansk statsborger tager arbejde i et andet EU/EØS-land, men bibeholder bopælen i Danmark, vil Singhdommens principper heller ikke finde anvendelse, idet pågældende ikke har taget ophold i et andet EU/EØS-land.

Frist for påbegyndelse af EU-retlig aktivitet

Den danske ægtefælles aktivitet efter EF-traktatens bestemmelser om fri bevægelighed her i landet skal påbegyndes inden for en rimelig frist. Hvis den danske ægtefælles EU-retlige aktivitet påbegyndes senest 4 måneder efter indrejsen i Danmark, antages dette at opfylde principperne i Singhdommen. Hvis den danske ægtefælles EU-retlige aktivitet påbegyndes mere end 6 måneder efter indrejsen i Danmark, antages dette som udgangspunkt ikke at opfylde principperne i Singhdommen. Hvis den danske ægtefælles EU-retlige aktivitet påbegyndes 4-6 måneder efter indrejsen i Danmark, kan principperne i Singhdommen være opfyldt afhængig af sagens øvrige omstændigheder, hvorfor sagen bør forelægges for kontorchefen.

Det er i denne forbindelse ikke afgørende, hvad den danske ægtefælle har foretaget sig, herunder om pågældende har modtaget kontanthjælp eller om pågældende har været arbejdssøgende, indtil den EU-retlige aktivitet påbegyndes.

Boligkravet

Har den danske ægtefælle lønnet beskæftigelse her i landet, er det et krav for meddelelse af opholdstilladelse til pågældendes familiemedlemmer, at den danske ægtefælle råder over en bolig, der svarer til de krav, der anses for normale for danske arbejdstagere i det område, hvor den danske ægtefælle er beskæftiget, jf. EU/EØS-bekendtgørelsens § 5, stk. 3, jf. udlændingelovens § 2, stk. 3. Boligkravet skal alene opfyldes på tidspunktet for meddelelsen af opholdstilladelse til den udenlandske ægtefælle, jf. EU/EØS-bekendtgørelsens § 17, stk. 4.

Ved vurderingen af om boligkravet er opfyldt, skal der anlægges et konkret og forholdsvis lempeligt skøn, hvorfor boligkravet ikke vil kunne administreres efter samme håndfaste retningslinjer som det boligkrav, der i dag følger af udlændingelovens almindelige regler om familiesammenføring.

Ægtefællens lovlige ophold i EU/EØS-landet

Den udenlandske ægtefælle skal – uanset om denne er tredjelandsstatsborger eller EU/EØS-statsborger – lovligt have boet i det EU/EØS-land, hvor den danske ægtefælle har anvendt EF-traktatens bestemmelser om fri bevægelighed.

Er den udenlandske ægtefælle tredjelandsstatsborger, skal ægtefællen således være meddelt opholdstilladelse/-bevis el. lign. af de nationale myndigheder.

Er den udenlandske ægtefælle EU/EØS-statsborger, skal ægtefællen enten være meddelt opholdstilladelse eller opfylde EU-reglerne om opholdsret, jf. EU/EØS-bekendtgørelsens §§ 1-9, medmindre ægtefællen er statsborger i den pågældende EU/EØS-land.

Ægtefællens indrejse i Danmark

Det er ikke et krav, at den udenlandske ægtefælle indrejser i Danmark samtidig med den danske ægtefælle. Længere tids forskydning mellem ægtefællernes indrejse må således accepteres, således som det ville være tilfældet, hvis den danske ægtefælle var indrejst i et tredje EU/EØS-land.

Kredsen af familiemedlemmer

Udover ægtefæller/registrerede partnere finder disse retningslinier tilsvarende anvendelse for samlevende over 18 år, hvis pågældende har samlevet på fælles bopæl i fast samlivsforhold af længere varighed med en dansk statsborger over 18 år, jf. EU/EØS-bekendtgørelsens § 9, stk. 1, jf. udlændingelovens § 2, stk. 3. I så fald skal den danske statsborger påtage sig at forsørge samleveren, jf. EU/EØS-bekendtgørelsens § 9, stk. 2.

Det bemærkes, at der for ægtefæller/registrerede partnere ikke stilles krav om samliv på fælles bopæl eller alderskrav.

Er der i ægteskabet/parforholdet fælles- og særbørn under 21 år, gives disse ligeledes opholdstilladelse, såfremt ægtefællen, den registrerede partner eller samleveren opfylder ovennævnte retningslinier, jf. EU/EØS-bekendtgørelsens § 5, stk. 2, jf. udlændingelovens § 2, stk. 3.

Omgåelse af udlændingelovens regler

Ovennævnte retningslinier finder ikke anvendelse, hvis der er tale om bevidst omgåelse af udlændingelovens regler om ægtefællesammenføring, idet personer, der er omfattet af traktathjemlede rettigheder, ikke kan påberåbe sig disse med henblik på uretmæssigt at unddrage sig en anvendelse af national lovgivning.

Det kan ikke betegnes som uretmæssig unddragelse af national lovgivning, at formålet med, at ægtefællerne har bosat i et andet EU-land, er at kunne vende tilbage til oprindelseslandet i medfør af EU-rettens regler, jf. EF-domstolens dom i sag C-109/01 (Akrich). Uretmæssig unddragelse vil således som udgangspunkt kun foreligge ved ægteskaber, der er indgået pro forma eller tvangsmæssigt.

Sagsbehandling

Da retsgrundlaget for opholdstilladelsen er udlændingelovens § 9 c, henhører sagen i første instans under Udlændingestyrelsens kompetence. Sagen behandles i et af Opholdsafdelingens familiesammenføringskontorer. Hvis en sådan ansøgning indgives til et statsamt, skal statsamtet videresende ansøg-

ningen til styrelsen med henblik på afgørelse efter udlændingeloven. Styrelsens afgørelse kan påklages til Integrationsministeriet.

Det er ikke et krav for meddelelse af opholdstilladelsen, at de i udlændingelovens § 9, stk. 2-7, stk. 8, 2. pkt., og stk. 10-17, nævnte betingelser er opfyldte, jf. udlændingelovens § 9 c, stk. 1, 2. pkt., 1. led.

Det anføres i opholdstilladelsesbrevet, at retten til tidsbegrænset ophold er betinget af, at parterne fortsat er gift eller samlever, og at den danske ægtefælle fortsat udfører en aktivitet omfattet af EF-traktatens bestemmelser om fri bevægelighed, jf. dog EU/EØS-bekendtgørelsens § 4 og § 8, jf. udlændingelovens § 2, stk. 3.

Det anføres *ikke* i opholdstilladelsesbrevet, at opholdstilladelsen er betinget af, at den danske ægtefælle fortsat råder over en bolig, der svarer til de krav, der anses for normale for danske arbejdstagere, jf. EU/EØS-bekendtgørelsens § 17, stk. 4.

Opholdstilladelsen gives som kort C efter udlændingelovens § 9 c, stk. 1, tidsbegrænset med mulighed for varigt ophold for op til 5 år eller for så vidt angår tjenesteydelser op til ydelsens forventede varighed, dog ikke over 5 år, jf. udlændingebekendtgørelsens § 23, stk. 7-8. Når den danske ægtefælle har boet her i landet i mere end 5 år siden indrejsen fra det EU/EØS-land, hvor pågældende ernærede sig ved aktiviteter, der er omfattet af EF-traktatens regler om fri bevægelighed, gives den udenlandske ægtefælle tidsbegrænset opholdstilladelse efter EU/EØS-bekendtgørelsens § 15, stk. 2 og 3, jf. udlændingelovens § 2, stk. 3. De i udlændingelovens § 11 anførte betingelser stilles ikke.

Den udenlandske ægtefælle har ret til at tage arbejde, jf. udlændingelovens § 14, stk. 1, nr. 1, 2 eller 7.

Den udenlandske ægtefælle er ikke omfattet af integrationsloven, jf. integrationslovens § 2, stk. 3, således som denne bestemmelse er fortolket i Integrationsministeriets brev af 22. april 2004.

Opholdstilladelsen bortfalder, hvis den udenlandske ægtefælle har længerevarende ophold uden for Danmark, jf. EU/EØS-bekendtgørelsens § 16, jf. udlændingelovens § 2, stk. 3. Ophold på Grønland eller Færøerne anses for et ophold uden for Danmark.

Opholdstilladelsen kan inddrages eller nægtes forlænget, f.eks. hvis grundlaget for opholdstilladelsen er urigtigt eller ikke længere er til stede, eller hvis opholdstilladelsen er opnået ved svig, jf. EU/EØS-bekendtgørelsens §§ 17-18, jf. udlændingelovens § 2, stk. 3.

Endvidere kan opholdstilladelsen inddrages eller nægtes forlænget, hvis den danske ægtefælle har opholdt sig uden for landet i mere end 6 måneder. Har

den danske ægtefælle imidlertid boet her i landet i mere end 2 år siden indrej- sen fra det EU/EØS-land, hvor pågældende ernærede sig ved aktiviteter, der er omfattet af EF-traktatens regler om fri bevægelighed, kan opholdstilladel- sen dog først inddrages eller nægtes forlænget, hvis den danske ægtefælle har opholdt sig uden for landet i mere end 12 måneder, jf. EU/EØS-bekendt- gørelsens § 22, jf. udlændingelovens § 2, stk. 3. EU/EØS-bekendtgørelsens § 22 har ingen selvstændig betydning for samlevende, idet ophævelse af samli- vet giver umiddelbar mulighed for inddragelse af den udenlandske ægtefælles opholdstilladelse efter EU/EØS-bekendtgørelsens §§ 17, jf. udlændingelovens § 2, stk. 3.

2.2. Betingelser for ægtefællesammenføring i de tilfælde, hvor den danske ægtefælle opholder sig i Danmark, og her anvender EF-traktatens bestemmelser om fri bevægelighed af tjenesteydelser (Carpenter-dommen)

Opholdstilladelse på baggrund af EF-Domstolens retspraksis (Carpenter- dommen) til udenlandske ægtefæller til danske statsborgere, der opholder sig i Danmark, og her anvender EF-traktatens bestemmelser om fri bevægelighed af tjenesteydelser gives under følgende betingelser:

- 1) Den danske ægtefælle opholder sig i Danmark, og her leverer en i forhold til et andet EU/EØS-land grænseoverskridende tjenesteydelser, jf. EF-trak- tatens art. 49,
- 2) den udenlandske ægtefælle skal lovligt være indrejst i Danmark,
- 3) ægteskabet skal fortsat bestå ved meddelelsen af opholdstilladelsen, og
- 4) ægtefællerne skal have etableret et reelt familieliv i Danmark.

Kredsen af EU/EØS-lande

Følgende lande er EU-lande: Belgien, Cypern, Estland, Finland, Frankrig, Grækenland, Holland, Irland, Italien, Letland, Litauen, Luxembourg, Malta, Polen, Portugal, Slovakiet, Slovenien, Spanien, Storbritannien, Sverige, Tjek- kiet, Tyskland, Ungarn, Østrig og Danmark.

Følgende lande er EØS-lande: Norge, Island og Liechtenstein.

Statsborgere fra Schweiz sidestilles i relation til EF-traktatens bestemmelser om fri bevægelighed med statsborgere fra EØS-landene, jf. bekendtgørelse nr. 345 af 28. maj 2002.

Grænseoverskridende tjenesteydelse

En grænseoverskridende tjenesteydelse kan eksempelvis være salg af an- nonceplads i tidsskrifter, rådgivning mod betaling per telefon eller e-mail, udbud af brevkurser, salg af lotterisedler eller koncertbilletter til personer, der opholder sig i et andet EU/EØS-land.

Reelt familieliv

Det er en betingelse for meddelelse af opholdstilladelse til den udenlandske ægtefællen, at ægtefællerne har etableret et reelt familieliv i Danmark. Dette er eksempelvis tilfældet, hvis den udenlandske ægtefælle på den fælles bopæl passer den danske ægtefælles mindreårige børn.

Kredsen af familiemedlemmer

Udover ægtefæller/registrerede partnere finder disse retningslinier tilsvarende anvendelse for samlevende over 18 år, hvis pågældende har samlevet på fælles bopæl i fast samlivsforhold af længere varighed med en dansk statsborger over 18 år, jf. EU/EØS-bekendtgørelsens § 9, stk. 1, jf. udlændingelovens § 2, stk. 3. I så fald skal den danske statsborger påtage sig at forsørge samleveren, jf. EU/EØS-bekendtgørelsens § 9, stk. 2.

Det bemærkes, at der for ægtefæller/registrerede partnere ikke stilles krav om samliv på fælles bopæl eller alderskrav.

Er der i ægteskabet/parforholdet fælles- og særbørn under 21 år, gives disse ligeledes opholdstilladelse, såfremt ægtefællen, den registrerede partner eller samleveren opfylder ovennævnte retningslinier, jf. EU/EØS-bekendtgørelsens § 5, stk. 2, jf. udlændingelovens § 2, stk. 3.

Omgåelse af udlændingelovens regler

Ovennævnte retningslinier finder ikke anvendelse, hvis der er tale om bevidst omgåelse af udlændingelovens regler om ægtefællesammenføring, idet personer, der er omfattet af traktathjemlede rettigheder, ikke kan påberåbe sig disse med henblik på uretmæssigt at unddrage sig en anvendelse af national lovgivning.

Det kan ikke betegnes som uretmæssig unddragelse af national lovgivning, at formålet med, at ægtefællerne har bosat i et andet EU-land, er at kunne vende tilbage til oprindelseslandet i medfør af EU-rettens regler, jf. EF-domstolens dom i sag C-109/01 (Akrich). Uretmæssig unddragelse vil således som udgangspunkt kun foreligge ved ægteskaber, der er indgået pro forma eller tvangsmæssigt.

Sagsbehandling

Da retsgrundlaget for opholdstilladelsen er udlændingelovens § 9 c, henhører sagen i første instans under Udlændingestyrelsens kompetence. Sagen behandles i et af Opholdsafdelingens familiesammenføringskontorer. Hvis en sådan ansøgning indgives til et statsamt, skal statsamtet videresende ansøgningen til styrelsen med henblik på afgørelse efter udlændingeloven. Styrelsens afgørelse kan påklages til Integrationsministeriet.

Det er ikke et krav for meddelelse af opholdstilladelsen, at de i udlændingelovens § 9, stk. 2-7, stk. 8, 2. pkt., og stk. 10-17, nævnte betingelser er opfyldte, jf. udlændingelovens § 9 c, stk. 1, 2. pkt., 1. led.

Det anføres i opholdstilladelsesbrevet, at retten til tidsbegrænset ophold er betinget af, at parterne fortsat er gift eller samlever, og at den danske ægtefælle fortsat udfører en aktivitet omfattet af EF-traktatens bestemmelser om fri bevægelighed af tjenesteydelser.

Opholdstilladelsen gives som kort C efter udlændingelovens § 9 c, stk. 1, tidsbegrænset med mulighed for varigt ophold for op til ydelsens forventede varighed, dog ikke over 5 år, jf. udlændingebekendtgørelsens § 23, stk. 8. Efter 5 års ophold gives tidsubegrænset opholdstilladelse efter EU/EØS-bekendtgørelsens § 15, jf. udlændingelovens § 2, stk. 3. De i udlændingelovens § 11 anførte betingelser stilles ikke.

Den udenlandske ægtefælle har ret til at tage arbejde, jf. udlændingelovens § 14, stk. 1, nr. 1, 2 eller 7.

Den udenlandske ægtefælle er ikke omfattet af integrationsloven, jf. integrationslovens § 2, stk. 3, således som denne bestemmelse er fortolket i Integrationsministeriets brev af 22. april 2004.

Opholdstilladelsen bortfalder, hvis den udenlandske ægtefælle har længerevarende ophold uden for Danmark, jf. EU/EØS-bekendtgørelsens § 16, jf. udlændingelovens § 2, stk. 3. Ophold på Grønland eller Færøerne anses for et ophold uden for Danmark.

Opholdstilladelsen kan inddrages eller nægtes forlænget, f.eks. hvis grundlaget for opholdstilladelsen er urigtigt eller ikke længere er til stede, eller hvis opholdstilladelsen er opnået ved svig, jf. EU/EØS-bekendtgørelsens §§ 17-18, jf. udlændingelovens § 2, stk. 3.

3. Ikrafttræden

Denne meddelelse træder i kraft straks med virkning for alle førstegangssager uanset indgivelsestidspunkt. Samtidig hermed ophæves meddelelse om opholdsager nr. 4/05 af 11. januar 2005.

Inge Bruhn Thomsen

2

Sara Westengaard

Fra: Sara Westengaard
Sendt: 25. april 2006 13:29
Til: 'dirsek@udlst.dk'
Emne: Brev fra Kommissionen vedr. familiesammenføring
Prioritet: Høj

Brev fra CION
vedr. familiesam...

Under henvisning til vedhæftede brev fra Kommissionen vedr. danske statsborgeres familiesammenføring efter EU-reglerne skal Integrationsministeriet venligst anmode Udlændingestyrelsen om en udtalelse til brug for besvarelse af henvendelsen. Integrationsministeriet skal i den forbindelse anmode om oplysninger om, på hvilke vilkår tilladelserne gives og sagsbehandlingstid.

Integrationsministeriet skal anmode om udtalelsen snarest muligt og senest tirsdag den 2. maj 2006.

Med venlig hilsen

Sara Westengaard
Udlændingelovskontoret

Ministeriet for Flygtninge, Indvandrere og Integration
Holbergsgade 6
1057 København K
Tlf.: 33 92 33 80
Web: www.inm.dk

Direkte tlf.: 33 95 46 31
Fax: 33 92 83 30

E-post: Udlændingelovskontoret@inm.dk
Personlig e-post: swe@inm.dk